

గృహలక్ష్మి

స్త్రీల సచిత్ర మాసపత్రిక

సంపాదకుడు

డాక్టరు కె. యస్. కేశరి.

GRIHALAKSHMI
LADIES' TELUGU MONTHLY

మార్చి 1940

సంపుటము ౧౩

సంచిక ౧

గృహలక్ష్మి

సాలుచందా మొదలగునవి

ఈసచిత్రమాసపత్రిక సాలుచందా రు. 3. ఆర్థి సంవత్సరపుచందా రు. 1-8-0 ఆంతకుతక్కువకాలపరిమితికి చందాపద్ధతిలేదు. విడికాపీ రు. 0-4-0 అణాలు. చందాదారులు ఏమాసమునుండియైన ప్రారంభము చేయవచ్చును. విడికాపీలు పలయువారు వానివిలువ మేరకు తపాలబిళ్లలు పంపవలయును. పీ. పీ. పద్ధతి వ్యయమూలకము. బర్మాకురేట్లు ప్రత్యేకము.

ప్రకటనలు

ముఖ్యముగా స్త్రీలకందీయవలసినవస్తువులనుగూర్చి ప్రకటించుట కీపత్రిక ఎంతయు అనునైనది. ప్రకటన ఛార్జీలు ప్రతిమాసము ముందుగానే చెల్లింపవలయును. కాలపుటకు తక్కువయైన ప్రకటనలు చేకొనజాలము. రేట్లకొఱకు వ్రాయునది.

ఏజెంట్లు

వేటొక పుటయందు మాకు ఏజెన్సీలుగలతావులు ప్రకటింపబడినవి. ఇతరతావులయందు మాకు ఏజెంట్లు కావలయును. వివరములకువ్రాయునది.

వ్యాసములువ్రాయువారికి

వ్యాసముల ముఖ్యాశయము స్త్రీ జనాభ్యుదయమై యుండవలెను. అవి సంగ్రహముగ నున్న శీఘ్ర ప్రచురణకు వీలగును. ఒకేప్రకర్మ సిరాతో స్పష్టముగ తప్పలులేక వ్రాయవలెను. భాష గ్రాంథికముగాని, వ్యావహారికముగాని కావచ్చును; రెండును కలిపి వ్రాసిన అంగీకరింపబడవు. వ్యాసముల ప్రకటించుటలో సంపాదకలకు సర్వహక్కులు గలవు. ప్రకటింప నంగీకరింపబడినపుడు మాత్రము రచయితల కట్లు తెలుపబడును. ప్రచురింపబడిన వ్యాసములకు తపాలా బిళ్లలు పంపిన వాపను చేయబడును. విమర్శనార్థము

పంపు గ్రంథములు రెండుప్రతులు పంపవలెను. రిప్లే కార్డు వ్రాసిననే బదులివ్వబడును.

సంచికలుచేరనిచో

సంచికలుచేరనిచో ఆయామాసములందు వెంటనే మాకు తెలుపవలయును. ప్రతిమాసము 7-వ లేదీతరువాత చేరలేదనివ్రాయుచో తిరుగకాపీలుపంపజాలము. చిరునామామార్పును తెలుపకుండుటచే కాపీలుచేరని వారికిని తిరుగ పంపజాలము. సంచికలు చేరనివారు తమతమ పోస్టాఫీసులలో కంప్లెయింటును చేయవచ్చు.

చిరునామామార్పు

చిరునామాయందు మార్పుఉండుచో 1-వ లేదీకి 10 దినములుముందుగానే తెలుపవలయును. ఇట్లు తెలుపనిచో కాపీలు తిరుగ పంపజాలము.

చందాముగిసిన

చందా ముగిసినతోడనే ఆవిషయము వారికి ఆయామాసములందు తెలుపబడును. ఈ మాచన చూచి తమచందాభనమునుపంపి గృహలక్ష్మిని యధా రీతిని పోషింప చందాదారులను ప్రార్థించుము. చందా దారులుగనుండ ఇష్టములేనిచో ఆసంగతి వెంటనే తెలుపగలరు. మనియార్డరుపంపుటగాని, చందాదారులుగనుండ ఇచ్చగించమని లేఖాముఖమున తెలుపుటగాని చేయనిచో తరువాతసంచిక పీ. పీ. గా పంపగలము.

ముఖ్యమైన గమనింపు

చందాదారులుగ చేర్చుకొనుమని వ్రాయు ఉత్తరములు, బ్యాంకుచెక్కులు, మనియార్డరు, పోస్టలు ఆర్డరు, గృహలక్ష్మికిసంబంధించిన ఇతరమైన యావత్తు ఉత్తరములు రాక్షతు కే. యన్. కేసరి, ఎడిటరు గృహలక్ష్మి, రాయచేటు, మదరాసు అను చిరునామాకే వ్రాయవలయునుగాని ఇతరవ్యక్తులకేర ఎంత మాత్రము పంపకూడదు.

SUMANGALI

B.N. REDDI, RAMNATH SEKHAR PRODUCTIONS

STORY & SCREENPLAY, RAMNATH
SONGS & DIALOGUE, RAGHAVACHARI
DIRECTION . . . B. N. REDDI
MUSIC DIRECTION . . . NAGIAH
ART DIRECTION . . . SEKHAR

[STUDIO: NEWTONE]

పూర్వోచార నిబడ మె నడచుకొను
సంఘమునకును ఆంధ్రగాళ్ళనువకుడై
వర్తించు మనవునకును వైరము...
నికృప్తి మగు యదాదాములకును
ఈ శ్రృంగారము గు ఆదర్శములకును
పరస్పర సంఘర్షణము.

VAUWHINI
PICTURE
DISTRIBUTED by
VAUWHINI

నయగళి

విషయ సూచిక

1. స్వవిషయము	1
2. ఆశీస్సు—శ్రీ వాజిపేయయాజుల రామసుబ్బారాయుడుగారు	4
3. శ్రీమతి చేబ్రోలు సరస్వతీదేవిగారు—శ్రీ కే. యన్. కేసరిగారు	7
4. గృహలక్ష్మి జయంతి మహోత్సవము	9
5. స్త్రీలు - భారతదేశము—శ్రీమతి పొణకా కనకమ్మగారు	17
6. సీతీసామెతలు—శ్రీమతి కోటదుర్గ సోమదేవమ్మగారు...	20
7. ప్రేమ, భక్తి, జ్ఞానప్రసన్న పారిజాత ప్రసూనములు—శ్రీయుత విం. అ. సూర్యనారాయణగారు	21
8. లలిత శపథం—శ్రీమతి దుర్గిరాల వెంకటసుబ్బమ్మగారు	25
9. జీవయాత్రకుఁ దగిన నెచ్చెలివి నీవ—శ్రీమతి వాజిపేయయాజుల మహాలక్ష్మిగారు	28
10. కళాకలాపము—కవితాకళ—శ్రీయుత గోనెల సరసింగరావుగారు ఎం.ఎ.బి.యల్.	29
11. ఆశీస్సు—శ్రీయుత కవికుమార మునగపాటి విశ్వనాథశాస్త్రిగారు	32
12. ఆశీస్సు—శ్రీయుత సందూరి ఈశ్వరంగారు	33
13. వివేకానందుని దృష్టిలో భవిష్యత్నారీ సమాజము శ్రీయుత స్వామి పూర్ణానందగారు	34
14. ప్రబోధము—శ్రీమతి ఇనుగంటి సరస్వతీదేవిగారు	40
15. Messages and good wishes to 'Grihalakshmi' (ఆశీస్సు - సందేశములు)	41
16. సందేశము - సందేహము—శ్రీమతి రాజకుమారిగారు ఎం.ఎ. (క్యాంటబ్)	43
17. సమాధానము—శ్రీయుత గోనెల సరసింగరావుగారు ఎం.ఎ. బి.యల్	44
18. ఆశీస్సు సందేశములు	48
19. భక్తి—శ్రీమతి ఆచంట సత్యవతమ్మగారు	50
20. ద్రవ్యనిర్మాణం—“వసంత”	51
21. శ్రీ రమణగురు స్తవము—శ్రీమతి పొణకా కనకమ్మగారు	55
22. శ్రీ రమణలీల	56
23. గృహలక్ష్మి జయంతి మహోత్సవము—శ్రీమతి చేబ్రోలు సరస్వతీదేవి కృతజ్ఞత	57
24. ఆశీస్సులు, అభినందనములు	65
25. సంపాదకీయములు	66
26. గృహలక్ష్మి జయంతి మహోత్సవము (ఆశీస్సులు)	69

త్రి వర్ణ చిత్ర ము లు :

‘కవికలహంసి’ శ్రీమతి చేబ్రోలు సరస్వతీదేవిగారు

కృహలక్ష్మి

స్వర్ణకంకణము

1940

‘కవికలహంసి’

శ్రీమతి చేబోలు సరస్వతీదేవిగారు

‘శబ్దకోశిల’

శ్రీమతి వి. రాధామణిగారు

గృహాలక్ష్మీ జయంతి మహోత్సవము

1940

అభ్యుదయము

శ్రీమతి గుమ్మడిదల మర్కటాచార్యులు

గృహలక్ష్మీ స్వర్ణకంకణ గృహిత

‘ కవికలహంసి ’

శ్రీమతి చేబ్రోలు సరస్వతీదేవిగారు

వైస్ ప్రెసిడెంటు, స్నేహలతాకవితాసంఘం, జట్టప్రోలు సరిస్థానం.

సీ. సంగీతసాహిత్య సత్ప్రేక్షిమీఱఁగా దిక్కులఁ గడుపన్నైకెక్కె నెవఁడు
 నత్యంతభక్తితో నలరామచరితంబు గృతులల్లి యెవ్వఁడు. కీర్తిగాంచె
 సచ్చిదానందనిశ్చలచిత్తుడై గ్రాలి యెవ్వఁడు ధరవీడి యేగడివికి
 యతిరాజ దాసవిఖ్యాతి నామమెవఁడు గాంచెనో వాని శ్రీగర్భమందుఁ

గీ. బుట్టి సత్కీర్తివడసిన పుణ్యశాలి
 సుగుణరత్నకరుని బరిశుద్ధచరితు
 భవ్యధీశాలి రాజగోపాలవరునిఁ
 కరముఁబట్టితి సంతోషకలితనైతి.

సీ. దయమీఱ నెవ్వఁడు దాతృత్వఖనియయి గణనీయమైన విఖ్యాతిఁగాంచె
 సకలవిద్యలునేర్చి సభలలో నెవ్వఁడు చతురత్వమునుజూపి ప్రతిభఁజెందె
 గీతామృతముఁద్రావి శృతకృత్యతనుజెంది యెవ్వఁడు జ్ఞానియై యేపుమీఱె
 సౌభాగ్యగాంభీర్య సౌశీల్యవితతిచే నెవ్వఁడు ధన్యుడై నివ్వటిలై

గీ. నట్టి శ్రీ రాజగోపాల న్యాయవాది
 కతని కులసతి లక్ష్మ్యంబ యనఘసరితి
 గర్భమందునఁ బుట్టితి ఘనతమీఱి
 ధర 'సరస్వతి' యనుపేరఁ బరగుఁదాస.

—సరస్వతీ రామాయణము.

స్వ వి ష య ము

శా. నీ పద్మావళు లాలకించు చెవులున్ నిన్నాడు వాక్యంబులున్
నీపేరం బనినేయు హస్తయుగముల్ నీమూర్తిపై జూపులున్
నీపాదంబులపొంత మ్రొక్కు శిరముల్ నీనేవపై జిత్తుముల్
నీపై బుద్ధులు మాకునిమ్ము కరుణన్ నీరేజప్రతేక్షణా.

మ. హరికిం బట్టపుదేవి పున్నెముల ప్రోవర్ధంపుల బెన్నిక్క చం
దురు తోబుట్టువు భారతీగిరిసుతల్ దోనాడు పూజించి దా
మరలందుండెడి ముద్దరాలు జగముల్ మన్నించు నిల్లాలు భా
సురతన్ లేములువాపుతల్లి సిరియిచ్చున్ నిత్యకల్యాణముల్.

(శ్రీమదాంధ్రభాగవతము)

కనదంభోజనిభాస్యయై, కుసుమకోమలగాత్రయై, కల్యాణకళాస్వరూపిణియై కమ
నీయగుణ సంపద్విలసిత చారునేత్రయై, నవ్యయావనసురూపయై చెన్నందు “గృహలక్ష్మి”,
ముగ్ధత్వమాధుర్యధుర్యమగు మురిపెంపు దరహాసచంద్రికలతో సొంపునింపు నీ సంచితో
పదమూడవ సంవత్సరములో ప్రవేశించుచున్నది.

చిరుతప్రాయపు చక్కటలనుచాటుచు, చిన్నారిపొన్నారిచేష్టలను స్ఫురింపజేయుచు శైశవములో, ముద్దులు మూటగట్టు సుద్దులను సుదతుల కొసంగినది. పలువేడుకులతో గూడిన బాల్యపువేషభాషల సారభ్యమును భామినీప్రపంచములో ప్రకాశింపజేసినది. ఇప్పుడీమే పడుచుప్రాయపు పోకడలతో భావగర్భిత భాషావిభాషణముల బ్రసరింపజేయుచు, పండితప్రవరుల ప్రస్తుతినేసలను బడయగల్గుచు, స్వాతంత్ర్యాభిలాషాప్రపూరిత సమ్మోదనంభరితచిత్తయై యొప్పుచున్నది.

భాషాపరిచయప్రభూతమగు పడుచుదనపుబింకములను పొడసూపుచు, సిగ్గును నూచించుచు చిరునవ్వులొలయు సుందరవదనమును సారస్వతారాధకులకు జూపుచున్నది. సహజసౌందర్యగరిమకు ప్రత్యక్షనిదర్శనమగు సర్వాంగసౌష్ఠ్యమును సందీపింపజేయగలుగుచున్నది. ఈ పత్రికాలలామ, తన నింతదనుక ప్రేమతో నాదరించి, ప్రశస్తమగు వ్యాసములతోడను పద్యరచనలతోడను పెంపువహింపజేసిన పెద్దలందరకును, పాఠక లోకమునకును కృతజ్ఞతా పూర్వకమగు అభివందనము లర్పించుచున్నది.

ఆంధ్రమహిళారత్నముల కనుంగుసోదరియై ఆంధ్రమహిళాభ్యున్నతి కొక సేవా సాధనమై యొప్పుచున్న “గృహలక్ష్మి” సుస్థిరముగ నిలిచియుండి, సత్కీర్తిగాంచ గల్గుటకు స్త్రీ పురుషులెల్లరి సాహాయ్యమును, ఆధులందరి ఆదరాభిమానములను అధికముగ నభిలషించుట సహజమేయగును.

మాతృభాషామాధుర్యమును ముదితల కెరింగించుచు, స్త్రీల సాంఘికాభివృద్ధికి వలయు సాధనములను తెలియపరచుచు, గృహపరిశ్రమలను ప్రోత్సహించుచు, జాతీయ భావములను, దేశసేవాతత్పరతను స్త్రీలలో ప్రబోధించుచు, ఉవిదల ఉన్నత విద్యాపరిశ్రమ కుత్సాహపూరితమగు నుద్బోధ గావించుచు, స్త్రీ స్వాతంత్ర్యోద్యమమునకు చేదోడుగ నేవజేయుచు, సంసారజీవితసుఖమును సుదతులకు సమకూర్చగల సద్విద్యాదర్శములను ప్రచారమొనరించుచు, వండ్లెండేడ్లనుండి పాటుపడుచున్న “గృహలక్ష్మి” తన పురోభివృద్ధికై ప్రజాభిమానమును, గృహలక్ష్మ్యుల ప్రేమాతిరేకమును కాంక్షించుచున్నది.

అశాంతియుతమగు ప్రపంచవాతావరణములో, అననుకూలములగు ఆర్థికపరిస్థితులలో నిట్టి పత్రికానిర్వహణము నవిచ్ఛిన్నముగ సాగింపగల్గు టెంతయు కష్టసాధ్యమనుట సర్వజనవిదితమగు విషయమైయున్నది.

లాభనష్టముల నినుమంతయు సరకుగొనక, స్త్రీల శ్రేయస్సునే పరమావధిగ భావించి, స్త్రీల యభివృద్ధిని, తద్వారా యావత్సంఘముయొక్క శ్రేయమునకును, స్వార్థ

రాహిత్య భావములతో నింతవరకును ప్రజాసేవను, భాషాసేవను చేయగల్గిన “గృహలక్ష్మి” తన భావిభాగ్యోన్నతికై విశేషపాతకవర్గమును, అభిమానుల అధికాదరమును, చందాదారుల హెచ్చుసంఖ్యను ఆశించుట అందరును అనుమతింపదగిన అభిమతమేయగును.

పండ్లండవ సంవత్సర ప్రారంభమునుండియు లలితకళారాధన యందధికోత్సాహమును వెల్లడించుచున్న సీ వత్రికాకన్యక, జీవితానందకరములగు కళలయొక్కయు, గృహవిద్యలయొక్కయు పరిశ్రమాభివృద్ధిని గోరుచున్నది.

లలితకళలలో ఘనతగాంచిన లలితాంగుల సీ కన్యకామణి కడుబ్రేమతో నాహ్వానించి ఘనముగ సత్కరించుచున్నది. కవితాకళాధురీణులగు కాంతారత్నముల గ్రంథరచనలను గౌరవించుచున్నది. విజ్ఞానకాంతులను వనితాలోకములో వెదజల్లెడు విద్యుషీమణులను సువర్ణకంకణములతో బహూకరించుచున్నది.

ఇట్లు స్త్రీ విద్యావ్యాప్తి కెంతయు చేయూత నిచ్చుచు, నిచ్చులు స్త్రీ యుద్యమమునకు తోడ్పడుచున్న ఈ పత్రికాలలామమును ప్రత్యేకాభిమానముతో స్త్రీ లెల్లరును, స్త్రీ విద్యాభిమానులందరును ప్రోత్సాహింపవలసిన బాధ్యతయైయున్నది.

ఆంధ్ర సోదరీమణులందరి ఆదరముతో, ఈ పత్రికారత్నము ఆంధ్ర పత్రికాసారస్వత ప్రపంచములో ప్రత్యేకార్హతనుబడయగల్గు భాగ్యమునకై నిరీక్షించుచున్నది.

భారతాంబ ప్రళస్తప్రపంచప్రఖ్యాతిని ఖండంతరముల వ్యాపింపజేయుచున్న భారతరమణీమణుల ఆదర్శములను బ్రస్తుతించుచు, ఆంధ్రమాత కథిక యశస్సు నొడగూర్చగల మహిళారత్నములు స్త్రీజనోద్ధరణమునకు చేయుచున్న సేవను శ్లాఘించుచు, స్త్రీల సౌభాగ్యమునకును, సాంఘికజీవితములో సర్వతోముఖాభివృద్ధికిని, అమితోత్సాహముతో పాటుపడ దీక్షనుబూనిన ఈ పత్రికాకుమారిని అభిమానులందరును చిరాయురభివృద్ధితో చెలువొంద నాశీర్వాదింప వేడుచున్నాము.

ఆంధ్రరాష్ట్ర మతిత్వరలో సమరునట్లును, తత్సేధాంతర్భాగమున అతివల ఘనత నుద్దీపింపగల విద్యుద్దీపమువలె ఈ పత్రిక వెలయునట్లును అనుగ్రహింప శ్రీసర్వేశ్వరుని ప్రార్థించుచున్నాము.

ఆ శీ స్సు

(ఈ దిగువ ఆశీస్సు పద్యములు “గృహలక్ష్మి” జయంత్యుత్సవమునాడు సభలో శ్రీ స్నేహలతా కవితా సంఘాధ్యక్షులగు శ్రీ వాజిపేయయాజుల రామసుబ్బారాయుడు బి. యె. బి. ఇడి. గారిచే చదువబడినవి.)

మ. పదమూడేడులు రాకమున్నె యిల భాస్వత్కీర్తి నార్జించుచున్
ముదితల్ నేర్వఁగలట్టి తత్త్వగుణమున్ బోధించు భావోన్నతుల్
ముదమారన్ బ్రకటించి మించితివి సంపూర్ణాయురారోగ్యముల్
గుదురై నెక్కొనుఁగాత నీకు గృహలక్ష్మిల్ నిన్ను సేవింపఁగన్.

ఉ. మంచి సతీత్వ తత్త్వమును మానితబుద్ధియు సత్యధర్మముల్
గాంచఁదలంచియున్న గృహలక్ష్మిల కెల్లను మార్గదర్శివై
యంచిత తత్త్వబోధన లనంతముగాఁ బ్రకటించి ధాత్రిలో
మించిన నీకుఁ జేకుఱుత మేల్కుభముల్ చిరకీర్తిసంపదల్.

మ. సరసాలంకృతి సొంపునింపెడు వచశ్చతుర్యమా నీయెడన్
స్థిరమై వెల్లుచునుండెఁ దావక యశోద్ధీప్తుల్ బిసాళింపఁగాఁ
బురుషవ్రాతములైన నీదు గుణముల్ బూజించి వర్ణించు వై
ఖరి నొప్పారుచునుండు నీకు శుభమెక్కాలమ్మగున్ బుత్రికా!

సీ. నడపించుచున్నావు నారీశిరోరత్నముల కనువగు మార్గములను గొన్ని
చూపించుచున్నావు సుదతుల కనువగు నడవడులన్నపో కడలుగొన్ని
కురిపించుచున్నావు విరివిగా స్త్రీవిద్య కనువగు మంచి వాక్యములు గొన్ని
బోధించుచున్నావు ముదితల కభివృద్ధిగాంచుట కనువగు కళలఁ గొన్ని

గీ. గడచెఁ బండ్లెండు వర్షముల్ గణనకెక్కు రీతి నిన్ను నీగుణము వర్ణింపఁదరమె?
స్త్రీలపాలింబు కీవయే దేవివమ్మ వరలుమో గృహలక్ష్మి! వైభవమెసంగ.

మ. లలితాంధ్ర ప్రథమాన సత్కవివచోలావణ్యమున్ జూపి, న
త్కళలెల్లన్ బ్రకటించి లోకమున విఖ్యాతిన్ విడంబించి నీ
తలపుల్ సాధ్యులకెల్ల మేలొనఁగు తత్త్వంబుఁచు బేర్గించితి
విల నింకేమి కొఱంతనీకు గృహలక్ష్మి! కాంచుమభ్యున్నతిన్.

గీ. చిలుప చిలుపని తేనియ లొలుకువలుకు లెలమిఁ బలుకుచు ముద్దులఁ గులికిగులికి
సాటివారలు బులకింపఁ జాటినావు విమలయశమును గృహలక్ష్మి! పృథ్విలోన.

‘ కవికోకిల ’

శ్రీమతి వి. రాధామణిగారు

తమిళసాహిత్యనేవమ గృహలక్ష్మీ స్వర్ణకంకణముతో బహుకరింపబడిరి.

ఉ. బాలికవయ్య బల్ నుకృతభాగ్యమనంతముగాఁగఁ గాంచి నీ
 శీలము గొప్పదంచుఁ బరిశీలనఁజేయఁగఁ గీర్తిగాంచి, యె
 వ్వేళ మెలంగుచుంటివల పెద్దలకుఁ దలలోని నాల్కవై
 మేలగు నాఁడునాఁడు వినుమీ! పలుమాటలికేరి పుత్రికా!

గీ. నవ్య విజ్ఞాన బీజాళి నారువోసి యింటనింటను మొలకలెత్తించినావు
 భారతజ్యోత్రముననాటి పంటవలఁతి నలరఁజేయుమ గృహలక్ష్మీ! ఫలసమృద్ధి.

ఉ. దీవనలేల నీకు కవిధీవరులెందఱొ నీకతమ్మునఁ
 శ్రీ విలసిల్లు మార్గమును జేకొనఁగల్గి రనేకులంచు మో
 దావహమైన వ్యాసము లనంతముగాఁగ రచించుచుండ నీ
 పాపనధర్మమే విజయభాగ్యములందఁగఁ జేయు నెల్లెడఁ.

మ. ప్రతివర్షంబునఁ పైఁడికంఠము శ్రీ రత్నాళిలో సత్కృత
 వతికిఁ ధన్యయశఃప్రసూనముల దిగ్భామా శిరోరత్న సం
 గతిఁ గూర్పంగల తల్లికిఁ విమల విజ్ఞానాతి ధన్యాత్మకుఁ
 మతిమంతుల్ వొగడంగ నిచ్చెదవు నీ మర్యాద సామాన్యమే?

ఉ. కేసరి రత్నగర్భమునఁ గీర్తిగడింపఁగఁ జాలు పుత్రివై
 భాసిలు రీతిఁబుట్టితి శుభప్రతిభఁగనులగ్నమందునఁ
 నీసరిఁ జెప్పఁగాఁదగిన నేర్పరులందునఁ గానరాదు కై
 లాసనివాసుఁ డిచ్చు గృహలక్ష్మీ! మహోదయమొందు భాగ్యముల్.

ఉ. నీవొనరించునట్టి కమనీయర సాన్విత పాకపుష్టి ధా
 త్రీవలయంబునందుఁ గలజే? రుచిఁజూడని జ్ఞానికోటి బల్
 చేవఁగలట్టి వ్యాసములచే నలరారెడు సుప్రతిష్ఠయే
 శ్రీ విభవంబు నీకమరఁజేయుతమో గృహలక్ష్మీ పుత్రికా!

మ. ఇహలోకానఁబరంబునఁ బతికి సౌహిత్యంబు జేకూర్పఁగా
 గృహిణీరత్నమయంచు ధర్మవిదులా కీర్తింతు రేఁటటికిఁ
 బహుమార్గంబుల కామినీగణములఁ బాగోగులఁ దిద్దఁగా
 గృహలక్ష్మీ! నియమంబుఁ బట్టితివి నికగీర్తిప నేవారికా.

ఉ. 'కేసరి' తండ్రిగాఁగ బుధకేసరులెందఱొ యీ జగాన ని
 న్నేసరిఁజెప్పఁగాఁదగును నీకని చెప్పెడి కీర్తికాంతిచే

వాసియు వన్నెఁగాంచితివి; భారతదేశమునాఁడు నాటికిఁ
భాసిలు నీపథమ్మునఁ బ్రవర్తిలుచో గృహలక్ష్మి పత్రికా!

శా. ఆయుర్భాగ్యముఁగాంచి వర్ధిలుచు నిత్యైశ్వర్యముల్ గాంచుమా
శ్రేయోదాయకమైన భవ్యగుణముల్ జేకూరు మార్గంబు, వి
ద్యాయోగమ్మున బోధనేయు సతివీవంచున్ నిరూపింపఁగాఁ
జేయన్ బూనుమనేకసత్కృతులు వాక్ష్మీలీల లేపారఁగన్.

సీ. విశ్వకల్యాణపవిత్రత నార్జించి గణనకెక్కితివి మంగళము నీకు
తన్వంగి బానిసతనమువో పతికను. రాగమిచ్చితివి భద్రంబు నీకు
ముదితలెల్లరుఁ గళాపూర్ణులుఁగా శేముషీభాగ్యమొసఁగితి శివము నీకు
తెలుఁగుబాసకుఁ జిత్తమలరించి యూడిగాల్ సలిపితి శ్వశ్రేయసంబు నీకు

గీ. సకల శుభములఁ గంటి భావుకము నీకు
పండితాదృతిఁ గంటి భవ్యంబు నీకు
జగతిఁ జల్లఁగమనియుండుము గృహలక్ష్మి
పత్రికారాజమా! నూలు వత్సరములు.

శ్రీమతి చేబ్రోలు సరస్వతీదేవిగారు

(ఈ విషయము “గృహలక్ష్మి” పత్రికా సంపాదకులగు శ్రీ డాక్టరు కే. యస్. కేశరిగారిచే

“గృహలక్ష్మి” జయంత్యుత్సవమునాడు సభవారి కెరింగింపబడినది.)

ఈ కవయిత్రి జన్మించిన స్థానము సీలగిరి. చల్లని ప్రదేశమునఁబుట్టి చల్లని ప్రదేశమునఁబెరిగి చల్లనిగాలులను బీల్చుకొనుచుఁ గ్రమక్రమముగ విద్యలయం దారితేరిన నారీరత్నము-ఆంగ్లమునఁ బ్రవేశ పరీక్షయందు తీర్థురాలయ్యె. గీర్వాణమున దక్షిణకాళియనంబరగు కాంచీపురమున శ్రీమాన్ కంధాడై కృష్ణమాచార్యులగారివద్ద పంచకావ్యములు, నాటకాలంకారములు చదివి పాండిత్యము సంపాదించిన విదుషీమణి. ఆయుర్వేద సార్వభౌముండగు పండిత గోపాలాచార్యులగారివద్ద రెండు సంవత్సరములు వైద్య విద్యయందు కృషిసల్పె. హిందీలో రాష్ట్రభాషాపరీక్షలో కృతార్థులగాంచె. ఈనాఁడు పరీక్షలు పాసగుట యొక లెక్కలోనిదికాదు. పరీక్షార్థమై కేవలము పఠనీయగ్రంథములు మాత్రమే చదివి యెట్లో జయప్రథమును గాంచిన వారిలో నీయమచేరదు. హిందీ గీర్వాణగ్రంథములు యాలిపిలోనే యనర్గళముగఁజదివి యెట్టి గ్రంథమైనను సులభముగ సారమెఱుంగుటయేకాక యితరులకు బోధింపఁగల సమర్థులగాంచిన విజ్ఞానమీ ధన్యచరిత్ర సంపాదించె. పురుషులనూట యటుండ, స్త్రీలలో నింతటి బుద్ధిపాటవముగాంచిన వారలరుదు. బుద్ధి సూక్ష్మతలోఁ బలుపురుండవచ్చునుగాని యిన్ని విద్యలలో నారితేరిన వారలు బొత్తిగా తక్కువయని చెప్పుట సాహసవాక్యముగాదు. ఇంక జ్యోతిషవిద్య కరతలామలకముగఁ జెప్పగల నిపుణురాలు. సాముద్రికమందును నేర్పుగలదు. విశేషించి చక్కని కవయిత్రి. శ్రీ జటప్రోలు సంస్థాన రాజగురువులును, స్నేహలతాకవితా సంఘాధ్యక్షులునునగు వాజిపేయయాశుల రామసుబ్బారాయఁడుగారు వీరి కవితాగురువు. వీరు రచించిన గ్రంథములు పత్రివతాశతకము, శ్రీ సరస్వతీశతకము, ఆత్మోపదేశము, సత్యనారాయణావతరకల్పము, సరస్వతీరామాయణము. సరస్వతీరామాయణము ఉత్తరకాండముతో సహా 1200 పద్యములతో నలరారుచున్నది. చెన్నపురి విశ్వవిద్యాలయము వారిచేఁబఠనీయ గ్రంథముగ నెన్నుకొనఁబడి సాహిత్యలోకమునఁ గీర్తి నార్జించిన గ్రంథమిది. రామసుబ్బారాయఁడుగారిచే రచింపఁబడు ‘మిత్రలేఖల’చే బ్రోత్సహింపఁబడి శ్రీశ్రీ మీర్జాపురరాణీగారి యంతఃపుర బాలికామణులకు విద్యాబుద్ధులు గఱపుచు రెండు సంవత్సరములలో వ్రాయఁబడిన కావ్యమిది. శ్రీ మీర్జాపురరాణీగారే యీ కావ్యమును బ్రకటించి, వీరి కృషిఫలవంతముజేసి ప్రోత్సయించుట యటుండ, ఆంధ్ర సారస్వతలోకమున కిట్టి చక్కని కృతినందఁజేసిన పుణ్యమునుగూడ నార్జించిరిని చెప్పవచ్చు. సర్వకళా

ప్రవీణులగు విద్యావారిధి కాశీ కృష్ణాచార్యులవారి యభీప్రాయమిట నుదాహరించిన నీ కవయిత్రి కవితానైపుణ్య మిట్టిదని చెప్పనక్కరలేదని మా ఆశయము.

చ. కలరు కవితృవల్లగల కాంతలు కొందరు ధారుణీసలిక
గలిగినశేమి వారి కవనంబులఁగొన్నిటి వింటిఁగాని యీ
చిలుకలపల్కు టల్లికలచే నలరారుచుఁ బూల తేనె చు
క్కలఁగురియింపు మేలయిన కైత సరస్వతి! నీకన్నెడుక.

ఉ. పోలికలేని మేలయిన పోకలఁబోయెడు నీకవితృ పుం
జాలు నుధారసాలనఁగఁ జాలుఁబదాలిక జాజిపూలనం
జాలును సొమ్ములన్న సమాజాలు పరాల సరాలనాలు, చే
బ్రోలు సరస్వతమ్మ నినుఁబోలిన మొల్లయె పోలేడుంజుమి.

క. కృతీతెగట శ్రీరాముని
కథయట, విషయంబు దాని కవయిత్రి సర
స్వతియట, పద్యములు నహి
ప్రతియట, నీ భాగ్యమేమి రామాయణమా!

ఈ సాధ్వీమణిపుట్టినవంశము మెట్టినవంశము విద్యద్వంశమే. ఈమెత్పండిగారు నీలగిరి లోనే సుప్రసిద్ధ న్యాయవాదులై కీర్తిగాంచిన మహారాజశ్రీ కీ॥శే॥ రాజగోపాలనాయుడు గారు. ఈమె భర్తగారు మహారాజశ్రీ చేబ్రోలు రాజగోపాలంగారు ఆంగ్ల విద్యాపారంగతులు. చక్కనివక్త. జ్యోతిష వేదాంతశాస్త్రములు వీరి అభిమానవిద్యలు. అందులో వీరికిఁగల జ్ఞానమపారము. వీరి ఆచారమా 'దయాసత్యశౌచ' కర్మనిష్ఠాగరిష్ఠులని లోకనుతిఁగాంచిన సాంప్రదాయము. సార్థకనామధేయమునుగాంచిన సరస్వతీదేవిగారి బహుభాషావైశద్యమును దిలకించుచో "ముదితల్ నేర్వఁగరాని విద్యగలదే ముద్దార నేర్పించినక" అను చిలకమర్తి కోకిల వాక్యధ్వని స్ఫురణకు రాకమానదు. ఇంతటి కీర్తికి స్థానమై యలరారుచున్న శ్రీ సరస్వతీదేవిగారికి యీ సంవత్సరము గృహలక్ష్మీకంకణము సమర్పింపఁబడుటకు నేను నిర్ణయించితిని గనుక పాఠక మహాశయులకును ముఖ్యముగా గృహలక్ష్మీ పత్రికాభిలాషులగు గృహలక్ష్మీులకును దెలియఁబరచుచున్నాను. శ్రీ సరస్వతీదేవిగారి కంకణమును ధరించి శ్రీ విద్యావ్యాప్తికై, శ్రీ సంఘాభివృద్ధికై, యనువగు కావ్యములను రచించుచు, నుపన్యాసవేదికలఁ దన్మార్గమును వెల్లడించుచు, పత్రికాద్వారమున బోధించుచు, భారతదేశ సౌభాగ్య భాగ్యోన్నతికై నేవఱేసి కీర్తి నార్జించుఁగాక యని ఆశీర్వదించుచున్నాను.

గృహలక్ష్మీ జయంతి మహోత్సవము

ఈ మహోత్సవము ఈ నెల 1-వ తేదీ శుక్రవారం సాయంకాలం 4½ గంటలకు సరిగా ప్రారంభమైనది. పురప్రముఖులును గృహలక్ష్మీ పత్రికాభిమానులును స్త్రీ పురుషులనేకమంది విచ్చేసిరి. ఉత్సవమునకు వచ్చినవారందరును చందనతాంబూలాది సత్కారములచే గౌరవింపబడిరి. శ్రీమతులు గుమ్మడిదల దుర్గాబాయి, చేబ్రోలు సరస్వతీదేవి, వి. రాధామణిగార్లు పుష్పమాలాలంకృతులై న పిమ్మట స్త్రీల సమూహముమొక్క ఛాయాచిత్రము తీయబడెను. తరువాత శ్రీ కుమారి సరోజినీదేవి, అవ్వాయిహోమ్ బాలికలచే గావింపబడిన ప్రార్థనతో సభ ప్రారంభింపబడెను. ప్రార్థనాంతరము సభకు అధ్యక్షురాలుగ నెన్నుకొనబడిన శ్రీమతి గుమ్మడిదల దుర్గాబాయి బి.యే.(ఆనర్సు)గారు, గృహలక్ష్మీ స్వర్ణకంకణ గృహీతలుగ నిర్ణయింపబడిన శ్రీమతులు చేబ్రోలు సరస్వతీదేవిగారును, వి. రాధామణిగారును సభాపీఠిక నలంకరించిరి. సభాధ్యక్షురాలిని సభ కెఱుకపరచుచు శ్రీ ఏడిద కామేశ్వరరావుగారు, అధ్యక్షురాలి విద్యాధిక్యతను, దేశసేవా విశేషమును, ఉన్నతాదర్శ ప్రేరేతమగు సంఘసేవాతత్పరతను, అసమానధీచాతుర్య ధైర్యస్థైర్యాది సద్గుణగణమును సవిస్తరముగ ప్రశంసించిరి. పిమ్మట శ్రీ విం. అ. సూర్యనారాయణగారు “గృహలక్ష్మీ” పదమూడవ జన్మదినోత్సవ సందర్భమున ఈ పత్రికా కుమారి పురోభివృద్ధిని, విజయమును దీర్ఘాయువును గోరుచు అభిమానులును విద్యాధికులును అగు స్త్రీ పురుషులు పంపిన సందేశములను సభవారియెదుట చదివిరి.

తదుపరి శ్రీ “గృహలక్ష్మీ” పత్రికాధిపతులును, సంపాదకమహాశయులును అగు శ్రీ డాక్టరు కేసరిగారు కంకణగృహీతలలో నొకరగు శ్రీమతి చేబ్రోలు సరస్వతీదేవిగారిని సభవారి కరింగించిరి. శ్రీమతి అంబుజమ్మల్ గారు తమిళ కంకణగృహీతయగు శ్రీమతి వి. రాధామణిగారిని సభవారికి తెలియజేసిరి.

తదనంతరము శ్రీమతి కవితలక కాంచనపల్లి కనకాంబగారు శ్రీమతి సరస్వతీదేవి కృత రామాయణ గ్రంథప్రాశస్త్యమును సోదాహరణముగ విశదీకరించుచు ‘కవికల హంసి’అను బిరుదమును, శ్రీమతి వి. రాధామణిగారి ‘ప్రసన్న కుమారి’ నాటకము లోని రచనాకౌశలమును, సంగీతనైపుణ్యమును వివరించుచు, ప్రవీణశబ్దము నకువ్యవృత్తి వీణా వాయిద్యమునందలి నైపుణ్యముగ నిరూపించుచు సంగీతసాహిత్య మాధుర్యములను వెలయించు ‘కవికోకిల’ బిరుదమును, సభవారి తరపున ప్రదానము గావించిరి.

బిరుదప్రదానమైన పిమ్మట శ్రీ డాక్టరు కేసరిగారు ఇరువురు విదుషీమణులను ‘గృహలక్ష్మీ’ పాఠకుల తరపున స్వర్ణకంకణబహూకరణముచే సత్కరించిరి. కంకణ గృహీతలు సందర్భమునకు సరియగునటుల శ్రీ కేసరిగారియెడ తమ కృతజ్ఞతను గౌరవ పురస్కరముగ వెల్లడించిరి.

కార్యక్రమము ననుసరించి పిమ్మట ఉపన్యాసములు జరిగెను. తొలుదొల్త 'గృహలక్ష్మీ' పత్రికకు చిరపరిచితులును, సుప్రసిద్ధ వ్యాసరచయితలును, కవితాకళాసాసకులును అగు శ్రీ గోనెల సరసింగరావు ఎం.ఎ. బి.యల్. గారు గృహలక్ష్మీపత్రిక యొక్క ఘనత నుగ్గడించుచు భావగర్భితమగు భాషాచాతుర్యముతోగూడిన గంభీరోపన్యాస మొనంగిరి. వారి తరునాత తమిళ గృహలక్ష్మీపత్రికా సంపాదకులగు శ్రీ యస్. కృష్ణన్ బి.యే. (ఆనర్సు) గారు పన్యసించిరి.

సభామధ్యమునుండి కరతాళధ్వనులు చెలరేగ శ్రీమతి గుమ్మడివల దుర్గాబాయి గారు భారత దేశస్వాతంత్ర్య సంపాదనకు శ్రీలే యర్హులనియు, అట్టి శ్రీలు విద్యాధికులై యుండు పెంతయు అవసరమనియు, అట్టి విద్యాధిక్యతను సారస్వతసేవావిశేషముచే వెల్లడింపవలెననియు ఉన్నతభావోదేకపూరితమగు గంభీరోపన్యాసమును గావించి, సభవారిని ఆనందాబ్ధి నోలలాడించిరి.

అధ్యక్షోపన్యాసానంతరము శ్రీ పండిత దోమా వేంకటస్వామిగుప్తగారు కంకణ బహుకరణోత్సవ కర్తలగు శ్రీ కేసరిగారి సత్కీర్తిని కొనియాడుచు, కంకణశబ్దములోని యర్థమును బహుచమత్కృతితో వివరించుచు ఆశువుగా సభలో పద్యమును జదివిరి.

తరువాత ఆంధ్రసారస్వతశేముషీ సంపన్నులగు శ్రీ ఆదిపూడి సోమనాథరాయకవి వరేణ్యులు శ్రీత్వములోని ఘనతయు, మాతృత్వములోని మహిమయు ఏ దేశములో పూజింపబడునో అట్టి దేశము మహాన్నతదశ నొందగలదని వీనులవిం దొనర్చు నుపన్యాసమును గావించిరి. తరువాత మద్రాసు శాసనసభాధ్యక్షులును ఆంధ్రమహాసభాధ్యక్షులును అగు శ్రీయుత బులుసు సాంబబూర్తిగారు దేశపరిస్థితులను కూలంకషముగ దెల్పుచు దేశసాభాగ్యమునకు స్వాతంత్ర్యమే ముఖ్యాధారమనియు, అట్టి స్వాతంత్ర్యమును విడుషీ మణులే సంపాదింప సమర్థులనియు అట్టి వైదుష్యమున కాటవట్టెన 'గృహలక్ష్మీ' పట్టిని శ్రీలోకమున కర్పించి, శ్రీ విద్యా సత్కారకారవముల గావించుచున్న శ్రీ కేసరిగారి వితరణ వైభవము సఖండముగ ప్రస్తుతించుచు నుపన్యసించిరి.

ఉపన్యాసములు ముగిసినతోడనే 'కవికోకిల' వి. రాధామణిగారు తమ వీణగాన సుధాధారారస ప్రవాహములో సభ్యుల ముంచితేల్చి, శ్రీ కేసరిగారు కంకణబహుకరణ సమయమందు సరస్వతీశబ్ద వ్యాఖ్యానవివరణ మొనర్చుచు ప్రసాదించిన "వీణా సహిత సరస్వతి" యను ప్రత్యేక చిరుదమును సార్థకపరచిరి. ఆమె సోదరియగు శ్రీ కుమారి విమల తన వేణుగాన నై పుణ్యమును ప్రదర్శించి శ్రీ కేసరిగారిచే బహుమానింపబడిన బంగారు పతకమునకు పాత్రురాలై నది. కడపట సభాధ్యక్షురాలికిని, ఉపన్యాసకులకును, ఆశీస్సులనంపినవారికిని సభవారికిని గృహలక్ష్మీ కృతజ్ఞతాపూర్వకవందనము లర్పించుట తోడనే శ్రీమతులు టి. యస్. ఆర్. రుక్మిణిఅమ్మాళ్, బెంగుళూరు నాగరత్నమృగార్ల మంగళముతో, శ్రీ కేసరిగారికి జయజయ ధ్యానములతో సభ శుభప్రదముగ ముగిసినది.

శ్రీయుత ఏడిద కామేశ్వరరావుగారి స్వాగతోపన్యాసము

సో ద రీ సో ద రు లా రా !

ఈవేళ గృహలక్ష్మీ పుట్టినరోజు. ఈ పుట్టినరోజు పండుగను జరుపుకొని, ఆనందాన్ని అనుభవించిడానికి మన మిక్కడ సమావేశమవడం నేడు శుభదినం.

ఈ గృహలక్ష్మీ జన్మదినోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని గృహలక్ష్మీ జనకులైన డాక్టరు కేసరిగారు, సాహిత్యకళయందారితేరిన ఇరువురు విదుషీమణులను సభారంగాన్ని పూజించి, గృహలక్ష్మీ స్వర్ణకంఠజాలతో సమ్మానించడానికి పూనుకొనడంచేత వారి సహజ దాన వీరత్వాన్ని చాటుకొనడమే కాకుండా, ఇట్టి మహత్కార్యానికి వారు మార్గదర్శకులౌతున్నారు. ఇందుకు ఆంధ్ర, తమిళ మహిళాలోకమేకాక భారతమహిళా ప్రపంచం ఏవత్తూ సర్వదా కృతజ్ఞులైవుంటారు.

నేడు మన సమావేశానికి అధ్యక్షురాలైన శ్రీమతి గుమ్మడిదల దుర్గాబాయమ్మ గారికి, శ్రీమతి చేబ్రోలు సరస్వతీదేవిగారికి, శ్రీమతి వి. రాధామణిగారికి మీ అందరి తరపున స్వాగతాన్నిస్తూ, అధ్యక్షురాలిని సభకరుకపరచడానికి నాకీ అవకాశాన్ని కలగజేసిన శ్రీ డాక్టరు కేసరిగారికి నేనెంతయు కృతజ్ఞుణ్ణి.

శ్రీమతి గుమ్మడిదల దుర్గాబాయమ్మగారిని గురించి నేనిప్పుడు చెప్పబోవడం, అందులోనూ చెన్నపురి పౌరులకి తెలియబరచడం, చంద్రుణ్ణి దీపపుకల్లికతో చూపించినట్లుంటుంది. అయినా, శ్రీ దుర్గాబాయమ్మగారివంటి ఆదర్శవ్యక్తిని గురించి చెప్పకోవడం ఆదర్శానికి ఒకవన్నె కూర్చడమన్నమాట.

దుర్గాబాయమ్మ దేశసేవాపరాయణ, త్యాగశీల. విద్యావైదుష్యములోను, సాంఘికసేవాతత్పరతలోను వన్నెకెక్కినమిన్న. పువ్వు పుట్టినప్పటినుంచి సువాసన బయలుదేరునట్లుగా యీమె సాంఘిక దేశసేవాభావాలు చిన్నప్పటినుంచి యీమెలోంచి వెల్లివిరిశాయి. కాకినాడలో యీమెచే స్థాపింపబడిన హిందీపాఠశాల యీమె సాంఘిక సేవాసక్తికి ఒక ప్రబలనిదర్శనం. పదిమంది పిల్లలను పోగుచేసి, స్వంతఖర్చుతో ప్రారంభించిన పాఠశాల వందలకొలది బాలబాలికలను ఆకర్షించింది. పురప్రముఖులందరు సభాసని మెచ్చుకున్నారు. అప్పటికి యీమెకు 15 ఏళ్లే వయస్సుంటే దుర్గాబాయమ్మగారి సాంఘిక సేవాసక్తి అరమాతుంది.

ప్రాథమికవిద్య అయినా పూర్తికాకపోయినప్పటికీ, స్వయంకృషిమీద తెలుగు, ఇంగ్లీషు, హిందీ మొదలైనవన్నీ నేర్చుకుంది. దరిదాపు 20 ఏళ్లు వచ్చేవరకు హిందీ పాఠశాలను నిర్వహిస్తూ, అందరికీ హిందీని ఎంతో నైపుణ్యంతో బోధిస్తూ, స్వవిద్యాభివృద్ధికి నిరంతరకృషిచేస్తూ, చెన్నరాజధానిలో హిందీప్రచారాన్ని సాగించి మహాత్ముని ఆశీర్వాచనలకి పాత్రమైనదంటే యీమె నిర్మాణకార్యదీక్ష విదితమాతుంది.

ఈమె దేశసేవాశక్తి, సాంఘికసేవాభిలాష, నిర్మాణకార్యదీక్షానిపుణత ఒక ఎత్తు, యీమె త్యాగధైర్యస్థైర్యాలు ఒక ఎత్తు—

1930 లో మద్రాసు సముద్రతీరాన్ని నాటి ఉప్పు సత్కారహసమరంలోని యీమె దుర్గావతారం భారతదేశ స్వాతంత్ర్య సమరచరిత్రలో మరపురాని ఒక మహత్తర ధ్యాయము. ఏ వార్తాపత్రికచూచినా, ఏ ఉపన్యాసవేదికమీద విన్నా యీ దుర్గా మహాశక్తి ప్రశంసలే. నాటి సన్నివేశం ప్రభుత్వాన్నికూడా ఒకపూవు పూపిందంటే దుర్గాబాయమ్మగారి త్యాగధైర్యాలు విశదమౌతాయి.

అన్నిటికంటే ఆశ్చర్యకరమైన విషయం—యీమె విద్యాపరిశ్రమ. మొన్న మొన్నటి వరకు ఇంగ్లీషుభాషాజ్ఞానము ఏమీలేకపోయినా, హిందూ విశ్వవిద్యాలయపు ప్రవేశపరీక్షకు కట్టి, ఆరుమాసముల వ్యవధిలో పరిశ్రమచేసి, రెండవరగతిలో ఉత్తీర్ణురాలై ఉపకార వేతనాన్ని పొందిన యీమె పట్టుదల, నిశితబుద్ధి, విన్మయాన్ని కలిగిస్తాయి. కాశీ హిందూ విశ్వవిద్యాలయంలో ఇంటర్మీడియేటు పరీక్షయం దుత్తీర్ణురాలై ఆంధ్ర విశ్వ విద్యాలయంలో రాజకీయము ప్రధానంగా బి.యే. ఆనర్సుపట్టాన్ని సంపాదించి అనేక బంగారుపతకాలను బహుమానంగా బడసి, నేడు మద్రాసు లాకాలేజీలో చదువుచున్నదీమె. త్వరలో న్యాయవాదినిగా యీమె బుద్ధిచాతుర్యసౌరుభము ప్రపంచంలో వ్యాపింప బోతున్నది.

ప్రస్తుతం లాకాలేజీలో చదువుతూ, ఆంధ్రమహాసభ-స్త్రీలశాఖ విషయంలో యీమె చేస్తూన్న కృషి అందరికీ తెలిసియేవుంది. దీనికి మద్రాసాంధ్రమహాశయులు సర్వదా కృతజ్ఞులైవుంటారు.

దుర్గాబాయమ్మ ఆదర్శయువతి. నేటి క్లిష్టపరిస్థితులలో నిలకడలేక సంచరిస్తూన్న యువతీలోకానికి యీమె ఒక ఆశాజ్యోతి. దుర్గాబాయమ్మ ఎక్కడవున్నా అక్కడ చైతన్యం ఉద్భవిస్తుంది. యువతీయువకుల్లో కార్యదీక్షను ఇనుమడింపజేసి, వారికి మార్గ దర్శినియై, ఎట్టి కష్టభూయిష్టమైన కార్యాన్నైనా ఎదుర్కొని ముందుకు చొరుచుకొని పోయే వాడిమెదడుగల దుర్గాబాయమ్మ పౌరుషేయముగల ఒక శక్తిస్వరూపిణి.

ఆంధ్రాంగ్ల హిందీసాహిత్యాల్లో ప్రతిభావంతమైన ప్రవేశం, సంగీత నాట్యకళాది లలితకళల్లో చక్కని నేర్పు, బీరుహాని నిర్మాణ కార్యదీక్షానిపుణత, నిస్తేజమైపడివున్న ప్రజానీకంలో అన్ని రంగులొల్పుగల ధీరవాక్పాతుర్యంగల దుర్గాబాయమ్మ మూర్తి భవించిన ఆదర్శ ఆంధ్రయువతి.

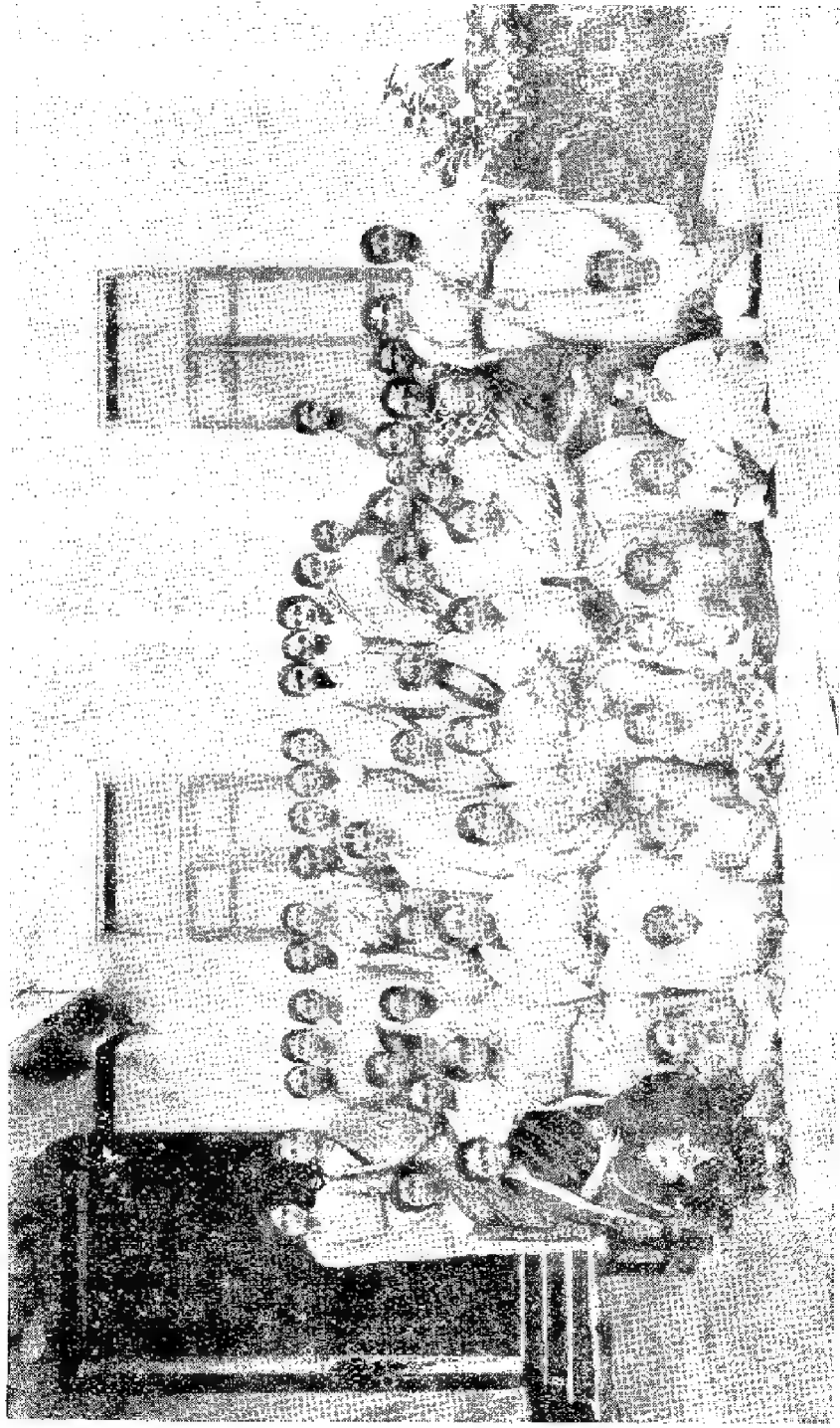
ఇటువంటి దుర్గాబాయమ్మ నేడు మన సమావేశానికి అధ్యక్షత వహించడం కేవలం మన భాగ్యము.

నేడు యీ సభారంగాన్ని ఒక చిత్రమైన సన్నివేశం సమకూరింది—

A large group of children and adults are posed in front of a building. The children are arranged in several rows, some sitting on the ground and others standing. They are wearing various types of clothing, including hats and coats. The building in the background has multiple windows and a door. The overall tone of the photograph is sepia or aged.

କାହାଁ

గృహలక్ష్మీ, జయంతి మహోత్సవము

అభ్యర్థకులు, కంఠగ్రాహిణులు, అధికర విద్యుషీమణులు.

గృహలక్ష్మీ జయంతి మహోత్సవము

కవులు భావవీధుల్లో విహరిస్తూ దేశకల్యాణానికి పనికివచ్చే వస్తుసముదాయాన్ని సేకరించుకొని, కావ్యరూపంగా మధించి, కార్యరూపందాల్పడానికి అనుగుణ్యంగావుండేటట్లు చిత్రించి ప్రజాసీకానికి అందిస్తారు. దేశసేవాదురంధరులైన త్యాగశీలురు వాటిని కార్యరూపాన్ని పెట్టి విశ్వమానవ కల్యాణానికి తోడ్పడతారు.

ఇందోకరు చెప్పేవారు, రెండోవారు చేసేవారు. ఈ చెప్పచేతలకి సాంత్వ్యంగ ఇక్కడ లభ్యమైంది. శ్రీమతి చేబ్రోలు సరస్వతీదేవి శ్రీమతి వి. రాధామణిగార్లు మానవాభ్యుదయానికి దోహదమునిచ్చే ఉద్గ్రంథాలను చిత్రిస్తారు. చెప్పనూగలదు, చెప్పినదానికి పదిరెట్లు చేయనూగలదు, యోధురాలు దుర్గాబాయమ్మగారు.

ఇటువంటి ఉత్తమశక్తులు రెండు యీ సభావేదిక నలంకరించడంచేత బంగారానికి తావి అబ్బినట్లుంది.

పుట్టినదాదిగా సాంఘిక దేశసేవలే పరమావధిగా పెట్టుకుని, వాటికి తనజీవితాన్ని అంకితంచేసిన 'శ్రీ గృహలక్ష్మీ' జయంతి మహోత్సవంలో, ఇరువురు సాహిత్యసేవా పరాయణులను 'గృహలక్ష్మీ స్వర్ణకంకణాల'తో శ్రీ కేసరిగారు సన్మానిస్తూన్న యిట్టి మహాసభకు, దేశసాంఘిక ఔన్నత్యంకొరకు పాటుపడుతూవున్న ఇరువురు కవితామతల్లులను ఇరువైపులాధరించి దేశకల్యాణ సాధాప్రగతికాబోతున్న దుర్గాబాయమ్మగారి ఆధ్వర్యాన్ని యీమహాసభను దిగ్విజయంగాజరుపకోరుతూ యింతటితో విరమిస్తున్నాను.

శ్రీమతి గుమ్మడిదల దుర్గాబాయమ్మగారి అధ్యక్షోపన్యాసము

డాక్టరు కేసరిగారూ, సోదర సోదరీమణులారా !

నన్ను అధ్యక్షురాలిని చేసినందుకు మీకు నా ధన్యవాదాలు. ఇది సామాన్యమైన సభకాదు. మన రాష్ట్రానికి చెందిన విదుషీమణులకు సన్మానించడానికి సమావేశమైన మహాత్తరమైనసభ. నావైదుష్యం, నా సోదరీసేవాపరాయణత్వం యెలావున్నా-ముఖ్యంగా కేసరిగారికి నాయందుగల ఆదరాభిమానాలు నాకీశారవం ప్రాప్తించడానికి కారణం అని తలుస్తాను. మొట్టమొదట ఆంధ్రసోదరీమణుల తరపున గృహలక్ష్మీద్వారా, డా. కేసరిగారు శ్రీ జనోద్యమానికి చేస్తూన్న అమూల్యమైన సహాయానికి కృతజ్ఞత తలుపుతున్నాను. స్త్రీలు వెనుకబడి ఉండటమే సంఘమందలి చెడుగులకి మూలమని వీరు చక్కగా గ్రహించారు. భారతమహిళాదర్శాలని చాటించడానికి గృహలక్ష్మీని లేవనెత్తారు. కష్టనష్టాలు గణించకుండా పత్రికను నిర్విఘ్నంగా కొనసాగిస్తున్నారు.

సంఘం ఉన్నతికి, సాంఘికల వీరారాధనకి అవినాభావసంబంధముంటుంది. తన మహామహమ్మి గుర్తించి, గౌరవించడం సంఘం ముఖ్యధర్మం. ఈ ఉత్సవం చాలా ఆవశ్యకమైంది. నేడుమనం ఇక్కడ గొప్ప కవయిత్రులను సన్మానించి మన విప్లవక్షధర్మాన్ని నెరవేర్చటానికి కలుసుకున్నాం.

ఇలాంటి సన్మానోత్సవాలు మనకీ అనూచానంగా వస్తూన్నవే. కృష్ణదేవరాయల కాలంలో కంకణబహూకరణం, కవిపూజ సామాన్యమైన విషయంగా మనం ఎరుగుదుము. మొన్న మొన్నటివరకు మహారాజులు, జమీందారులు, పండితులు, కవులు మొదలైన వారిని యథోచితంగా సత్కరిస్తూరావడం చూశాం. కాని స్త్రీలలో విద్యాప్రవీణులగు వారికి సత్కార గౌరవములు చేయు ఆచారము అంతగా కానరాదు. ఇప్పుడు విదుషీమణులను స్త్రీ విద్యాభిమానులగు శ్రీ కేశరిగారు స్వర్ణకంకణబహూకరణములచే గౌరవించుట ప్రశంసనీయమైన నూతన మర్యాద. కాలం దొర్లిపోతోంది. ఇవి ప్రజాయత్త పరిపాలనా దినాలు. హక్కులు గుర్తింపగలిగిన ప్రజాసామాన్యం బాధ్యతలుకూడా వహించాలి. నాగరకత పెచ్చినకొద్దీ, నాజూకుతనం బలిసి, సత్సంప్రదాయాలు మూలపడిపోతుండడం శోచనీయం. సంఘానికి తలమానికాలనదగిన కళాశాలుల్ని కీర్తించడం మనవిధి. ఇది చాలా పవిత్రమైన కార్యం.

శ్రీమతి చేబ్రోలు సరస్వతీదేవిగారు ఈనాటిమొల్ల. ఆమె మిక్కిలి సంస్తవనీయురాలు. ఆంధ్ర సారస్వతానికి, ఆంధ్రదేశానికి ఆమెచేసినసేవ మరువరానిది. కవిలాగే 'జర్నలిస్టు'కూడా సంఘానికి వెలుగుదారి నిస్తాడు. కవి భావనాలోకంలో విహరిస్తాడు; ఆదర్శాలందిస్తాడు. జర్నలిస్టుకి మామూలు ప్రపంచంలో నిరంతరసంబంధం. అంతేతేడా. ఇద్దరూ అపురూపమైన సంఘసేవా తత్పరులే. సరస్వతీదేవిగారు మంచి 'జర్నలిస్టులు' కూడా. ఆమె ఉన్నలోపాలు సరిగా తెలుసుకుని, సంఘాన్ని చాకచక్యంలో మరమ్మతు చేయగల సమర్థురాలు. సంఘం అరాజకమైన తొందరలోపడి తొక్కులాడే వేళల్లో ఆగి, తాపీగా ఆలోచించమని చెబుతారు; నిశ్చలంగా, నిర్జ్వలంగా పడిఉన్నప్పుడు తట్టి మేలుకొలిపి, హుషారుచేస్తారు. జర్నలిస్టుయిన సరస్వతిగారు మన నేస్తం, మంత్రి, మార్గదర్శిని అవుతున్నారు.

అసలు ఈ జర్నలిజానికి ఎవరెక్కువ తగుదురు? శ్రీ. మగవాడెప్పుడూ కాదు. నిత్యజీవన సంరంభంలోనే మగవాని జీవితం కడతేరుతోంది. ఇంక జర్నలిస్టుకి కావలసిన సిమితమైన విచారణ, నిస్వార్థమైన ఆలోచన, నిశితమైన విషయపరిశీలన వీటికి యెక్కువ పెట్టివుట్టింది శ్రీ. మగవాడు సహజంగా యేవో హడావిళ్లతో ఉక్కిరిబిక్కిరి అవుతూంటాడు. జీవితంతా ఒకపంచెంవేసిన పరుగులా ఉంటుంది అతగానికి. శ్రీకి మాతృత్వం జన్మహక్కు; ప్రకృతిసిద్ధం. సంఘం ఒకపెద్ద సంసారంలా కనిపిస్తుంది ఆమెకి. తనుకన్నపిల్లల్ని ఎంత నిర్మలమైన ప్రేమతో పెంచగలుగుతుందో, సంఘం యావత్తూ అంతపదిలంగా చూసుకుంటుంది. సరస్వతి, రాధామణిగార్లు ఈ భావం బాగా అవగాహన చేసుకుంటారనుకుంటాను. జర్నలిస్టు భాషకోసం బాధపడవక్కరలేదు. భావాలుఉన్నచోట భాష ఎవరికోసం వస్తుంది? పొట్టకోస్తే అక్షరంముక్కలేని గొడ్లకాపర్లు వసందైనపాటలు పాడతారు పాటలుకట్టి. నీలమైన ఆకాశం, వచ్చనిబయల్లు, నున్నని కొండలు, మేసేపసులు-ఇవి

గృహ లక్ష్మీ జయంతి మహోత్సవము

పాటకజనాన్ని కవుల్ని, గాయకుల్ని చెయ్యడంలేదు? జర్నలిస్టు పసులకాపర్లకి తీసి పోయాడా? ప్రస్తుతసంఘాన్ని ఒకసారి సింహావలోకనం చెయ్యండి. స్త్రీ లెంత దౌర్భాగ్య స్థితిలో ఉన్నారు? పాశ్చాత్యదేశాలన్నీ 'కొత్త ప్రపంచం, కొత్త ప్రపంచం' అని ఉద్ఘోషిస్తున్నాయే-వాట్లకి యెన్నో కొత్త ప్రపంచాలు పుట్టింలేరువారి కూడా మనం ఇంకా ఎక్కడ ఉన్నాం? ఆదేశాల్లో ఏ పద్ధతులుగో శతాబ్దంలోనో ఉన్న సంఘస్థితికూడా లేదే మనలో-ఇప్పటికీ స్త్రీకి తనశరీరంమీద తనకి హక్కులేదు. స్వతంత్రజీవనంలేదు-వ్యక్తిత్వం లేదు. ఇక ఆమె బాగుపడ్డానికి ఆమె నిరక్షరాస్యత అడ్డువస్తోంది. మన సంఘంలో ఎంత మార్పు చెయ్యాలి? ఎంతో నిర్మూలించాలి. ఎంతో పునరుద్ధరించాలి.

సంఘం దిద్దుబాటుకి నాటకరచన అతిముఖ్యమైన సాధనం. రాధామణిగారు నాటకాలుకూడా రాస్తారని విన్నాను. ఎంత అద్భుతవంతులు! ఆమె తన నాటకరచనా సామర్థ్యంతోటి వాళ్ల బాగుకీ, సంఘం ఉన్నతికీ ఉపయోగిస్తారని నా ఆశయం. మొన్నటి గృహలక్ష్మిలో వారు వీణతోఉన్న Photo ఒకటి చూడడం తటస్థించింది. ఆమె సగీత విద్వాంసురాలుకూడా అన్నమాట! 'మాధుర్యం, కాంతి'-బొన్నత్యానికి మూలకందాలన్నాడు (Matthew Arnold) రాధామణిగార్లో ఈ రెండు సమకూడినాయి.

మనోవికాసానికి, ఉత్కృష్టజీవనానికి ఉన్నతవిద్య అవసరం. ఉన్నతవిద్య అంటే కేవలం డిగ్రీలుఅనే నాఅభిప్రాయంకాదు. ఎంతపెద్ద చదువుచదువుకున్నా మగవానితో దెబ్బలాటకి దూకే ఆడది విద్యావంతురాలు కాజాలదు. కేవలం తన సంసార-తనపిల్లలు, తన భర్త-తన నగలు, తనశరీరం చూసుకునే మనిషీ విద్యావంతురాలుకాదు. స్త్రీలో, ఉన్నత విద్యని ఉత్కృష్టపరిణామానికి ఉపయోగించుకో నేర్చిన స్త్రీలో మానవసేవకోసం మంచి ఉత్సాహం చూస్తాం. మానవసేవ, సంఘోద్ధరణ-సంఘంలో వైకల్యం నిర్మూలించి, సాందర్యానికి జీవంపోయడం-ఇదే స్త్రీకి ఉచితవికాసం, ఆమెలోని తేజస్సు, మాధుర్య మూను. ఇట్టి స్త్రీలు ఉన్నప్పుడే సంఘపునర్నిర్మాణం సమకూడుతుంది.

ఈ ఉన్నతవిద్య ఎలా సందర్భపడుతుంది? విద్య మేధస్సుకి వికాసం కల్పించేది. ఆత్మవికాసంతోడి మేధస్సువికాసం-ఉన్నతవిద్య, ఆత్మ. మేధస్సు ఇవి వేరువస్తువులైనప్పటికీ వీటికి పరస్పరం సంబంధముంది. అభివృద్ధివిషయికంగా, అవి ఒకదానిపై నొకటి ఆధారపడి ఉన్నాయి. పాఠశాల మేధస్సును తరిగివేయడంలేదు చెయ్యడానికి; గృహమూ, సంఘమూ ఆత్మను రూపొందించడానికి-వ్యక్తికి సహాయపడుతున్నాయి. కాని సంఘాన్ని నడపడానికి ఒకవ్యక్తి కావాలి. జర్నలిస్టు, కవయిత్రి అయిన మన సరస్వతీదేవిగారు సంఘమార్గదర్శిని అవుతున్నారు. కవులు తమ విధిని చక్కగా నెరవేరుస్తారు. కానిమనం చెయ్యవలసినదేమిటి? అంతభారం వారికే వదలి, చల్లగా కూర్చుంటామా? ఉహుం. మనం చూసుకోవలసిన అవసరమైన పనులు ఉన్నాయి. సంఘ నాయకుల్ని నేర్పుతో అనుసరించడానికి మన

అమ్మాయిలకి తగిన విద్యనేర్పించాలి—నేను పద్ధతులకోసం పోట్లాడను. స్త్రీలకు ప్రత్యేక విద్యాసౌకర్యాలు హెచ్చుచెయ్యడానికి ధనం చాలదని ప్రభుత్వం అంటూన్నప్పుడు, ఎదిగిన పిల్లల్ని బడికిపోసేయకుండా సంప్రదాయం ఆటంకపరుస్తూన్నప్పుడు, కుటుంబంపరిసరాలు అనుకూలంగా లేనప్పుడు—మనకు కావలిసింది, అనధికార ప్రయత్నం. ఏవిధంగా? శారదాని కేతనంవంటి ప్రయత్నాలు విద్యాశాలలు ఉన్నవికదా! స్త్రీలకు ఎక్కువ అలాటివి మనం లేవలసివచ్చాలి. అంతేకాదు. ఆర్గనైజేషన్ అత్యవసరం. దీనికి డాక్టరు కేసరివంటి మహోదారులు పూనుకోవాలి. రాష్ట్రంలో వివిధసంఘములను కట్టుదిట్టంగా నడిపించడానికి—మదరాసులో ఒక కేంద్రసంస్థను నిర్మించాలి. గుంటూరు శారదాని కేతనం, నెల్లూరు స్త్రీవిద్యాలయం, ఏలూరు జాతీయవిద్యాలయం, బందరు జాతీయకళాశాల, రాజమండ్రి జాతీయవిద్యాలయం మొదలైనవాటిని దగ్గరికి తీసుకురావాలి. పాఠ్యాలు నియమించడానికి, పరీక్షలు జరిపించడానికి ఒక ఎక్స్ పర్టుకమిటీ ఏర్పడాలి. ఆంధ్రమద్రాసు విశ్వవిద్యాలయాల్లో స్త్రీలకుండే ఇబ్బందులు తొలగించి, ఈవిధంగా ఇంకో విశ్వవిద్యాలయం తయారుకావాలి. అది సమగ్ర జాతీయవిద్య కాలవాలం. అది నాతీశిరోమణులు బయల్దేరడాని కాస్కారం.

కాని సంఘంయొక్క నిజస్థితిని చూడకుండా మనం కళ్లుమూసుకోలేం. అనేకమంది స్త్రీలకి ఈ విద్యావ్యాసంగానికి చిక్కులుండవచ్చును. వారికి ముఖ్యమైన మనశ్శాంతి లేక పోవచ్చు. మెదడుపని సాగడానికి వీలులేని ఇతరకష్టాలుండవచ్చు. అటువంటి వీరి సౌకర్యం కోసం—మనం వృత్తివిద్యలేర్పాటుచేసి, ఆ సంబంధమైన శిక్షణ అందుబాటులో ఉండేటట్లు చెయ్యడం అవశ్యకరమైనది. వీరి కావిధంగా కొంత ధనసంపాదనకి వీలుకలిగి, భర్తతో పాటు తామూ సంసారపు ఖర్చుకు సాయపడవచ్చును.

తరవాత, కేసరిగారికి నాదోక మనవి; వారు Compositor-Courses ఆరంభించి, అవసరంగాను, ఉత్సాహంగాను—ఉన్న స్త్రీలకి తమ ముద్రాలయంలో ఉద్యోగాలు కల్పించి హెచ్చరించవలసిందిగా నా కోరిక. జర్నలిజంలో స్త్రీలే ఎక్కువరాణిస్తారని నేను ముందే చెప్పాను. ఆంధ్రవనితల్లో అద్భుతమైన జర్నలిస్టులు బయల్దేరడానికి మిక్కిలి దోహదమవుతుందని నా నమ్మకం.

ఈవేళ ఇక్కడ కలసికొని, మనలో ఇద్దరు మహిళారత్నాల్ని గౌరవించి, మన విధాయకాన్ని నెరవేర్చుకున్నందుకు నాకు చాలా ఆనందంగా ఉంది. ఏటేట మన మిట్టి సత్కారసభలకి సందర్శవడి, దివ్యంగా గడపాలని నా కోరిక. సర్వవిధాల తమ చేయూతనిస్తూ స్త్రీజనోద్యమానికి శోడుపడవలసిందిగా డాక్టరు కేసరివంటి ఉదారులను, సోదర సోదరీమణులను అపేక్షిస్తున్నాను. మనం ఈవేళ మననంచేసుకున్న ఆశయాలు త్వరలో ఫలోన్ముఖాలై—స్త్రీజన సర్వలోముఖవికాసం, సంఘపునరుజ్జీవనం సిద్ధిస్తాయని ఆశపడుతున్నాను.

స్త్రీలు - భారతదేశము

శ్రీమతి పాణికా కనకమ్మగారు

(రేడియో ఉపన్యాసము)

భారతదేశములో స్త్రీల స్థానము ఎంత ఉత్కృష్టమైన ఉన్నతశిఖరాన్ని అధిష్టించినది అదర్శనీయులైన పూర్వపు స్త్రీలను స్మరించుకుంటే గ్రహించగలుగుతాము. స్త్రీల శక్తి, ప్రతిభ, విజ్ఞానము, గణ్యత, ప్రతియుగములోను అత్యంతముగా ప్రకాశిస్తూవచ్చినవి. స్త్రీని, మాతృస్వరూపముగా ప్రేమించి నేనించడము ఈదేశములోనే పుట్టినదంటే స్త్రీ ఎంతగొప్పగా ఆరాధింపబడినదో తెలుస్తుంది. ఇందుకు మనము ఎంతైనా గర్వపడతాము. స్త్రీ గృహలక్ష్మియై ప్రతి హక్కులోను భాగస్వామినియ్యినది. స్త్రీ ఎంత ఆధిక్యతపొందినదో అంత యోగ్యతచూపినది. కాని స్త్రీల ప్రతిష్ఠ నానాటికి క్షీణమై మరుగుపడిపోతూ వచ్చినది. గృహిణిత్వాన్ని ఒక రాణిగా పరిపాలించే హక్కు, అధికారము, శక్తివోయి తుదకు ఒక పనిముట్టుగా తయారైనది. మనము ఎవరో ఏమిచెయ్యాలో తెలుసుకునే శక్తికూడ సన్నగిల్లిపోయినది. కొంతమంది ఆయిశ్వర్యముతో పెద్ద సాధాల్లో నుభవడవచ్చు. కొంతమంది చదువుకున్నవాళ్లు వేదికలమీద గౌరవింపబడవచ్చు. కాని, స్త్రీయొక్క స్వత్వాన్ని చెప్పగలిగేది అదిమాత్రమేకాదు.

హిందూదేశముయొక్క అదర్శవైభవము త్యాగమూర్తియైన పరమశివుడు. పార్వతి అర్ధనారీశ్వరి ఆ రాజేశ్వరి వెండికొండమీద విశ్వమును పాలించినది. ఆ జగజ్జనని శివునితో చేతులుకలిపి బిక్షముయొత్తినది. ఆ పరాశక్తి సృజనవాటికలో తాండవకేళి సల్పినది. భారతస్త్రీ సమాన స్వత్వానికి ఇంతకంటే నిదర్శనము ఏమి కావాలి?

భారతస్త్రీలలో ఈ స్వత్వము ఎంతవరకు ఉన్నస్థితిలో నిలువగలిగినదో కొంత పూర్వాపగాలు పరామర్శించుదాము.

సీత

వివేకానంద చెప్పినట్లు భారతదేశములో ఒక్క మనిషియన్నా వానినోట సీత స్మరింపబడుతూ వుంటుంది. సీత హైందవనారీ స్వరూపము. హిందూదేశముయొక్క ధర్మము, లక్ష్యము అంతా ఆరెండక్షరాల్లో యిమిడివున్నది. ఆదేవి లోకానికి పవిత్రమైన మాతృస్థానమును ప్రసాదించినది. ఆమె ఎంత లావణ్యమయియో అంత సౌందర్యవృందయు. సీతాదేవి నిర్మలజీవితము, త్యాగముతో నిండినది. అసహనము సాటిలేనిది. ఆమె శీలము, లోకపూజ్యుడైనది. ఆమె మహాసాధ్వి. ఆమె సతీధర్మం ఎంత పరమోత్తమముగా పాలించుకోగలిగినదో ఆత్మగౌరవమును అంత అమోఘముగా నిలుపుకొనగలిగినది. ఆమె క్షమాస్వరూపిణియైన భూదేవి కూర్మిబిడ్డ.

పతి ప్రాణయైన సీత. మహావైభవముతో యువరాజ్ఞిత్వానికి సంసిద్ధమై సీత ఒక్కమారుగా అన్ని వదలి వేసి భర్తతో అడవులపాలై అష్టకష్టాలపడినది. అగ్నిపరీక్షలకు నిల్చినది. సత్యముకోసము ఎంత త్యాగ మైనా చేసినది. ప్రాణాధికుడైన పతికికూడా దూరమైపోయినది. కాని, ఆత్మగౌరవమునుమాత్రము విడువలేదు.

పవిత్రమైన తన వ్యక్తిత్వాన్ని గ్రహించలేని రామరాజ్యానికి ఒక ధిక్కారముతో స్వస్తి చెప్పి విశాలమైన మాతృగర్భములో లీనమైపోయినది. ప్రేమతోనిండిన ఆ హృదయములోనుండి చిరునవ్వు వెన్నెలలు చల్లని శాంతినిస్తూ త్యాగమును ఎట్లు ప్రదర్శించినదో ఆభిజాత్యపూర్ణమైన ఆధీమాకూడ అట్లే ధీరత్వమును వెల్లడిస్తున్నది. ఆసత్తా స్మరించుకుంటేనే మనకెక్కడలేని జీవశక్తి కలుగుతుంది. ఆదేవి అశోకవనములో కృశిస్తూ ఉన్నప్పుడేకాదు. ఋషిసల్లలో విడిచిపెట్టబడినప్పుడుకూడా శ్రీరాముడికోసమే పరితపించినది. ఆ ఓర్పు అద్భుతము; అయితే ఆమె ఎంతకష్టమునైన సహిస్తుందికాని పరాభవాన్ని భరించలేదు. ఎంత త్యాగమునైన చేస్తుందికాని అపజయాన్ని సహించదు. అశ్వమేధములో రామనేనలపైకి కొడుకులను యుద్ధానికి పంపేటప్పుడు ఆ తల్లి ఆశీర్వాదము, ఆ పీఠపత్ని సందేశము; ఏ భారతస్త్రీ హృదయము ఉప్పొంగదు.

రాధ

రాధ ప్రేమస్వరూపము; సర్వము అర్పణచేసి తన్మయముగా ఆరాధించడము రాధ సొమ్ము. ఆభక్తికి, ప్రేమకు భిన్నములేదు. దివ్యమైన ఆ ప్రేమతత్త్వము బాహ్యదృష్టికి అందేదికాదు. అది పరతత్త్వాన్ని గ్రహించి పరిపూర్ణమైనది. ఆమె ప్రేమకు హద్దులేదు. ఆ ప్రేమవాహిని కట్టలుత్రెంపుకుని భగవంతుని మధురమూర్తిని ఆనంద లీలాతరంగాలలో ముంచియెత్తినది. ఆ కల్యాణగుణుని హృదయకమలము ఆనందముతో విరిసి స్వాగతమిచ్చినది. ఆమె ప్రేమఫలితాన్ని కోరినదికాదు. అసలు ఆమెకు ప్రపంచములో ఇంకో వస్తువులేదు. అంతా ఈశ్వరస్వరూపమే. లోకాన్ని ముగ్ధముచేసే మనోహరమైన ఆ నిర్మలప్రేమకు పతికూడ పరవశుడైపోయినాడు. ఆ ప్రేమగాములో రాళ్లకూడా చెమ్మగిల్లినవి. ఆమెకు ఇతరమంత లేకపోవడమేకాదు. ఆలక్ష్యమేలేదు. లోకము తన్ను దూషించినా భూషించినా లెక్కచేయలేదు. ఆత్మతన్మయములో లోకమే తెలియలేదు. అద్రాంగియైన ఈశ్వరిగాని; విష్ణు హృదయమును అధిష్టించిన లక్ష్మీగాని; బ్రహ్మవాణిని స్వాధీనముచేసుకొన్న సరస్వతిగాని; భగవత్స్వరూపములో కొంతమాత్రమే ఆక్రమించారేమోగాని రాధ సర్వస్వము అర్పించి సర్వము తానే అయిపోయినది. కవులు, గాయకులు, నిరంతరము ఆ ప్రేమచైతన్యమును మనోహరముగా మధురగానముచేస్తూ భజిస్తున్నారు.

ద్రౌపది

ద్రౌపది భారతదేశముయొక్క ఔత్తరధర్మాన్ని ప్రతిష్ఠించిన తేజశ్శాలిని. ఆమె విద్యావివేకములు, రాజనీతి, న్యాయదక్షత, కార్యదీక్ష, ప్రతిజ్ఞానిర్వహణము చాకచక్యముతో ప్రదర్శించిన ధీరసాధ్వి. ధర్మాధర్మములను నిర్వచించి చెప్పగలిగిన ప్రతిభాశాలి. పరాభవాన్ని విజయరక్తముతోగాని చల్లార్చినది జడముడి వీడ్చి శపథముపట్టిన ద్రౌపది శక్తిస్వరూపము మన కళ్లలో విహరిస్తూ పులకలెత్తిస్తుంది. ఆమె పాండవులతో అడవులను పోతూ, ప్రజలకు చెప్పిన మాటలు ప్రతి అణువులోను ఉజ్వలమై ప్రతిధ్వనించినవి. ఆమె ఎంత రాజసాంగనో అంత క్షమాశీల కూడాను. ప్రతిక్రియలోనూడ ఆమె దయ మంజులకాంతితో ప్రకాశిస్తుంది. అశ్వధామ శిరోమణిని శిక్షాశుల్కముగా స్వీకరించేటప్పుడు చూపిన జాలి ఎంత ఉదాత్తమైనది? కారవులతో రాయబారములు జరిపేటప్పుడు, ఆదేవి చెప్పిన మాటల్లో, ఎంత దౌచిత్యముతో ధర్మము, రాజనీతి, ధీరత్వము చూపినది. జూదములో ధర్మరాజు తన్నుకూడా ఓడిపోయినాడని విన్నప్పుడు వేసిన ప్రశ్నలోని న్యాయవివేచన ఆమె బుద్ధికాశల్యాన్ని వెల్లడిస్తుంది. ఆమె సౌశీల్యము రాజకార్య ధురంధ

స్త్రీలు - భారతదేశము

రత్నాన్ని మించినది. అరిణ్యములో సత్య అడిగిన సందేహాలకు యిచ్చిన జవాబులో ఆమె పాత్రవత్తియు, సేనాధర్మము, భక్తిప్రేమలు విశదమౌతువి.

రాణీ సంయుక్త

వైదిక, పౌరాణిక యుగాలతో, చారిత్రక నారీమణులుకూడ భారతజాతి దివ్యప్రతిభను హిమాలయ శిఖరాలమీద కాశ్యపకీర్తితో ప్రతిష్ఠింపగలిగినారు. హిందూదేశము పరాధీనమయ్యె. సంధికాలములో ఒక దివ్యజ్యోతి ప్రజ్వలించి భృవతారవలె నిల్చిపోయినది. ఆమె రాణీ సంయుక్త. హిందూదేశంలో కడపటి చక్రవర్తి అయిన పృథ్వీరాజును వరించి, కన్నతండ్రికి విరోధియై, భర్తతోపాటు స్వతంత్రము రక్షించుకోవడానికి నడుముగట్టినది. సంయుక్త నూతన సామ్రాజ్య, క్రొత్త పెండ్లికూతురు, మధుపర్వాలలో మాత్రుదేశము కోసము హృదయరక్తాన్ని అర్ఘ్యమిచ్చినది.

దేశాన్ని పరులపాలు చేయవద్దని తండ్రిని ప్రార్థించినది. పృథ్వీరాజు గొప్పతనము క్షామించినది. తన హృదయము విప్పి జేడికొన్నది. చేతులార అవివేకముతో చేసే పనియొక్క ఫలితము ఈ జాతిని చిరకాలము నిస్తేజము చేసివేస్తుందని పరితపించినది కాని లాభము కలుగలేదు. సంయుక్త ఈ లోకమును విడిచి సుమారు వెయ్యేళ్లు అయినది. కాని, ఆమె కీర్తికాయము లోకములో నుస్థిరముగా వెలుగులుజమ్ముతూ, నిలిచియు ఉన్నది.

రుద్రమదేవి

రుద్రమదేవి తెలుగురాణి. రాజ్యముచేసిన రాణి. తెలుగుగడ్డ, శత్రువుల దండయాత్రల్లో శిథిలమై పోవడానికి ముందు ఓరుగల్లు సింహాసనము కాకతీయ రుద్రమృకు పట్టముగట్టినది. రుద్రమృ శక్తి, యక్తి, సవ్యసాచిత్వము సాధించినది. ప్రజాపరిపాలనలో రుద్రమదేవి మిక్కిలి నేర్పరి. ఆమె కాలములో రాజ్యము సకలసంపదలతో హాయిగా తులతూగినది. తరుణవయస్సులోనే కీర్తిప్రతిష్ఠలతో సామ్రాజ్యమును పాలించి దివంగతుడైన గణపతిదేవుడు రుద్రమదేవి భర్త. దుర్భరమైన వైధవ్యదుఃఖాన్ని కాలకూటము వలె ఒకప్రక్క నిల్పి, కర్తవ్యపరాయణ అయినది రుద్రమదేవి. భారతభూమిలో రాజ్యముచేసిన స్త్రీలలో రుద్రమదేవి ప్రముఖసానాన్ని పొందినది. రాజ్యాంగాన్ని సమర్థతతో నిర్వహించి, ఆంధ్రవైభవానికి యశోమాలికలు కూర్చినవారిలో రుద్రమదేవి ఒకతే. కాకతీయ సామ్రాజ్యానికి ఆ రాణి తిలకమువంటిది.

మాంచాల

మాంచాల పలనాటి వీరబాల. లావణ్యఖనియైన ఆ తరుణి ముగ్ధసౌందర్యము వికసింపకముందే బాల చంద్రుడు చెప్పడుమాటలు విని తిరస్కరించినాడు. మనోహరుని ప్రణయావేశాలకు తీయని కలలు కంటున్న మాంచాల నుకుమారహృదయము ఒక్క నిట్టూర్పుతో వీరకాసె బిగించినది. ఆ ధర్మము పాలించడానికి బ్రహ్మచర్యము స్వీకరించినది. తండ్రిచేసే మహాయుద్ధంలో దుమకడానికి పొంగుతున్న బాబుని హృదయ రక్తము వైకుంఠికింది. తల్లిని ఆజ్ఞ కోరినాడు కొడుకు యుధానికి. పుత్రమోహము బంధిస్తున్నను తప్పించుకోలేక ధర్మపత్ని అనుజ్ఞ లేకుండా పోవడము వీరధర్మముకాదు, చెప్పిరమ్మన్నది అమ్మ. పూర్తిగా తిరస్కృతయైన మాంచాల సదనానికి విచ్చేసినాడు బాలచంద్రుడు. ఆనందముతో, వెల్లివిరిసిన హృదయముతో ఎదుర్కొని,

ప్రేమాంజలితో పూలుకురిసినది ; మోకరించి ఆ లేత పాదాలమీద జగన్మోహనమైన ఆ సౌందర్యమున్నూచి ముగ్ధుడైపోయినాడు బాలుడు. విశ్వమే మరచిపోయినాడు. బాలచంద్రుని వాంఛ మాంచాల తెలుసుకున్నది. పవిత్రమైన ధర్మాన్ని పాలించబోతూ వచ్చిన ప్రాణేశ్వరుడు వ్యాపాహములో చిక్కుకుంటున్నాడని గ్రహించినది. ప్రేమానురాగాలు తొలుకులాడే మందహాసముతో వీరఖండము చేతికిచ్చినది. దేశానికి, ధర్మానికి, సర్వము త్యాగముచేసి, ఆహుతి కావలసిన కర్తవ్యము పురికొల్పి, అమాఘమైన సౌఖ్యాలన్ని కాపాడుకున్నది.

దూరమైపోయిన దాంపత్యసుఖము తలవనితలంపుగా అనురాగబంధముతో పైనైనుకొనిపోయే అపూర్వతరుణములో సర్వము మరచి వివశులయిపోయే సన్నివేశములో నిశ్చలముగా ఆమె చూపిన ఆత్మ నిగ్రహము ఆత్మంత క్లాఘాపాత్రము.

వెంకమాంబ

వెంకమాంబ విదుషి, కవయిత్రి, భక్తురాలు, యోగిని, జ్ఞాని ప్రేమామృత ప్రపంతులలో ప్రియుడైన కృష్ణదేవుని దివ్యగీతాలు కీర్తించిన మధురభక్తి వెంకమాంబది. (ఆమె కైలి ఆనర్థము ; కవితాధార పాటలు పద్యాల్లో తియ్యని తేనెసోనల నూరిస్తూ వివశులచేస్తుంది.) అధ్యాత్మ తత్వాన్ని పారము ముట్ట మధించి, ఆత్మానందముతో వేదాంతవీధులలో విహరించినది యోగిని వెంకమాంబ. పురుషులకుమాత్రమే స్వాధీనములనుకొనే వివిధ యోగసాధనాలు తీవ్రముగా అనుష్ఠించినది. ప్రాచీన కాలములో జ్ఞానయోగినులైన మైత్రేయి మొదలగువారివలెనే వెంకమాంబకూడా ఆత్మసాక్షాత్కారాన్ని పొంది తరించినది.

భారత నారీమణులు సతీధర్మము, శౌర్యసాహసాలు, విద్య, మేధాకాశలము మున్నగువానిలోనే గాక, ధర్మదీక్షపూని మతప్రచారము చెయ్యడములోకూడ ముందంజవేశారు. అశోకచక్రవర్తి కొమార్తె బుద్ధదేవుని అహింసాసిద్ధాంతాన్ని అయిదువందల శిష్యులతో సింహళము, చైనా, జపానువరకూ ధర్మబోధ చేస్తూ ప్రచారము సల్పినది. అనేకమైన మతద్వేషాలు, మూఢాచారాలు, హిందూమతాన్ని గట్టిగా బంధించిన దినాల్లో ప్రేమామృతాన్ని స్వేచ్ఛగా ప్రవహించిన బుద్ధదేవుని అహింసా సందేశానికి ముగ్ధురాలై, రాజపుత్రి పరివ్రాజక అయిపోయినది.

నీతి సామెతలు

అన్నరసముకన్న ఆదరణరసము మేలు. ఆడితప్పురాదు, పనికి బాంకరాదు.

ఇంటిదొంగను యీశ్వరుడును పట్టలేడు. ఈతచెట్టుక్రింద పాలుత్రాగినను కల్లే అంటారు.

ఉద్యోగము పురుషలక్షణము. ఊరికంతావకదోవ పురిపికట్టకు ఒకదోవ

ఋణశేషము, వ్రణశేషము, శత్రుశేషము వుంచగూడదు. ఎరుక పిడికెడిధనము.

ఐశ్వర్యానికి అంతములేదు. ఒక అబద్ధము కమ్మడానికి వెయ్యి అబద్ధములు కావలెను.

ఓరిస్తే ఓరుగల్లు పట్టణమవుతుంది. ఔషధానమే అనపధ్యానమే చెల్లు, రోగముపై పెచ్చు

—శ్రీమతి కోటద్దర్ల సోమిదేవయ్యగారు.

ప్రేమ, భక్తి, జ్ఞానప్రసన్న పారిజాత ప్రసూనములు

శ్రీయుత విం. అ. సూర్యనారాయణగారు

'Serene will be our days and bright
And happy will our nature be
When love is an unerring light'

(Wordsworth).

Sweeter than anything sweet is the art of love; greater than
anything great is the art of giving it (love) up.

మానవజీవితములో ప్రేమనుధామాధుర్యమును గ్రోలుటకంటె నెక్కుడు
ప్రీతికరముగు ఆనందానుభవములేదు. అట్లనే భక్తి పులకితముగు తన్మయత్వము నొందుట
కంటె నుత్తమముగు ఆంతరంగికానందములేదు. ఆనందతరంగముల నోలలాడించు ప్రేమాతి
రేకనుఖమును, ప్రేమపాశ సంబద్ధసంసారమును, బుద్ధునివలె పరిత్యజించుటకంటె ఘనముగు
పరమార్థము పుణ్యిలోలేదు.

ప్రేమపారవశ్యమే మానవత్వముయొక్క సంపూర్ణసౌందర్యప్రభావమని చెప్ప
దగును. గోపికలు శ్రీకృష్ణునెడ బ్రసరించిన ప్రేమమాధుర్యములో, శ్రీ పురుషుల అన్యో
న్యాయుర్రాగములో నిండి నిబిడికృతమైన మానవదివ్యత్వస్వరూపములు పూర్తిగ ప్రత్యక్ష
మొనరింపబడినవి. భక్తిపారవశ్యముచే భగవంతుని సాక్షాత్కారము చేసికొనగల్గుటకాక
పరమాత్ముని సేవలనుగూడ బడయగల్గిన సతీసక్కుబాయి నుచరిత్రములో శ్రీ వ్యక్తిలో
గల దివ్యత్వము తేజరిల్లెను.

భక్తియొక్క పరిపక్వదశయే జ్ఞానజ్యోతియొక్క దివ్యప్రకాశమైయున్నది. ప్రేమ,
పవిత్రతను బొందినపుడు భక్తిగ మార్పుజెందును. భక్తియను బంగారము వైరాగ్యమును
అగ్నిలో శుద్ధిజేంది జ్ఞానమును మేలిమియై ఘనతగాంచును.

ప్రేమ ప్రధానముగ నైందికానుభవము. అహంకారముతోగూడిన ఆనందాన్వేష
ణము ప్రేమయొక్క సహజస్వభావము. భక్తి నిరహంకారభావముతోగూడిన ఆంతరంగి
కానుభవము. జ్ఞానము కేవలము ఆత్మానుభవము. ఆత్మజ్ఞానములో, సర్వభూతములతో
నైకభావమేర్పడును. ప్రేమయొక్క సంపూర్ణత్వము భక్తియొక్క ప్రథమ సందర్శనము.
ప్రేమ అను ఊరములలోనుండి భక్తి అను మీగడ తయారగును.

శ్రీ పురుషుల ప్రేమపవిత్రతకు శ్రీ సీతారాముల దాంపత్యమునకు మించిన దృష్టాంతములేదు. ప్రేమయొక్క పరిపూర్ణ త్వమునకును భక్తియొక్క పారవశ్యమునకును శ్రీ రాధామాధవుల దివ్యలీలలను మించిన మంచి నిదర్శనములేదు. భక్తియొక్క ప్రభావమునకు, జ్ఞానముయొక్క, ఘనతకు, ప్రభంజనపుత్రుడును, ప్రహ్లాదకుమారుడును ప్రశస్త ప్రత్యక్ష. ప్రమాణములుగ పురాణములు బోధించుచున్నవి.

మహాపురాణములలో మహినుతికెక్కిన మూడింటిలోను మహాభారతము శిక్షణ గ్రంథము. అందుచేతనే అది బాల్యములో చదువదగిన సద్గ్రంథమని పెద్దలు చెప్పుదురు. ఇందు ప్రపంచ ధర్మములన్నియు ఇతిహాసరూపమున వెల్లడింపబడినవి.

శ్రీమద్రామాయణము అనుభవగ్రంథమగుటచే యావనదశలో పఠింపదగినది. శ్రీ సీతారాముల ఆదర్శ దాంపత్య ధర్మములను బాగుగ మననముచేసికొని శ్రీ పురుషులెల్లరును ■ పురాణదంపతుల పవిత్రజీవితముల ననుసరింప పాటుపడుటకంటె మానవజీవితములో మహితధర్మము లేదు.

శ్రీమద్భాగవతము భక్తిజ్ఞానవైరాగ్య ప్రబోధకమైన ఆధ్యాత్మిక గ్రంథము. ఈ యుత్తమపురాణము కేవలము భక్తిసుధాస్వాదన మత్తచిత్తులగు సుజనులకు కలకండవలె తియ్యనై కంఠమునంటియుండు మాధుర్యముతో నిండియుండును.

శ్రీ మహాభారతము వృషసోపేతమైన విందుభోజనమువంటిది. శ్రీ మద్రామాయణము, ప్రశస్తమైన గోధుమపిండిని తీయని గోక్షీరములతోకలిపి, కమ్మని ఘృతమునందు చేర్చి, మధురమగు ఖండశర్కరతో మిళితముచేసి, అందు మనోహరమగు భావములను ద్రాక్షపండ్లను, కమనీయమగు భాషాపరిమళద్రవ్యములను మిశ్రితమొనర్చి, చక్కగ తయారు చేసిన పిండివంటకము (శ్రీ సీతారామాంజనేయ ప్రసాదము)మాదిరి నుండును. ఈ భక్త్య పదార్థమును భుజించిన భక్తులకు మోక్షమును ఐహికసుఖమును తప్పక సిద్ధించును.

ప్రేమానుభవమునందు, తనవారు, పెరచారు, అను భేదభావములకు తావున్నది. ప్రేమ స్వాభిమానముతో గూడిన సౌహార్ద్రరసమును బ్రవహింపజేయును. భక్తి ప్రతిజీవియందును భగవత్స్వరూప ప్రతిబింబమునే పొడగాంచుచుండును. ■ త్యాగనందము నందరిలో నన్వేషించుచుండును. జ్ఞానము అఖిలజీవులలో ఆత్మస్వరూపమునే అవలోకించుచుండును.

“ఆత్మవత్సర్వభూతాని యఃపశ్యతిసంపడితః” అనునట్లు విశ్వప్రేమమహిమను వెల్లడింపగల జ్ఞానమే నిజమైన బుద్ధిపరివర్ధకప్రాభవము. ప్రేమ భాసురమగు మధురభావముల

ప్రేమ, భక్తి, జ్ఞానప్రసన్న పారిజాత ప్రసూనములు

నుండి భక్తిపుష్పము వికసించి, బుద్ధిపరిమళమును ప్రసరింపజేసి, త్రికరణశుద్ధితో గూడిన చిత్తశాంతిని సందీపింపజేసి, ఆత్మజ్ఞానానందమును అన్నియెడలను చిందుచుండును.

‘Love is the highest moral law’ అని ఆంగ్లకవి కోకిలముగు షెల్లీ (Shelley) సుజ్ఞాని చెప్పినట్లుల ప్రేమకుమించిన నైతికధర్మ మిలలోలేదు. భక్తికిమించిన పరమధర్మము లేదు. దయకుమించిన దివ్యగుణములేదు. సత్యమునకుమించిన జ్ఞానసంపదలేదు. ఆత్మజ్ఞానమునకంటె అదికై శ్వర్యము అవనిలో నుండబోదు. తన్నుదాదెలిసిన సర్వము నెరుంగ గలుగును. ప్రేమ కాంతిపుంజమునుండి భక్తి ప్రకాశమును, భక్తి ప్రకాశిత బుద్ధివై భవము నుండి దివ్యజ్ఞానతేజస్సును సంభవముగుచున్నవి.

ప్రేమతత్త్వమును పరిపూర్ణముగ ననుభవముచే నవగాహనమొనరించికొని, ప్రేమ ప్రభావమును ప్రపంచమునకు చాటిన ప్రఖ్యాత పాశ్చాత్య కవిశ్రేష్ఠుడగు బ్రౌనింగు మహానీయుడు ప్రేమయే జ్ఞానమునకు ప్రధానహేతువని చెప్పియున్నాడు.

“So let us say, not since we know we love.
But rather since we love, we know enough”

పైవాక్యములో బ్రౌనింగుకవి మానవప్రేమకు జ్ఞానముకారణము కాదనియు జ్ఞానమునకుమాత్రము ప్రేమకారణమనియు ప్రస్ఫుటమొనరించియున్నాడు. ఈవాక్యము లోని భావము నాధారముజేసికొని ఒకపెద్దవ్యాఖ్యాన గ్రంథమును వ్రాయవచ్చును.

ప్రేమ, హృదయపారిశుద్ధ్యమును, భక్తి ఆంతరంగికపవిత్రతను, జ్ఞానము చిత్తసంశుద్ధిని, చిత్తశుద్ధి, పూర్ణప్రజ్ఞను గలుగజేయుచున్నవి. ‘Self - reverence, self - knowledge, self - control, these (three) lead life to sovereign power’ అని ఆంగ్లకవి టెన్నిసన్ (Tennyson) మహాశయుడు చెప్పియున్నాడు. ఆత్మగౌరవము, ఆత్మజ్ఞానము, ఆత్మనిగ్రహము, ఈ త్రిగుణసాధనము, త్రైలోక్యాధిపత్యమును, అతులిత శక్తివైభవమును, శాశ్వతానంద సామ్రాజ్య సార్వభౌమపదమును ప్రసాదింపగలవనుట అతిశయోక్తికానేరదు.

ప్రేమ ప్రతిఫలము నపేక్షించును. ప్రేమించిన పదార్థమును హృదయములోనిడు కొని, ఆనందముననుభవింప నభిలషించును. ప్రేమపరపశుడు స్వార్థపరత్వముతోగూడిన భావములను ప్రేమయొక్క సంపూర్ణ సాఫల్యమునకై ఆవేశమును అగ్నిలో ఆహుతిసేసి తత్కార్యజ్ఞఫలితముగ శాంతానందప్రసాదమును భుజింప నాకాంక్షించును.

భక్తి, భగవత్పాదారవిందసేవా సంజనిత దివ్యమకరందబిందు సందోహమును తప్ప నితరమును గోరదు. భక్తియొక్క మాహాత్మ్యమే జ్ఞానముయొక్క సహజతేజము. ప్రేమ

ఆశాప్రపూరిత ఆనందమును, భక్తి ఆశాపాశ పరిచ్ఛేదన ప్రసాదితముగు భగవదనుగ్రహమును, జ్ఞానము సర్వసంగపరిత్యాగ సహితముగు తాదాత్మ్యము (ఆత్మతో నైక్యము సెందుట)ను అనుభవింపగోరును.

ప్రేమ స్వర్గమునుదాటి, భక్తి శాంతిసాధాగ్రమునెక్కి, జ్ఞాననిలయుములో వెలుగొందు నిశ్చలతత్వపదవిని స్వాధీనముకేసికొనిన పిదప మోక్షసామ్రాజ్య సింహాసనము సధిష్ఠింపగల భాగ్యమొదవును. శ్రీ బుద్ధదేవుడు సిద్ధిజేసికొనిన నిర్వాణమే ఆత్మజ్ఞానానందానుభవముయొక్క అంత్యావస్థ.

విశ్వప్రేమమయుడై విలసిల్లి, భక్తిరసప్రపూర్ణుడై భాసిల్లి, జ్ఞానతేజోనిధియై మానవజన్మఘనత సుద్దీప్తింపజేసి, వైరాగ్యప్రజ్ఞావైభవోపేతుడై వేదాంతసత్యస్వరూపమును వెలయించి, ప్రపంచమతసామరస్యమును నిత్యజీవితానుభవములచే ప్రత్యక్షమొనరించి, అవతారపురుషుడై భువినుద్భవించి, భారతమాత దివ్యమతమాహాత్మ్యమును ప్రపంచమునకు వెల్లడించి, భారతీయులెల్లరిచే భగవత్స్వరూపముగ భావింపబడి పూజింపబడు, చున్న శ్రీ రామకృష్ణపరమహంసదేవుని దివ్యసుందరమూర్తి నొకపరి ధ్యానించుచో ప్రేమ, భక్తి, జ్ఞానప్రసన్న పారిజాత ప్రసూనములు భావప్రపంచములో ననంతములై ప్రకాశించును.

శ్రీమద్భాగవతములో, బమ్మెరపోతరాజు, ప్రహ్లాదచరిత్రలో పొంగిపొరలజేసిన భక్తిజ్ఞానవైరాగ్య ప్రవాహతరంగములలో, శ్రీ సచ్చిదానందబ్రహ్మస్వరూప సాక్షాత్కరమునకు సాధనమైన పరమార్థము నీ దిగువ నుదాహరింపబడిన పద్యములో ప్రపంచమునకు బయల్పరచినాడు. ఈ పద్యమందలి దివ్యసత్యము నెడలో దలంచి, తిన్మయత్వమును జెందుటయే జీవిత పరమార్థము. దివ్యజ్ఞాన సారస్వతసారముగు నీ పద్యరత్నమును ప్రేమారధకులును, భక్తిమార్గానుచరణాసక్తులును, జ్ఞానతత్వవిచార నిమగ్నులును బాగుగ పరిశీలించిన సర్వార్థసిద్ధికరమగు సత్యము తేటపడగలదు.

సీ. 'నీ గృహాంగణభూమి నిటలంబుమోవంగ, మోదించి నిత్యంబు మ్రొక్కడేని
నీ మంగళ శ్రవనికరవర్ణంబులు పలుమాటు నాలుకఁ బలుకఁడేని
నీయధీనములుగా నిఖిలకృత్యంబులు, బ్రియభావమున సమర్పింపఁడేని
నీపదాంబుజముల నిర్మలహృదయుడై, చింతించి మక్కువఁ జిక్కఁడేని
నిన్నుఁ జెపులార వివఁడేని నీకు నీచ, నేయరాఁడేని బ్రహ్మంబుఁ జెందఁగలఁడె
యోగియైనఁ దపోవ్రతయోగియైన, వేదియైన మహాత్మ్య వేదియైన '

లలిత శ ప థం

శ్రీమతి దుగ్గిరాల వెంకటసుబ్బయ్యగారు

రాజ్యంవద్దనుంచి సమాధానంకోసం ఉద్విగ్నారుతుంది లలితం. నిజంగా రాజ్యమంటే చిన్నతనంనుంచి లక్ష్యమున్నూ, నమ్మకమున్నూ, ఉండేది. ఆటపాటల్లోమాడా మంచి “జోస్తీగా” వుండేవాళ్లు. ఒకటే మనస్సు. ఒకటేమాట. ఆటాజరిగింది చాలాకాలం. ఐనా ఆడపిల్లలకు యెంతకాలం జరుగుతుంది పుట్టింట. వయస్సున రెండుసంవత్సరాలు పెద్ద లలితకన్నారాజ్యం. ఆవారముండే కాపురానికి వెళ్లింది. ఇంటిదగ్గర యిల్లు కావడంచేత యెంతో సమకారంగా వుండేవాళ్లు యిద్దరున్నూ. రాజ్యంచెప్పేమాటలకు యెంతో విలువ చూపించేది. వాళ్ల జీవితాల్లో “యెడమొహం,” “పెడమొహం,” గల ఘట్టాలు యెప్పుడూ జరగలా. అందుకనే వాళ్ల స్నేహాలత పత్రజలంచేత శుష్కించుకుండా మనోవృక్షాల్లో అల్లిబిల్లిగానలుకుంది.

లలిత స్టీడరుగారిపిల్ల 1. ఇప్పటికి 18 యేండ్లుంటాయి. కాపురానికి వచ్చినప్పటినుంచి సతీపతులకు శృతికలవలా. “గాల”ని “ఘాళ”ని యెన్నోవైద్యాలు చేయించారు. వినుగెట్టింది. అంటే తొలుచూరి బిడ్డ వడంచేత, స్టీడరుగారు యెత్తెత్తుబంగారంగా పెంచి ఇట్టవచ్చినట్లు స్వాతంత్ర్యమిచ్చాడు చిన్నతనంలో. ఆ రోజుల్లో అలవడ నాగరికతా బీజాలు నేడు సతీపతులమధ్య వివరీజాలుగా మారినై.

లలిత భర్తపేరు సుందరం. సుందారానికి తల్లివగైరా అంతావున్నారు. తండ్రి చిన్నతనంలోపోయాడు. కాని గంపంతబలగంవుంది. పూర్వీకులు సంపాదించిన అగ్రహారాలవల్ల జీవనాధారం.

చాలుగుమాడు భాషల్లో వ్రాయను, చదువను, తెలుసును. కాని స్వభావనిద మైన అలంకారాదులకే వాని హృదయపీఠంలో చోటుంది. ఆకారణంచేతనే, లలిత వేషభాషలంటే అసహ్యం అనిపించింది. తన మార్గాన్ని నిరోధించడంచేత లలితకున్నూ అంతే. మొదట్లో లలితపట్ల అనేకవిధాల అనుకున్నా, తర్వాత గ్రహించుకున్నారు పెడమూర్తనమని గృహంలోనివారు.

ఒకరోజు విచారంతో ఆలోచించడం ప్రారంభించింది లలిత. యేమేమో ఉద్దేశాలు తట్టినై. యీ విషయమంతా రాజ్యానికి తెలియజేసి తదభిప్రాయంగా వెళుదామని నిశ్చయించుకుంది.అప్పటికి వారం రోజులైంది ఉత్తరంవ్రాసి. సమాధానంరాలా. ఆదుర్దాపడింది. క్రిందటిరోజున తపాలాలోవచ్చిన వుత్తరాన్ని తీరెలాచదివి మళ్ళా వ్రాయరుమీద పెట్టేడు చెక్కుచెదరకుండా సుందరం. యేదోవిచారంతో గదిలో కెల్లి తిరగడంలోకమ్మకంటబడింది లలితకు. బ్రహ్మానంద పడ్డది. గది తలుపులు గట్టిగాబిగించి మనస్సున చదవడం మొదలెట్టింది.

ప్రియమైన సోదరీ!...

నీవువ్రాసి పుత్తెంచిన పుత్తరమందినది. సంగతులు తెలుసుకొంటిని. శుష్కించిన చిన్ననాటి స్నేహపాదప మునకు, పత్రగంగోదక మిచ్చి మరింత పుష్పినిచ్చు నీలేఖని ప్రశంసాపాత్రము. కమ్మ చదువునంతనేపును నీవు

సమీపముననున్నట్లే భావించితిని. మనము గొబ్బిళ్ల పండువఱోజులలో తోటిబాలికలకన్న ముందులేచి ప్రాతః కాలమున “గుమ్మడిపూలకును, ఆవుపేడకును,” పాతరలాభి నాణిదినములు నా మనోవీధి నొక్కసారి గోచరించెను. తల్లిదండ్రుల ప్రేమచే మృదుహస్తములలో మెలగు స్వాతంత్ర్యపు బాలికలుగానున్న దినములు కదా మిక్కిలి పవిత్రములైనవి. సాంసారిక సుఖదుఃఖములకులలోనుగాక ఆపరపరబ్రహ్మమార్తులలో యనభాసిల్లు శిశువులజీవితము ధన్యము చెల్లీ!

మీ సతీపతుల మధ్యనున్న యీ కలహనాటకము విషాదాంతముగా మారకుండునట్లు జాగరూకతతో వర్తింపుము. భవసాగరమున భార్యాభర్తలిరువురు ప్రయాణీకులు. జీవితములే నౌకలు. ధర్మార్థకామ మోక్షములు తీరములు. ప్రయాణమున ననుభవించు కష్టసుఖములకు నిరువురునూ సమానభాగస్వాములే యగుదురు. అనుక్షణమును వివాదలకు తావిచ్చినచో గమ్యస్థానమును చేరక విఫలమనోరథులగుదురు. ఇంతకు పాశ్చాత్య వ్యామోహములచే సంక్రమించిన ఆచారములు మనల బద్ధులచేసినవి. నేటి నాగరిక భామినులనేకాక పూర్వాచారముల ననుష్ఠించు శ్రోత్రియకుటుంబ వృక్షములకు సహితము యీ చీడపురుగు తప్పినదికాదు. కాని యేది యెట్లున్నను భర్తనులభించి వారి మనస్సు నసంతృప్తిపడునట్లు పెంకెపట్టుదలతో పెనగులాడు నీ సాహసము పరిహాసమునకు నావాసము. చేతులార చేసుకొను నీయకృత్యమును దైవికమనియు, కర్మయనియు, వాకొందువు. అది పట్టి తెలివితక్కువయని చెప్పదును. నాపై వినుగుకొనక ప్రశాంతముగా నాలోచించిన నీకే బోధయగును. అదిగాక భర్తకసహ్యముగాతోచు ననాగరికత తెవరికి? పతియోగితియని కదా, చంద్రమతి, దమయంతి, సావిత్రిమొదలగు సతీమతల్లులు తమతమ భర్తలతో అష్టకష్టములకులొనై సర్వసాఖ్యములకు మారులైరి. వావరై కాంతారములకు నేగకయే ఇంటుండి మహామహిమను సంపాదించకలుదువే! అడకువతో పతిమాటలనేల యంగీకరింపవు? నీ నాధుడు చెప్పనట్లునడచిన నీకుగల్గకట్టమేమి? వారు పూర్వాచార పరాయణులు. బూటకపు నాజూకన్న నుతలంపారికి నచ్చదు. చూడగా మీ దాంపత్యము “కళాపూర్ణోదయములొని కాలీన సుగ్రతులకధ” జ్ఞాపకము తెచ్చుచున్నది.

బుజాలవఱకును తమకాయలవలె వ్రేళ్లాడు ఆ “లోలాకుల” తీసినమాత్రమున లోపమేమి? మంగళ ప్రదమై వివాహవేళ అగ్నియెదుట ప్రమాణపూర్వకముగా మెడనుకట్టిన నల్లపూసలు మోటుగానుండినవని మెడనుండి తీయుటకు నెట్లు సాహసించితివి? “భూషణములు పుట్టినప్పడు లేవుకదా. పెరిగినప్పడేల” యని ప్రశ్నింతువు. యెంత వేదాంతము కలిగినది? నీవు ధరించెడి చీర పుట్టినప్పడే మొలకు చుట్టబడివుండెనా? భారసాలఱోజుననే జుట్టుముడికి పిన్నీనులచే బంధనమేర్పడెనా? లలితా! మెట్టెలు, పాదాభరణములు, ముక్కుపుడకలు, నొప్పకుంకుమ సహితము విసర్జించిన నీకొదవు లాభమేమి? అమంగళసూచకమే కాని నాజూకు కానేరదే! యెన్నడునూ పతివ్రతయైన కాంత వీటిని యేమరక రక్షించుచుండును. ఒకరేది ప్రారంభింతునో దానిని విమర్శింపకే వారి మతమును నుకువుగా గొట్టె దాటుడువలె అనుకరింతుము. అది మనలో నున్న గొప్ప పొరపాటు. యేవి మనమనుష్ఠించిన ప్రమాదములు కానేరవో, యేవి సంఘమును, మానవ జీవితాశయములను భగ్న మొనర్ప యిత్నింపవో, అవి పరిశీలనారూపమున ననుష్ఠించుట శ్రేయోదాయకము. భర్తకు శుభముగోరు యే పడతి, నాధుని సంపూర్ణాంగోగ్యమునుగోరు యే సత్నతి, పతి జీవించియుండగనే, వారి సాక్షాత్కారమున కంతమున తాళివివాగా శరీరమునందుగల సర్వాభరణాదులదీసి, దీపపు శెమ్మెవోలె

మోడుగా నుండుటకు నిశ్చయించును? పాశ్చాత్య నారీమణుల నాగరికతా వ్యాపారముచే సమ్మోహితులమై, నెంతయో పూర్వజ్ఞానసూక్ష్మలమై, ప్రతిభ దటిగియుంటిమి. చెల్లీ! మోచేతులవఱకును నీపతి చెప్పనట్లు రెవికల కుట్టించుకొనకూడదా. నీకా చుంకలవేఱకనే పంతమెందుకు? నీకొఱకు నిత్యముతెచ్చు పూలను కొప్పు నందు తుఱుముటకు నాటాకుకాదని ఆసలటి వాడిదేరిన ఇనుపమొద్దు నూదుల గ్రుచ్చుకొనుట చూడ యెంతయో విషాదకరము. మొదట నిన్నాసినీమాలకు తీసుకొని ద్రిప్పిన ఫలితము నాధుని కట్టికుడుపుచున్నది. మన పూర్వీకులు ఆరోగ్యపద్ధతులతో జతపఱచి కొన్ని సదాచారముల నెలకొల్పిరి. వాటిని నిస్సారముగా నీనాడు చూచి తత్ఫలితముల ననుభవింపుచుంటిమి. మోయును మిసమిసలాడు పనువుచే తోముకొనుటకన్నను తెల్లటి విభూదివోలెనుండుదాని నద్దుటచే వచ్చిన అందమునకు విరువ నిర్ణయింపరానిదికదా! నాలలితా! నీవే తగిన శిక్షణను నేర్వనప్పుడు నీ సంతానమును నెట్లు తీర్చి దిద్దకలవు. సాంసారిక తాపత్రయములలో బడి దివారాత్రములు తిరుగాడు నీ పతి జీవితమున “శాంతి” యనునదెక్కడిది? నాధుని సంతృప్తిపఱచలేని నీవు గృహమున గల నాపుల తలలోని నాల్కవలె మెలగనేర్తువా? నీ ప్రవర్తన మెచ్చదగనిది. ఇదిమొదలు నామాట నంగీకరించిన నే నీ కష్టసుఖములను దెల్పును. తేనున్న.....మగవారలు స్వాతంత్ర్యజీవులు. మన కెన్నటికిని స్వతంత్రతలేదు. స్వతంత్రముగా మనమున్న ఒకరందరునికాదు. అది మానవతులకు తగనిపని. మనము గృహలక్ష్మీలుకాని, పురిలక్ష్మీలము కాముకదా. సమాన ప్రతిపత్తిని కలిగింపజేయలేదని పురుషులపై నిందమోపు టసభ్యము. మనలోపమును సవరించుకొనికదా యితరుల విమర్శించుట. మరొకప్పుడు యీ విషయమై నీయెదుట తెల్పెద. ఆ మూర్ఖముగా వినునచేందక చదువును. నీకు సంపూర్ణముగా నచ్చిననే నా భావముతో నేకీభవింపుము. నా తోచినమాటలివి. ఇంతయును న్నే హముచే వ్రాయవలసివచ్చెను. మీ బాశ బజారునుంచి వచ్చే సమయమయింది..... నెలవు.”

స్వర్ణపురి,
9—11—1939.

}

నీ సోదరి,
రాజ్యం.

కాస్త కాస్త చొప్పున ఉత్తరమంతా పూర్తిగా చదువుకుంది. చేతులు వణుకుతున్నై. త్రాగిన కాఫీ నీళ్లన్నీ కళ్లలోంచి కారుస్తున్నది. లోకమంతా అంధకారంగా తోచింది. ఆవ్యక్తానికి చింతించుకుంది. పతిని లక్ష్యపెట్టక అకాశ్వతమైన యీ శరీర సౌందర్యమునకు యెంతటి ఘోరమైన కలతను, కళంకరహితమైన యీ కాపురానికి కల్పించితిని వగచింది. అన్నపానాదులకు నలజడిలేక—పూర్ణారోగ్యము కలిగి చదువుకున్న పతి లభ్యమైనను అనుభవించు యోగ్యత నోచుకొనని నా జీవితమెంత నికృష్టమెందని అనుకున్నది. నిలుపు టద్దములో ప్రతిఫలించిన తనరూపు చూచుటకు పెద్ద తప్పుగా తోచింది. స్వరూపములో “విశేతువులకునూ, తనకునూ భేదమెచట” యని వితర్కించి నిట్టూర్పువిడిచింది. తనకెదురుగా వాకిలిపై వ్రేల్లాడుతున్న భర్త పతాన్ని చేతబట్టుకుని వక్షస్థలానికి గట్టిగా నద్దకుంటూ, మనస్సులో యేవో సంకల్పించి నిశ్చలచిత్తంతోటి ప్రమాణంచేసుకొంది లలిత...

— జీవయాత్రకుఁ దగిన నెచ్చెలివి నీవ —

చ. నెలకొకసారి మాదటిని నిండుకళల్ వికసింపజేసి, న
 ల్లలితములైన వాక్యములఁదన్నుచుఁ గన్నడుచుందువీవు నీ
 వలన సతీత్వ తత్త్వగుణవైఖరి యిట్టిదటన్నమాట నె
 చ్చెలులనుగూడి సంస్మరణఁ జేసికొనందగు భాగ్యమభ్యుదయి.

నీ. ప్రతి నెలకొకసారి రానుంటివన్నచో నాత్మలో నుల్లాసమంకురించు
 వచ్చినయంతనే నెచ్చెలులంగూడి మించువేడుక నిన్దాగిలించుకొనుచు
 మనలఁ బోషించెడు మాతయే యిదియంచు నీ గుణమింత వర్ణించుకొనుచు
 తిరిగి నీవిటకేగు దొందెడుదాకనీ చెయ్యలే నిత్యంబుఁ జెప్పికొనుచు

గీ. నింటవనులైనమాని నిన్నింత మెచ్చి
 కొనుచు విమలవిజ్ఞాన సద్గుణములెల్లఁ
 బట్టుబడునంచు నిన్నెప్పు వదలకుండఁ
 దలఁచుచుందునో గృహలక్ష్మీ తల్లికాన !

నీ నీవల్లనేగదా నిజబధర్మంబులు నిరతంబు భక్తిగానేర్చుచుంట
 నీవల్లనేగదా నీటైన స్త్రీధర్మ మత్యంతశ్రద్ధతో సరయుచుంట
 నీవల్లనేగదా నీతిబోధకమగు వ్యాసాధిఁ బఠించుభాగ్యముంట
 నీవల్లనేగదా నిశ్చలతత్త్వంబు సాధింపఁగాఁజాలుశక్తిఁగనుట

గీ. ఇట్టిసీతికి భూతికి నెల్లయెడల
 నాలవాలమై వికసించి యలరుచున్న
 నీకు గృహలక్ష్మీ పత్రికా ! నిత్యశుభము
 కలుఁగావుత లోకవిఖ్యాతి మీఱ.

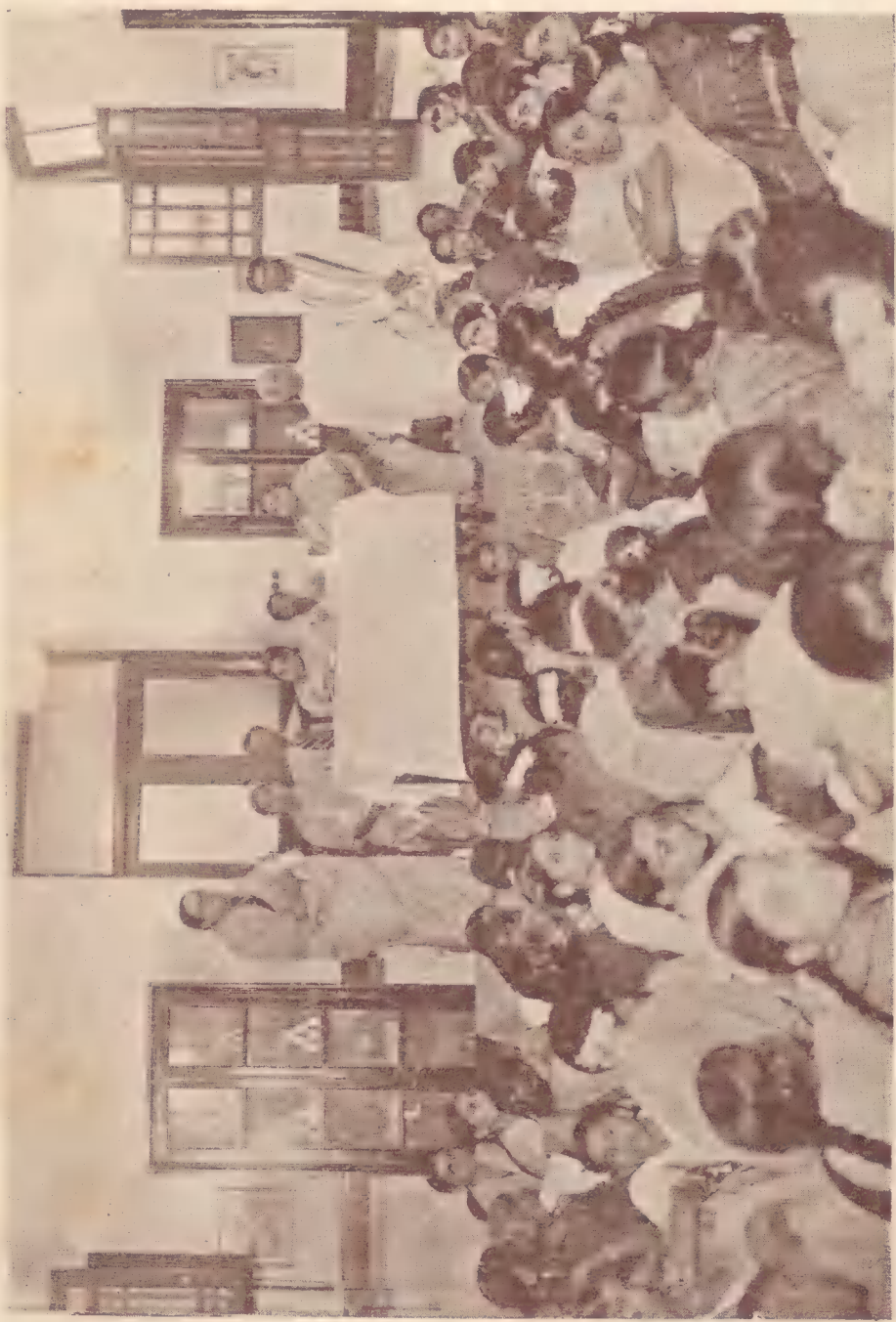
గీ. వసుధనెచ్చెలు లెందఱోవచ్చి పోవు
 చుందురేకాని నీవలె నొక్కరైన
 జ్ఞానదీపంబు నాలోననాటినారె ?
 జీవయాత్రకుఁ దగిన నెచ్చెలివి నీవ.

— శ్రీ వాజిధేయయాజుల మహాలక్ష్మి.

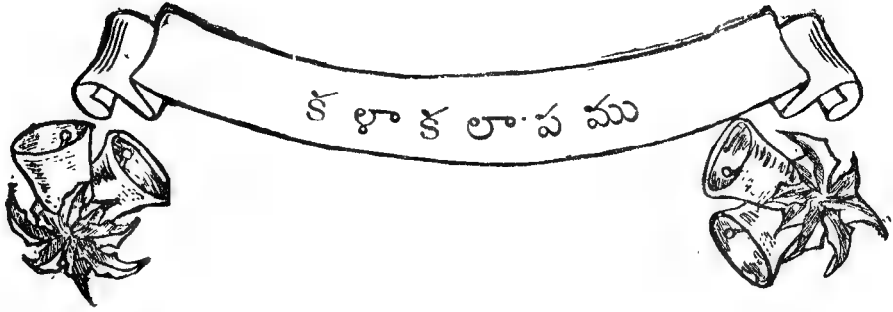

శ్రీయుత కేశరిగారు స్వర్ణకంకణములను బహుకరించుట

గృహలక్ష్మీ జయంతి మహోత్సవము

కవితలక శ్రీమతి కాంచనపల్లి శనకాంబగారిచే స్వరకంకణగృహీతలకు బిరుదప్రదానము

క వి తా క శ

శ్రీయుత గోనెల సరసింగ రావుగారు ఎం. యె. వి. యల్.

కవితాకళలోని ఘనతను కనులకు గట్టురీతి నొప్పుచు కమనీయమగు భావములతో మనోహరమగు సుపమానములతో వచనరచనా కాళలముతో నీవ్యాసరాజము విలసిల్లుచున్నది. (గృ|| సం||)

గృహలక్ష్మి “కళాకలాప” మున కేదే నొకకళకు సంబంధించిన వ్యాసమును వ్రాయుచుని శ్రీసంపాదకులుగోరినారు. నాకు కవితాకళారాధన ప్రియమైనట్లన్యములుకావు. కాక, “కళాకలాప” మును పేరులోనే కవితాకళ తఱుక్కుమనుచున్నది.

లలితకళలలో సగ్రతాంబూలము నకర్హమైనది కవితాకళయేననుట లోకమృదనమున్నది. ఏకళనుపాసింపు వారాకళయే నన్నిట నుత్తమమైన దనుకొనుట నై సర్దికము. శిల్పులు శిల్పకళను, చిత్రలేఖకులు చిత్రకళను గాయకులు సంగీతకళను, నటకులు నాట్యకళను, కవికుమారులు కవితాకళను సతాకికప్రేమతో పూజింతురు. కావున భక్త్యా దరములను బురస్కరించుకొని యేశాఖకుఁజెందిన వారాశాఖకే ప్రధానస్థానమిచ్చుచుందురు. ఇది సర్వసాధారణముగఁ నందఱకుఁ దెలిసినవిషయమే. కాని న్యాయసమ్మతముగఁ మాట్లాడవలసినప్పుడు మాత్రము, సాహిత్యకళదే తొలిపలుకు.

‘కవితాకళ’ యన నొక్కకావ్యములకు సంబంధించిన కళావిశేషమే యనుకొనరాదు. అనఁగా నొక్క పద్యరచనములోనే మెఱసిపోవుచున్నదనుట కుంభితభావము. జాళువాకైతలో, సమృతవాక్కులో, దేనెలొల్కుమాటలో, జలివిలిపాటలో, కవితాకళ చెమర్చిపోవుచున్నది. తుదకు పాపని ‘అత్తలో’, బాలుని ‘అమ్మలో’, మారాముమాటలో, గారాబుపాటలో, పిల్లల ‘ఓనామకలో’, ‘కా’ గుణితములో, చెల్లాయి ‘చెప్తుచెక్కలో’ బాబాయి దసరా పదాలలో, సమ్మాయి సరిగమలలో, ‘పిల్లారి’ గీతములలో, నబ్బాయి ‘కాకి’ కథలో, నీతిపద్యములలో, కన్యక ‘త్యాగరాజ’ కృతులలో, యువకుని ‘జాతీయ’ గీతాలలో కవితాకళ పుక్కిలింతలై పోవుచున్నది. యువతీయువకుల యమాయకంపు మాటలందు, ప్రేయసీప్రియుల మకరందవచనములందు, స్త్రీ పురుషుల ప్రౌఢసంభాషణలందు, కవితాకళ కులికిపోవుచున్నది. ఆనందములో పాటమరించి, ప్రణయములో పులక

రించి, సంసారములో కాగిలించి, జ్ఞానములో 'కునికి, నిదించి, లేచి', పోవుచున్నది కవితాకళ. చిక్కినపొట్టకు పీయూషమిచ్చి, ముదురుగుండెకు నవనీతమిచ్చి, సోలినకన్నులకు నవ్వువెన్నెలలిచ్చి యాదరించుచున్నది కవితాకళ.

ఇంతయేల, కవికి కవితాకళ ప్రకృతిలో మొగముజూపును. కవి, కళాదృష్టితో ప్రకృతిదేనఁ గన్నులుగదలించును. కవితాకళ ప్రసన్నవదనముతో, తీయనిహృదయముతో మందహాసచంద్రికలతో స్వాగతమొసంగుచుండును. కవికళామయప్రకృతిలో లీనమై పోవును. మేఘశకలాలలో నేడవన్నెలుజూచి, మందపవనములో మురళీరవమునాని, స్వాతిజల్లులలో ముత్యాలుదోచి, పున్నపువెన్నెలలో మంచుముసుగులుశ్రోసి, కఱకు 'కోహిన్నూరు'లో కరుణారసముఁగోలి, కెంపెక్కినకన్నులలో ప్రేమరహస్యాలునాటి, విరుల వలపులలోతేలి, గిరులశిఖరాలనేలి, తీవెవరదాలదాఁగి, కేకినుందరి చెంతకేఁగి, మించు చాన పొంతనాగి, మురిసిపోయి, తొణికిపోయి కవితాకళ కవిహృదయములో కరఁగి పోవుచున్నది. "మంచునవ్వు"లతో సంబరమునకుమొలచు "చందమామబుడత"ను "కుముదముతేనెతో నెదురుకొని" కావించుపూజకునిక్కి, "కన్నెగాడ్పు"ల విన్నాణపుఁ బన్నాగములకుఁజొక్కి, "పుష్పితనికుంజవిలాసి"నికి దక్కి, యానందకోంధిని మునిగి తేలిపోవుచున్నది. "గర్భిణీమేఘము"లలో "పిల్ల నెలగాని"లో "గాడ్పుబిడ్డ"లలో "పూగుత్తిసొమ్ము"లలో, "చిగురాకులకోక"లలో కవితాకళనిండి యంచులు దాఁటి పోవుచున్నది. సాంధ్యచిత్రకారుని వర్ణచయములో వెలసిపోయి, గండుకోయిల మరంద స్వాదుగీతాలలో మెలసిపోయి, పూఁదేనె కాలువలలోకలసిపోయి, సాగిపోవుచున్నది.

కళామయప్రకృతినిఁ జూచిజూచి కవిపొంగి నింగినందుకొనును. ఆచిదానందములో తన్మయత్వముఁజేంది యావేశముతోఁ గలమునందుకొని, దివ్యభావములను జ్ఞప్తించి, చిక్కని సుధామధురవాక్కులతో గులికించి, యన్నిరంగుల రత్నాలంకారములతో శృంగారించి, హృదయములోఁబల్కరించి కవితాకన్యను విశాలప్రపంచమునకుఁ గానుకనిచ్చును. "విశ్వ మోహన కవితామధూళిమవియన్నదు"లలో కళాభిజ్ఞులను ముంచితేల్చును.

ఇంతటి మాహాత్మ్యము, ప్రజ్ఞాధురంధరత్వము, అజరామరత్వముఁ గవి కెట్లబ్బెను? కవితాకళ నారాధించుటచేతనే; కవితాకళలో దివ్యశక్తియుండుటచేతనే; కవితాకళ సజీవ మైనదగుటచేతనే; కవి పండిపోయిన యశస్సు; పండిపోయిన రేయెండ; పండిపోయిన నవ్వు దొంతర. కవితాకళకు రూపము కవి; కవికి జీవము కవితాకళ. "కలమునఁ గీర్తికేషులకుఁ గాయములీయ సమర్థులైన బ్రహ్మలు కవిరాజు"లని మిత్రులు జాషువకవిగారు లోకమునకుఁ జాటినారు. (పైని కామాలలోనున్న మాటలన్నియు వీరి ప్రయోగములే.

ఈ కవీంద్రస్థాదరుని కలముచిందు మరంద బిందువులను నాశ క్తికొలది వేటొకవ్యాసములో చవిచూపించెదను) కవితాకళ, ఇట్టి “బ్రహ్మ”లకుఁబుట్టినిల్లు కావుననే లలితకళలలో కవితాకళ లెస్సయ్యుచున్నాను. “కలానాం ప్రవరం చిత్ర”మని కొందఱి యభిప్రాయము. కాని “కలానాం ప్రవరం, కావ్య”మని మార్చుకున్న నందచందముగా నుండును.

ఇంత విపులముగ వ్రాయుటలో నాయుద్దేశ్యమేమనఁగా, కవితాకళ, పద్యకావ్యము లోనే గాక, పచనకావ్యములోను, వామభాషలోను, నాడుమాటలోను, పాడుపాట లోను, దనగళముచు నవరించుకొనుచున్నదని నిరూపించుటకే. ఉదాహరణకొకటి రెండు పరిశీలింతుము. “వేదాంతసత్యము, శాశ్వతమై, అగోచరమై, అఖండమై, అద్వితీయమై, అనంతమై, అచ్యుతమై, అనిర్వచనీయమై, అనుభవైకవేద్యమై, సర్వశాస్త్రజ్ఞానాతీతమై, న్యచ్చమై, నిత్యమై, నిర్మలమై, నిరామయమై, శోభిల్లుచున్న జ్ఞానజ్యోతి ” (శ్రీ విం. అ. సూర్యనారాయణగారు). చూడుఁడు. పై వాక్యములో కవితాకళ యెట్లుచిందుచున్నదో కవి తన మధుర భావములను హృదయముతో మొలముచేసిచేసి, యున్నతుడై యుదా రుడై, యుద్దేశపూరితుడై, విజృంభించి పాడుకొనుచుండును. అయ్యది పద్యముగనో గద్యముగనో పదముగనో, పాదముగనో, మాటగనో, పాటగనో కవినోట వెలువడు చుండును. అదియే కవితామృతము. అందులోనే కవితాకళ యమృతముగఁ గజ్జెగదలించు చుండును. దివ్యత్వమును కంఠమెత్తి జాటుకొనుచుండును. అమందానంద మొనంగు చుండును. కాఁబట్టి పై నుదహరించిన శ్రీ సూర్యనారాయణగారి వచనములో కవితాకళ జాళువారుచున్నదనుట కరతలామలకము. ఈ యువకవి మృదుకరసరసిజమొల యమృత సంభరితమో మీరే యూహింపుఁడు.

కనుక కవితాకళను పోషించుటయన నొక్క పద్యకావ్యరచనమే యనుకొనుట దుర్బిప్రాయము. కవితాకళను సంపూర్ణముగ నవగాహన మొనరించుకొనుటకు ముఖ్యవ యవము ‘చెవి’. శ్రవణానందముగ నున్నది హృదయమును గదలించును. భావోద్దేశమును గలిగించును. ఆత్మపారవశ్యము నొందించును. ఆ దివ్యశక్తియే కవితాకళ. అది యేరూప ముననైన నుండవచ్చును. కర్ణరసాయనముగ, కర్ణామృతముగ, కర్ణపేయముగనున్న చాలును. ఉదాహరణకు “సుబ్బలక్ష్మీకిఁ బెనిమిటి సుజనహితుఁడు” “ఉభయభాషా ప్రవీణాంక ఊట్లవెంక” యన్న పద్యపాదములను జూడుఁడు. ఇవి ఛందోబద్ధకవితా నియమ ములతోనున్నవి కావున కవిత్వమనిపించుకొనుచున్నవి. కాని వీనిలో మనమితవఱకు చర్చించుకొని నిర్ణయించుకొన్న యాదర్శకవితాకళ హుళక్కి. ఇట్టి పద్యము లెన్ని చదువుకొన్నను హృదయసంచలన ముండదు. నూత్నభావములు రేకెత్తవు. ఆత్మానంద మనలేలేదు. ఇందు కవితాకళ నిర్విర్యమై, నిర్విణ్ణమై, నిస్తేజమైపోయినది.

“పురుషునిలో జ్ఞానమభివృద్ధియైనప్పుడే అతనిలోనున్న దివ్యత్వము తేజరిల్లగలదు. ■ దివ్యశక్తి బుద్ధిరూపమున ప్రకాశించును. బుద్ధి ప్రాభవమునకు ప్రేమప్రకాశము తోడ్పడన పరిపూర్ణమైనవత్సము ప్రత్యక్షమగును. పరిపూర్ణమైనవత్సమే భగవంతునియొక్క సగుణ స్వరూప సాందర్యము.” (డిసెంబరు ‘గృహలక్ష్మి’ ప్రథమ సంపాదకీయవ్యాసములోని) పై వాక్యములను జదువుకొన్నప్పుడు హృదయము వండిపోవుచున్నది; ఆనందముతో నిండి పోవుచున్నది. ఇది కవితాకళ. మచ్చునకు మఱొక్కటి, “గడ్డిమొలచెన్ పులిచాఱల గద్దెమీఁద.” (శ్రీ జాషువకవి) ఈ చిన్నమాటలోని ససండును మీ చెవికందించి, మీ హృదయమున కప్పగించి, మీ రానందించుటయే లెస్సయి భావించితిని. సామాన్యుడను నేను దీని విలువ చెప్ప ననమర్థుడను. చిలువరాయఁడు వేయినాడుక లుపయోగింపవలసి వచ్చునేమో. కలము యితర ప్రసంగములకు లాగుచున్నది. వ్యాసముకూడ పెద్దజేయైనది. కాబట్టి మఱి సెలవు.

ఆ శీ స్సు

శా. శ్రీలంగూర్పు గజాస్యమందున లసత్సందూర మింపొందఁగా
కేలన్ దివ్యము లాయుధంబులు తగిన్ క్రేవన్ మహాభక్తి జే
జేలల్లన్ వినుతింప విఘ్నతతులన్ జెండాడి కాపాడు తం
డ్రీ! లంబోదర! బ్రోవుమయ్య ‘గృహలక్ష్మి’ పత్రికా పుత్రిక.

మ. సిరితోఁబుట్టువుగాఁగ వాణి శుభముల్సేకూర్ప నేవేళలన్
గిరిజాకన్యయు రక్ష సేయ ఘనుఁడున్ కీర్తిప్రదుండైన కే
సరి నిశ్చించెడి కన్నతండ్రి పతితల్ సాధ్వీమణుల్ బాంధవుల్
కొరతల్ గల్గునె యెందునేనియును నీకున్ సర్వశ్రేయోన్నతిన్
చిరసాభాగ్యము లందుమమ్మ ‘గృహలక్ష్మి’ చెల్లి! కళ్యాణివై.

సీ. చిత్రాలఁ జిలికించు చెల్లి! కమలాబాయి రమ్యమా నవ్య చిత్రాలతోడ
కవిరాణి సీతాంబ కని తీర్చిదిద్దిన ఆణిముత్యాల పద్మాలతోడ
మాన్య! శ్రీ వరలక్ష్మమాంబ శారదలేఖ లింపునింపు కథల సాంపుతోడ
బాలికారత్నాల పాలిపెన్నిధివంచు సోదరీమణుల సంస్తుతులతోడ

గీ. వెలుగుచున్నావు వీధివీధులను పసుపు
కుంకుమనుదాల్చి సంతోష కుసుమములను
విరియజిమ్ముచు నిగనిగల్ మెరయ రాజ్య
లక్ష్మి ‘గృహలక్ష్మి’ దీర్ఘాయురస్తు నీకు.

—శ్రీ కవికుమార మునగ పాటి విశ్వనాథశాస్త్రి.

ఆ శీ స్సు

ఓరనభావకమ మధురోజ్వలగేయ సుధాన్రవంతినీ!
ఓరమణీయ జీవన మయాఖవిలాసిత లోక మోహినీ!
ఓరుచిరాద్య ధర్మసుమహోద్యమ యత్నిత విశ్వభోధినీ!
ఓరసిక్తాగ్రగణ్యత మహోదయినీ! గృహలక్ష్మీదేవినీ!

తెనుగు పెడందలందుతరి తీపుల వుప్పొడివాకనించి, కా
మినులకు బుద్ధివై భవనమీక్షిత ధర్మపథంబుజూపి, జీ
వన సుకుమారమాధురుల వారల మాతృమయస్వరూప శో
భనలకు వింతయందములు బాటలగా రుచియింతువేవగా!

అలసటలేక నెల్లపు డయాచితమై ప్రవహించు వాహినీ
సలిలమవీపు; తెన్నధర సర్వలతాతరుగుల్రుసాంద శో
భలదనరారు దివ్యననవాటిక; పూజవరాండులేమ;—లీ
జః ము సుమప్రపూర్ణలకు సార మునంగు ప్రభుల్లవాంఛలఁ.

విశ్వసౌందర్యమాధురీ విలసనమ్ము,
శాశ్వతౌన్నత్యప్రణయ విశాలహృదయ;
మమలినోత్సాహవర్త నాహ్లాదగరిమ
కలిగి భాసిల్లుమా! చిరకాల మిట్లు.

నీమధుస్మేరమే నిల్వనీడగాగ
నీవచస్సుధయే ధర్మనియతేగాగ
నాంధ్రమహిళాభ్యుదయమెల్ల నలరుగాక
దేవి! గృహలక్ష్మీ! మను! చిరంజీవినీవయి.

—శ్రీ సందూరి ఈశ్వరం.

వివేకానందుని దృష్టిలో భవిష్యత్సారీ సమాజము

శ్రీ స్వామి పూర్ణానందగారు

(సోదరి నివేదిత)

కైవర్తకులూద్యవయును, ధనాధ్యయును, అగు రాణీ రాసమణి దక్షిణేశ్వర మందిరమును నిర్మించెను; శ్రీ. శ. ౧౮౫౩ లో శ్రీ రామకృష్ణుడు పూజారియై అట నివసించుచుండెను.

ఈ ఘటనాద్యయము వివేకానందస్వామి మనస్సున మిక్కుటముగ బనిచేసినది—వీటి ప్రభావ పరిచయమును సంపూర్ణముగ ఆయనకూడ గ్రహించియుండదు. ఆయన గురుదేవుని శిష్యమండలి ఏ * ధర్మాం దోళనమున కంగీభూతమైయుండెనో, ఒకమాదిరిగ దానిమూలమున నున్నది. నిమ్నశ్రేణికిజెందిన ఒక రమణి తాకికభావమున జెప్పబూనిన, దక్షిణేశ్వర మందిరములేకున్న రామకృష్ణుని అభ్యుదయమయ్యెడిదికాదు; శ్రీ రామకృష్ణుడులేకున్న వివేకానందుడుండెడువాడుకాదు; ఆయనలేకున్న పాశ్చాత్యదేశముల ధర్మప్రచార మయ్యెడిదికాదు. పందొమ్మిదవ శతాబ్ద మధ్యభాగమున కలకత్తాకు కొన్ని మైళ్ళదూరమున, కాళీమందిర నిర్మాణముపైననే, ఈ ఘటనాపరంపరలు ఆధారపడియున్నవి. అదియు మరల ఒకానొక ధనాధ్యయును నీచ వంశోద్యవయును నగు రమణియొక్క భక్తియొక్క ఫలము.

మా ఆచార్యదేవుడు తా నంతర్గుతుడైయున్న సంఘముయొక్క జీవనవ్రతము శ్రీజాతి, నిమ్నశ్రేణుల ఔన్నత్య సాధనమేయని తలపోసెడువాడు. భేత్రిరాజుతో కొన్నిమాటల జెప్పగోరి ఆయన ఘనోగ్రాపు ముందు అమెరికాలో నిలబడినప్పుడు, ఈ విషయము దానియంతట అదే ఆయన మనస్సున స్ఫురించెను. విదేశముల తన్నాయన మృత్యువునకు పూర్వముకంటె సమీపముడనని ఎంచినప్పుడు, దగ్గర గురుభ్రాతలేకున్న, ఈ చింత ఆయన మనస్సు నాపరించుకొనెడిది; సమీపముననున్న శిష్యునితో నుడువుచుండెడివాడు. “శ్రీజాతియొక్కయు, నిమ్నశ్రేణులయొక్కయు ఉన్నతినీసాధించుట-ఇదియే మా మూల మంత్రమని ఎన్నడును మరచకుము”.

కాని, ఈ వాక్యములు పక్షపాతమును బ్రదర్శించుటలేదు. సన్యాసి, జీవితమును కేవలము సాక్షి స్వరూపుడై వీక్షించుచుండును, అందేపక్షమును అవలంబింపడు. చాల సాంప్రదాయములు, ఆయన వాటిలో జేరిన అధినేతగా పరిగణింపబడగలడని ప్రస్తావమొనర్చినవి. వాటికాయన ఒగ్గుదల చూపలేదు. శ్రీజాతి, నిమ్నశ్రేణి కేవలము విద్యను బడయనిమ్ము, - వారి భవిష్యత్తునుగుఱించిన ప్రశ్నలనన్నింటిని వారే మీమాంసింపుకొందురు—ఆయన స్వాతంత్ర్యమనిన ఇదియేయని తలచెడువాడు. మఱియు, ఈ విషయమునే ఆజీవితము అందఱికిని జెప్పి యత్నించెడువాడు. తన అభిజ్ఞత ననుసరించి ఆయన ఈ విద్యాస్వరూపమును గ్రహించినది. ఇంతవరకు దాని అతిసామాన్యాంశమే నిరూపితమైనది. వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యమనిన ఆయన కపరిమితమైన శ్రద్ధయుండినను, ‘పునర్వివాహమున వ్రతభంగ’మొనర్చుట నాయన ఏవగించెడువాడు. ఆయన హృదయపూర్వకముగ నిల్లెంచి, నుడువుచుండెడివాడు. ‘ఇంకేమైన సరే గానిమ్ము, ఇది కాకుండునుగాక’.

* ఈ వ్యాసమున ‘ధర్మ’ శబ్దము మతము, Religion లకు ప్రత్యుత్తర వాడబడినది.

—అను.

వైధవ్యసూచకముగు శ్వేతవసన మీయనకడ సర్వవిధముల పవిత్రత, సత్యముల చిహ్నముగనుండెడిది. కనుక, ఈ విషయములపై లక్ష్యముంచని శిక్షాప్రణాళిని ఆయన స్వాభావికముగ విద్యయని పరిగణింపకుండెను. చపలమతి, విలాసిని, జాతీయతాభ్రష్ట అగు నారికి శతసంఖ్యాకముగ బాహ్య పరిపాట్యమున్నను, ఆయన దృష్టిలో విదుషికాదు, పైపెచ్చు పతిత. పక్షాంతరమున ఆధునికభావాపన్నయగు రమణి, ప్రాచీనకాల సులభమగు సంపూర్ణనిర్భరతను, పరమభక్తిబిఱుని, భర్తయొక్క జీవనసంగినియై, శ్వశుర గృహపరివారమున ప్రాచీన నిష్ఠనులిపిన ఆపెను ఆయన 'ఆదర్శ హిందూపత్ని'గ భావించెడువాడు. వాస్తవ సన్యాసమువలె యదార్థ నారీ జీవనముగూడ, కేవలము ఆర్భాటమొనర్చి పైకి జూపవలసినది కాదు. ఏ శ్రీశిక్ష నారీజనోచితములగు సమాజగుణ సమూహముల బ్రచార మొనర్పదో, అయ్యది శ్రీవిద్యా-పదవాచ్యము కాజాలదు.

భావి ఆదర్శ రమణియొక్క గుణావలి ఆభాసదైవాత్మ ఎచ్చటైన గొరకగలదేమోయను ఆశతో ఆయన సర్వదా ఔత్సుక్యమును వహించియుండెడివాడు. 'ఒకింత వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యముయొక్క వికాసము తప్పుక అగును, దాని పెనువెంట, వయస్సు వచ్చినపిదప వివాహమైన తన కనుకూలుడగు పతిని గ్రహించుట జరుగును—ఈ రెండును తప్పని సరి' అని ఆయన తలచెడువాడు. బహుశః, తక్కిన అన్ని ఉపాయముల కంటె ఇదియే బాల్య వైధవ్యజనితములగు సమస్యలనన్నిటిని చక్కపరుపజూలును. బాల్యవివాహ-ఆచారము యొక్క ఉత్పత్తి సమాజమొకప్పుడు దానిని ఏరి కోరితెచ్చుకొనుటలోనే ఉన్నదనిగూడ గుర్తించుకొనవలయును. ఆలస్యముగ వివాహమైన ఉద్భవించు దోషముల పరిహారింప, ఈ ఉపాయము గ్రహింపబడెను.

భవిష్యన్నారి పూర్వపు ధ్యానశక్తిని సంపూర్ణముగ కోలుపోవునని ఆయన ఒకింతయు ఎంచజాలకుండెను. శ్రీల కాధునిక విజ్ఞానమును నేర్పవలెను. కాని ప్రాచీన ధర్మభావమును మొదలంట త్రుంచివైచికాదు. సమాజ శరీరమున బయటికి ఏవిధాన మెంతతక్కువ మార్పును గొనిరాగలదో, అయ్యదియే ఆదర్శ-శిక్షయని ఆయన స్పష్టముగ గ్రహించెను. అది కాలక్రమమున ప్రత్యేక నారీయు, ప్రాచీన భారతనారీ సమాజముయొక్క మహిమనంతటిని వికసింపజేయగలటును ఉండవలెను.

పూర్వపు, ప్రతిజ్వలంత ఆదర్శము స్వతంత్రముగ నిజప్రభావమును విస్తరించెను. రాజపుత్రుల ఇతిహాసము, ఆ నారీ సంఘముయొక్క ఆదర్శము, తేజము, సాహసములతో నిండియున్నది. కాని, ఈ అత్యుష్ణ ద్రవధాతువును, నూతనమగు అచ్చున బోయవలసియున్నది. భారతదేశమున జన్మించిన శ్రీలందరిలోను రాణీ అమాల్యాబాయి శ్రేష్ఠురాలు. దేశమునందంతట ఒనర్చిన లోకహితకార్యముల గాంచి, భారతీయు—సాధు విట్లు భావించుట స్వాభావికము. అయినను, భవష్యన్నారి మహత్వము సరిగ అట్లే ఉండదు; దానినిగూడ అతిక్రమించిపోవును. రాబోవు యుగమున, శ్రీ హృదయమున వీరోచితమగు దృఢసంకల్పము జననీసులభమగు హృదయములయొక్క సమావేశముండును. పవిత్రకాంతి, స్వాధీనతల కాధారభూతయగు సాత్వితి ఏ వైదిక అగ్నిహోత్రాది పరిసరస్థితులనుండి ఉద్భవించినదో, అయ్యదియే ఆదర్శస్థితి. కాని భవిష్యన్నారికి దీనితో మలయమారుతముయొక్క కోమలతా మాధుర్యముల వికాసమును జూపింపవలసియున్నది.

నారికి అధికతరమగు యోగ్యతను జూపింపవలసియున్నది, తక్కువైన వీలుపడదు. ఆయన పరికల్పించుకొనిన విధవాశ్రమము లేక బాలికావిద్యాలయము లేక కాలేజీలో, పెద్దపెద్ద పచ్చికబయళ్లు ఉండును. అచ్చట

వసించువారు వ్యాయామము, ఉద్యానకృషి, పశురక్షణముల ప్రతిదినము తప్పని సరిగ జేయుచుండవలెను¹ అని ఆయన నుడివెడువాడు. సంసారాశ్రమముకంటె సన్యాసాశ్రమమున ఏ ఉత్తమ ఆదర్శముయొక్క వికాసమధికముగ కనబడుచున్నదో, దానియందాయనకు ప్రబలానురాగము. ధర్మమే ఈ నూతనవిధములగు ఆశ్రమములకు వెన్నెముకఅగును. దీని నాశ్రయించియే అవి పుష్టినందును. ఇందున్నవారందరును, శీతకాలము గడచినతోడనే తీర్థయాత్రలకు బయలుదేరి ఆరునెలలు హిమాలయముల పారాధికము సభ్యనింతురు. ఇట్లు, సృష్టింపబడు నారలు ధర్మ-రాజ్యమున బాషీ-బాజుక్కు*లవలె నిలబడుదురు; వారే నారీసమస్యల సమాధానమొనర్తురు. వారి కింకొక ఇల్లుండదు; వారు పనిచెయ్యుచోటే వారిల్లు; ధర్మబంధనగాక వారికి వేరొక బంధనముండదు. గురువు, స్వదేశము, జనసామాన్యము—ఈ మూడింటగాక మరి వేటియందు ప్రీతియుండదు. ఆయన కల్పన ఇంచుమించుగ ఇట్లుండెను. కొందఱు శిక్షకురాండ్రు అవసరము మిక్కుటమైనట్లు ఆయన గ్రహించెను; వారి నిట్లే సంగ్రహింపదలచెను. శక్తిఅను ఒక్కగుణముయొక్క వికాసమునే ఆయన స్త్రీ పురుషులందరిలో జూడదలంచెను. కాని, శక్తియననేమి? అను విషయము నాయన అత్యంతశోరముగ విచారించెడువాడు. తన్నుదా ప్రకటించుకొనుట, లేక భావోచ్ఛ్వాసము—ఈ రెంటిలో దేనిని బ్రశంసించెడువాడుకాదు. ప్రశాంతత, మాధుర్యము, నిష్ఠలకాదర్శములగు ప్రాచీనకాలచరిత్రల ఆయనమనస్సు అత్యంత విముగ్ధమయ్యెను; అది బాహ్యోదంబరముల నాకర్షింపబడెడిదికాదు. వర్తమానయుగమున భారతము, చింతాజ్ఞానముల సంపాదించిన ఔన్నత్యమున స్త్రీ పురుషులకు సమానాధికారము. సత్యమున లింగవిచారములేదు. ఆత్మ, మనస్సులపై శరీరబంధనమును దృఢమొనర్పగోరు, సాంఘికరాష్ట్రనీతుల ఆయన ఇనుమంతయు సహింపజాలకుండెను. ఏ రమణి ఎంతగొప్పగాగోరిన అంతగ శీలము, మనస్సులనుండెడి, రమణీజన సులభమగు దౌర్బల్యమును అతిక్రమింపవలసియున్నది. భవిష్యత్తున అధిక సంఖ్యాకులగు స్త్రీలు ఇట్టి ఔన్నత్యమునంది ప్రశంసార్హులగుదురని ఆశింపవచ్చును.

స్వాభావికముగనే ఆయన విధవలలోనుండి ప్రప్రథమమున ఇట్టి శిక్షయిత్రుల గ్రహింపనగునని తలపోసెడివాడు. వీరు పాశ్చాత్యదేశమునందలి మతాధికారిణులవలె నయ్యెదరు. కాని, ఇతరవిషయముల వలెనే, ఆయన ఈ విషయమునుగూడ మరెట్టి సంకల్పమును ఒనర్పలేదు. ఆయన కేవలము ఉచ్చరించినది; “లెమ్ము! లెమ్ము! సంకల్పములన్నియు భవిష్యత్తున వాటియంతట అవియే పరిపుష్టములై, కార్యములుగ మారును.” ఇవి ఆయన పల్కులే. అయినను, ఉపకరణము లరుదించిన ఎటునుండి అయినను సరే - వాటిని సాదరముగ గ్రహించెడువాడు. ప్రతిరమణియు సహజమును, సబలమును నగు చరిత్ర, మేధాసహాయ్యములతో సత్యపథమునుండి తన్ను మహాదాదర్శముయొక్క యంత్రముగ ఒనగూర్చుకొనజాలకుండుటకాయన, వెదకియు కారణము నొక్కదానినిగూడ కాంచెడువాడు కాదు. అసత్యర్థుల

*Bashi Bazouks:— వీరు ఖరీదాల అంగరక్షకులుగ నుండెడువారు. చాలకాలమువఱకు టర్కీసైన్యమున వివిధదేశములనుండి పసికూనల దొంగిలించి తెచ్చి, ముసల్మానుల నొనర్చి, పెంచి పెద్దచేసి జేర్చుకొను ఆచారముండెడిది. దీనిమూలమున, వారికి ధర్మమున అత్యంతానురాగము జనించెడిది; దేశము, రాజు వీటి సేవయుబంధమే వారిని ఒకట బంధించియుంచెడిది. యూరప్ యొక్క ఇతిహాసమున వారి క్రౌర్యము, సాహసము, బలములు ప్రసిద్ధినిగన్నవి. ‘నెపోలియన్’ వీరినడంచెను.

వివేకానందుని దృష్టిలో భవిష్యత్నా రీ సమాజము

భారమున మనస్సు పీడింపబడిన, దానిని సరళతవలన సరియైనర్చుకొననగును. నారీ ఉన్నతియన ఉత్సాహితుడగు గ్రంథకారుడు ఒకడు 'స్వాధీనభావమున ఉచ్చ ఆదర్శములనన్నిటిని అనుసరింపవలెను' అని విఖించెను. స్వామీజీగూడ స్వాతంత్ర్యమున భయపడెడువాడు కాదు, భారతీయ నాగజాతిని సంజేహించెడువాడు కాదు. కాని ఆయన ఏ స్వాధీనతయొక్క వికాసమును సంకల్పించెనో అది, ఆందోళన, పెడబొబ్బలు, ప్రాచీనరీతుల భంగించుటవలన సాధింపబడునది కాదు. అది పరోక్షభావముగ, నీరసముగ లోనుండి దాని యంతట అదియే సాధితమవవలెను. ప్రథమమున నారీసమాజమున నున్న ఆదర్శముల నతశిరమున గ్రహింపవలెను. గుణోన్నతినిబట్టి వారు జాతీయజీవనమందలి విశిష్ట నిర్దేశములను, నుయోగములను అధికముగ గుర్తింపగలుగుదురు. ఈ కర్తవ్యములనన్నింటిని పాలించి, ఈ నుయోగములనన్నిటిని సంపూర్ణముగ గ్రహించి, వారు మునుపటికంటె ఎక్కుడుగ భారతీయ భావాత్మకలయ్యెదరు ; ప్రాచీన భారతము స్వప్నమునగూడ భావింపని ఉన్నతియొక్క ఉచ్చశిఖరముల నధిరోహింతురు.

*

*

*

*

వివేకానందుని దృష్టిలో సన్యాసియొక్క వ్రతములన్నియు వెలలేనివిగ నుండెను. వాస్తవిక సన్యాసుల వలె, ఆయనగూడ వివాహము తత్సంశ్లేష్ట విషయముల నన్నింటిని మహాపాపముగ పరిగణించెడువాడు.....

కాని, ఆయన నారీయనిన భయంపడెడువాడు కాదు, ప్రలోభన యనిన భయంపడెడువాడు అని గుర్తించుకొనుట ముఖ్యము. పృథివియందు సర్వత్ర ఆయనకు నారితో సంబంధమొడగూరెను. వా రాయన శిష్యులు, కార్యసహాయకులు, మిత్రులు, ఆటంజట్లు. పరివ్రాజక జీవనమున ఆయన వీరితో భారతీయ మర్యాదననుసరించి మెలగెడివాడు ; ఎట్టి సంబంధమును ఉంచుకొనెడువాడు కాదు....ఆయన స్త్రీలయందు క్షుద్రతా దౌర్బల్యములకు మారు, మహత్వము చరిత్రబలములనే అన్వేషించెడువాడు. ఆయన అమెరికాలో స్త్రీలు నౌకలను నడుపుట, ఈదుట, నానావిధములగు ఆటలనాడుట గాంచినాడు, కాని, పురుషులకంటె అన్యముగ ఎప్పుడును వారిని మనస్సున భావింపలేదు. అందువలన ఆయన మిక్కుటముగ ఆనందము నందెడువాడు. ఇట్లు, వారినుండి బహిఃప్రకాశమునందు ఆదర్శమునే ఆయన పూజించెడువాడు.

సన్యాసి విషయమై ఆయన విశేషముగ జెప్పెడిది: సన్యాసి తన్ను పురుషునిగగాని స్త్రీగగాని భావించుకొనగూడదు ; అతడీ రెండింటికీ ఆవల లింగభేదమును స్ఫురింపజేయు శిష్టాచారములేక మరేదైనను ఆయన అత్యంతముగ గర్హించెడువాడు. పాశ్చాత్యుల Chivalry (స్త్రీ-సౌజన్యబోధకము) అనిన ఆయన తలపులో స్త్రీల నవమానించుటయే. కొందఱు గ్రంథకారులు స్త్రీలకు ఒకమాదిరి విద్య అభివృద్ధి చేయుచున్నారు ; సంపూర్ణముగ అవసరములేదని వారి తలపు. కాని, స్వామీజీ ఈ అభిప్రాయమును అత్యంతనీచముగను, హేయముగను గాంచెడువాడు. మానవుని అంతరాత్మ కోరునది స్వాధీనత - మన శరీరమయొక్క రీతి ఈ స్వాధీనతపై బంధనములనన్నిటిని బలవంతముగ తెచ్చిపెట్టినది. స్త్రీ పురుషులందరును దీనిని అతిక్రమింప యత్నింపవలెను.

ఆదర్శ-పత్ని అవవలసినన, పతియందు ఎదుగు తగ్గులులేని ఉజ్వలనిషధయే కావలెనని, ఆయన ప్రాచ్యులవలె తలపోసెడువాడు....ఆయన ఎప్పుడు సంఘ-ఆదర్శములను తూలనాడలేదు. క్రీ.శ. ౧౮౯౯లో ఇంగ్లండుకు పోవుచు ఓడదిగుటకు ముందు ఆయన నాతో, 'పాశ్చాత్య-సమాజ ఆదర్శములను వాటిసెన్నడును

పరిత్యజింపనట్లు, మరల గ్రహింతునుగాక' అని నుడివెను. యూరప్ లేక ఆమెరికాలో వివాహితలు అవివాహితలకంటె తక్కువ సమ్మానమును ఆయనకడనుండి పొందెడివారు కారు. ఈ సముద్రప్రయాణమున, కొందఱు పాదరీలు వారు దుర్భిక్షానమయమున అరవశ్రీలనుండి కొన్న వెండిమురుగులను (వివాహ-కట్నము) జూపించుచుండిరి. సంభాషణలలో 'ప్రావ్య పాశ్చాత్య శ్రీలందరుగూడ, వివాహ-ముద్దికలను మూఢ ఆచారమున దీయ నిచ్చగింపరు' అను విషయము వచ్చెను. దానిని వినుటతోడనే స్వామిజీ 'భేదముతో' 'దానిని మీరు మూఢాచారము అనుచున్నారా? దానివెనుక, సతీత్యముయొక్క మహదాదర్శమున్నది - మీరు గాంచజాలకున్నారా?' అని నుడివెను.

ఆధ్యాత్మిక-స్వాతంత్ర్యమునందలి వివాహ-మొత్తం తోడ్పడగలదు. అను విషయము ననుసరించియే ఆయన దానియొక్క గుణగుణముల విచారించెడువాడు. ప్రపంగక్రమమున ఆయన ఒకరోజున ఇట్లాప్పు కొనెను; 'వివాహము సత్క్రమింపజేసుకొను వివాహమున, నాకేమియు అభ్యంతరములేదు,' ఆయన గురు దేవునియొక్కయు, గురుబ్రాతయగు యోగానందునియొక్కయు, శిష్యుడగు స్వరూపానందునియొక్కయు వివాహములే, ఆయన దృష్టిలో ఆదర్శవివాహములు....

ఆయన సన్యాసిసంఘమును, ఆచార్యుని పశ్చాద్వర్తియగు సైన్యదళముగ భావించెడువాడు; ఏ ఆచార్యుని శిష్యులందరును గృహస్థులు సంసారలో ఆయనకు సైన్యములేదు, అనికూడ నుడువుచుండెడువాడు.... ఆయనను వివాహముగూడ చాలమందికి ఒక మార్గమని ఆయన బొత్తిగ గ్రహింపలేదనికాదు. ఆయన ఒకానొక వృద్ధదంపతులనుగుఱించి చెప్పిన కథను నేనెన్నడును మరువజాలను: 'ఏబదిఏండ్లు వారొకచోట నివసించి దరిద్రనిధాన. ద్వారమున (Work-House) విడివడిరి. ప్రథమదినావసానమున వృద్ధుడు 'మేరీ! నిద్రించుటకు బూర్వము నిన్నొకసారి గాంచి, చుంబింపజాలనా! నేను గత ఏబదిఏండ్లనుండి ఇట్లానర్చుచుంటినే?' ఈ మహోన్నతభావమును బరికించుచు స్వామిజీ వ్యగ్రుడై, 'ఒక్కసారి భావించిజూడుము! ఒక్కసారి లక్షించి చూడుము! ఇట్టి సంయమయ, నిష్ఠలే యుక్తి!' ఈ ఇద్దరి పక్షమున వివాహమే ప్రశస్తపథము.

'ఇచ్చలేకున్న, వివాహమొనర్చుకొనకుండుట శ్రీలకు స్వాభావికముగ ఒసంగదగిన స్వాతంత్ర్యము' అని ఆయన పలుమారులు దృఢముగ చెప్పియుండెను. ఒక బాలికయందు ధర్మజీవనానురాగము పదిరెండేండ్లు నిండకమునుపే పొడజూపెను. ఆపె వివాహము భారినుండి తప్పించుకొన స్వామిజీ సహాయ్యము నర్థించెను. ఆయన, ఆబిడ్డ ఇంటివారికి నానావిధముల తెలియజెప్పి, సాయమొనరింపగలిగెను.... ఇట్టి మహోన్నత మన స్కులకు వివాహమొనర్చుట అత్యంత గర్వితకృత్యమని ఆయన తలఁపు.

విధవల సతీత్యమును స్తంభముపైనే సామాజిక అనుష్ఠానములన్నియు నిర్భరపడియున్నవని ఆయన చెప్పుడువాడు. ఈ విషయమున శ్రీలకువలెనే పురుషులకుగూడ మహోన్నతాదర్శముండవలెననిగూడ ఆయన ఘోషించియుండెను. ప్రాచీనార్యులమధ్య చిరాచరితమగు ఒక ఆచారముండెను—వివాహ కాలమున అగ్ని స్థాపింపబడెడిది; భార్యాభర్త లిద్వరును దానిని ప్రాతఃస్నంధ్యల నుపాసించెడువారు. ఈ అనుష్ఠానమున దెలియవచ్చెడిదేమన, భార్యాభర్త లిద్వర ఆదర్శము, భారము సమానము. మహర్షి వాల్మీకి మహాకావ్యమున రామచంద్రుని ప్రతి నీతయొక్క అవిచలిత నిష్ఠ వర్ణింపబడినట్లే, నీత ప్రతి రామచంద్రుని అవిచలిత నిష్ఠగూడ వర్ణితము.

వివేకానందుని దృష్టిలో భవిష్యత్నాకీ సమాజము

పృథివియందు సర్వత్ర వివాహవిషయమున నున్న సామాజిక సమస్యలన్నియు స్వామిజీకి అవిదితములు కావు. పాశ్చాత్యదేశమున ఉపన్యసించుచు పరిస్థితియును, ‘ఈ గయ్యాలులందరు - వీరినుండి సహించు, క్షమించు ప్రభృతి శబ్దములు సంపూర్ణముగ విలువయును.’ ‘వివాహబంధమును అడ్డుకొని నుంచిన భవిష్యత్తులోకి విశ్వాసపూర్వకతాకతముగ నుండుపట్ల, భార్యాభర్త లిద్వరకు వివాహవిచ్ఛేదమే గొప్పదనము, సాహసము’ అని నుడువుటకుగూడ ఆయన సంకోచింపలేదు. ఆయన, ప్రాచ్య పాశ్చాత్యములు రెండును పరస్పర-అదర్శముల ఆ దానగ్రహణపూర్వకముగ నవత్సరమునందుట అవసరమని సర్వదా నిరూపించెడువాడు. ఎట్టి సాంఘిక నియమమును ఆయన ముందువెనుక - లాలోచింపకుండ దూషించెడువాడు కాదు. అయా ఆచారములు ఒకానొక దురాచారమును రూపుమాపుటకై ఉద్భవించియుండుననియు, తత్సమాలోచకులు ఏకదేశత్వదోషమున దానిని గ్రహింపజాలకున్నారనియు వచించెడువాడు. కాని, గడియారము యొక్క ‘ఊగులాడు బిళ్ల’ ఒకవైపునకు ఒరిగిన ఆయన తక్షణమే దానిని గ్రహింపగలిగియుండెను.

భారతవర్షమున వివాహము పధూవరల ఇప్టము ననుసరింపక, పెద్దల వ్యవస్థ ననుసరించియుండునను విషయమును ప్రసంగించుచు ఆయన ఇట్లు పల్కెను. ‘అహో! ఈ దేశమున ఎట్టి కష్టము, బాధ ఘటిల్లినది. దాని అవసరము ఒకింత అన్నిసమయముల నుండెను. కాని, ఇప్పుడు యూరోపియనులుగూడ వారి రీతినీతుల జూపించి, కష్టమును మరింత పెంపొందించిరి. ఇప్పుడు సమాజము గ్రహించినది వేరొక దారికూడ ఉన్నదని.’

ఒకానొక యూరోపియన్ తో ఆయన ఇట్లు పల్కెను : ‘మేము మాతృభావమును పెంపొందించితిమి, మీరు భార్యా భావమును; నేతలచునది పరస్పరగ్రహణమున ఉభయులకు లాభము చేకూరగలదని.’

తర్వాత ఆయన స్వప్నకథ; ఆయన ఓడలో దానిని మాకిట్లు వర్ణించి చెప్పెను : ‘స్వప్నమున నేను ఇరువురు వ్యక్తులు వాదించుచుండుట వింటిని—వారు ప్రాచ్య పాశ్చాత్య వివాహోదర్శములనుగుఱించి ఆలోచించుచుండిరి. చివఱకు వారొనర్చిన సిద్ధాంతమియ్యది : రెంటును ఉన్న కొన్ని విషయములు ఇప్పుడు గూడ జగత్తునకు హితకరములగుటవలన అపరిత్యాజ్యములు.’ ఈ ధృఢవిశ్వాసముండుటవలననే—ఆయన ప్రాచ్య పాశ్చాత్య సమాజోదర్శముల మధ్యనున్న ప్రభేదమును విశేషముగ జూడ అంత సమయమును వెచ్చ పెట్టెడువాడు.

వ్యాసకర్తల కొకమనవి

వ్యాసములును కథలును నాలుగైదు పేజీలకు వించియుండిన వెంటనే ప్రచురింపబడుటకు అవకాశమండదు. ఎంత క్లుప్తముగ నున్న అంత యాదరమునకు పాత్రములగునని గమనింప కోరుచున్నాము.

సంపాదకుడు.

ప్ర బో ధ ము

- గీ. పెండ్లికాంగ నత్తింటికి వెడలవలయు బుట్టినిల్లన్న భాంతిని నెట్టివైచి
యెన్ని కష్టంబులున్నను నెన్నదగిన సౌఖ్య మత్తింటనేకదా జరుగునెపుడు.
- గీ. పడతి పుట్టుకతోడనే పరునిసాత్తు నీటముంచిన బాలముంచినను ప్రాణ
కాంతుడే దైవమంచు నెక్కాలమోచి యశని మెప్పించి మెప్పుందనగు సతికి.
- గీ. అత్తమామ లెంచగఁ గఠినాత్ములైన మించు వేకుక భర్త ప్రేమించెనేని
పుట్టినింటానకై లోనఁ బొంగబోక కష్టమెంతైన భరియింపఁగలదు కాంత.

ఉ అల్లుడు వచ్చునంచునె దనత్తయు మామయు సంతసంబులోఁ
బెల్లుగఁ దాల్చుచుండు రటుపిమ్మట వచ్చిన యంతలోన బల్
ప్రల్లదవాక్యముల్ ఒలికి రాపిడిసేతురు తప్పలెన్నుచుక
చెల్లునె యత్తయింట నివసించుట పెక్కుదినంబు లేరికిక.

- గీ. అరయఁ బుట్టింటఁ బంచభక్త్యపరమాన్న మారగించుటకంటె సౌఖ్యంబెసంగు
నబల కొక్కకబళమైన నత్తగారి గృహమునందు స్వాతంత్ర్యమై యెనయుఁగాన.

గీ. పుట్టినిల్లన్నమాత్రానఁ బొంగరాదు
ప్రేమమెంతఁగా నటనున్న నేమియగును ?
గౌరవంబించుకై నను గానరాదు
స్వేచ్ఛ నలుసైనలేక జీవింపఁదగునె ?

గీ. అత్తమాటల కెప్పెదురాడనేర్చి
భర్త యానతికెప్పు మార్వలుకనేర్చి
పుట్టినింటి కేగిన నేమి పొసఁగఁగలదు
పుట్టిపెరిగినచోటనే ముట్టిపడును ?

గీ. పుట్టినింటికిఁ బతితోడఁ బోయినపుడె
గౌరవోన్నతులెన్నైనఁ గలుఁగఁగలవు
సాధ్యకప్పుడె ముద్దుముచ్చటలుదీలు
నట్లుగాకున్న నేరీతి హర్ష మొదవు.

— శ్రీ ఇనుగంటి సరస్వతీదేవి.

Messages and good wishes to 'Grihalakshmi'

From

K. SITARAMA SASTRI, M.A.,

To

The Proprietor,

"GRIHALAKSHMI" MADRAS.

Sir,

The success of any endeavour depends, to a considerable extent, on the ideals with which it works. Much ink has been split on the controversy whether an ideal be an accomplished fact but, 'Grihalakshmi' has demonstrated more than once, to the world that its achievement is in perfect harmony with its ideal.

The ideal of Indian womanhood as set up and developed by a succession of able and talented editors of 'Grihalakshmi' has become a model to be followed by politicians, statesmen and social reformers and a light to enlighten men of letters. The present editor has been taking great pains not only in maintaining her original position and rank but also in making her occupy the foremost place among the magazines of India.

I wish him every success and hope to see the day when Grihalakshmi will be published in all the languages of India.

MADRAS,

7-2-1940.

Yours sincerely,

(Sd.) K. SITARAMA SASTRI.

‘గృహలక్ష్మి’ పత్రికాధిపతులకు శ్రీ కే. సీతారామశాస్త్రి ఎం. ఏ. గౌరవ
సంపిన హిత సందేశార్థము

న కార్యముయొక్కయు విజయము చాలవరకు = ప్రయత్నముయొక్క సద్యా
దర్శములపై నాధారపడియుండును. ఆదర్శము అనుభవయదార్థమగునా కాదా యను
వివాదాంశముపై వెలువడిన తీవ్రవాదరచన లెన్నియోగలవు. ఆదర్శమును అనుభవా
నందముతో సమన్వయింపగల శక్తిని ‘గృహలక్ష్మి’ చాల పర్యాయములు ప్రపంచము
నకు ప్రత్యక్షమొనరించినది. ‘గృహలక్ష్మి’ పత్రికయందు, ప్రతిభావంతులై, పేరెన్నిక
గన్న సంపాదకవర్గముచే ప్రతిష్ఠితములై, పెంపొందింపబడిన స్త్రీధర్మాదర్శములు, రాజకీయ
వేత్తలకును, రాజధర్మప్రవీణులకును, సంఘసంస్కర్తలకును మంచి మార్గదర్శకములై
యొప్పులేకాక నీపత్రిక విద్యాసంపన్నులకుగూడ విజ్ఞానదీపికయై విలసిల్లుచున్నది.

ప్రస్తుత సంపాదక కార్యనిర్వాహకుని పటుదీక్షాపరిశ్రమాన క్రితే నీ పత్రికయొక్క
పూర్వపు పేరుప్రతిష్ఠలు పెంపొందింపబడుటేకాక, భారతదేశపు పత్రికలలో ‘గృహలక్ష్మి’కి
ప్రత్యేకప్రాముఖ్యతను పొందజేయుటకుగూడ ప్రయత్నమునరింపబడుచున్నది. ఈయన
సత్ప్రియత్నములు జయప్రదమగునట్లభిలషించుచు, ‘గృహలక్ష్మి’ హిందూదేశములోగల
యన్ని భావలలోను వెలువడు సుదినము సుత్సహముతో నిరీక్షించుచున్నాను.

From

MISS RAJKUMARI VARADARAJULU M. A., (Cantab)

Dear Editor,

I have read with great pleasure your article on బుద్ధిప్రభుత్వము—ప్రేమపైత్తనము and the two appreciations that followed it. The one written by Sri Gonela Narasinga Rao is undoubtedly of high order giving at the same time the true colour to your article. To my knowledge I have been reading his articles for about three years and what little Telugu I know is due to such eminent contributors as Mr. Gonela Narasinga Rao, Kanuparthi Varalakshamma, V.A. Suryanarayana, A. Satyavathamma and last but not least K. Sugunamani.

Your Magazine, I am glad to say, has been maintained in a high literary standard all along and more so for the last one year. It is no exaggeration if I say that the Editorial articles of these ten months are eminently superb.

I have got some doubts about certain points in the appreciation written by Mr. Narasinga Rao which I hope to be enlightened by an elaborate explanation on the part of the critic. Since there is no other means to get at Mr. Narasinga Rao except through your Journal I should doubtless get my doubts cleared only through the columns of your "Grihalakshmi." I request you, therefore, to publish the accompanying small article in your March issue so that Mr. Narasinga Rao may understand my doubts and comply with my request for clarification of implied ideas. I do not mean to criticise a very eminent Telugu scholar of the calibre of Mr. Narasinga Rao but nevertheless I sincerely feel that I should know some what more elaborately than what is already there. So please assure Mr. Narasinga Rao that my request for explanation does not arise out of anything other than enthusiasm-pure and simple-to grasp fully the connotation and denotation of some of the terms that he has used. I am really at a loss to understand and hence this letter.

I wish every success to your esteemed Journal.

MADRAS,
6-2-1940. }

Sincerely yours,
Dear Editor,
(Sd.) A. RAJKUMARI,

బుద్ధి ప్రభుత్వము - ప్రేమపెత్తనము అను (మీ సంపాదకీయ) వ్యాసమును, అందుపై వ్రాయబడిన రెండు విమర్శనావ్యాసములను అమితానందముతో చదివితిని. శ్రీ గోనెల నరసింగరావుగారు వ్రాసిన విమర్శనావ్యాసమెంతయు ప్రతిభావంతమై మీ వ్యాసమున కధిక శోభ నొడగూర్చెను. ఆయన వ్యాసములను సుమారు మూడుసంవత్సరములనుండి చూచుచుంటిని. నాకు గల కించతు తెలుగు భాషాజ్ఞానము ఉత్తమ వ్యాస రచయితలగు శ్రీ గోనెల నరసింగరావు, శ్రీమతి కనుపర్తి వరలక్ష్మమ్మ, శ్రీ విం. ఆ. సూర్యనారాయణ, శ్రీమతి ఆచంట సత్యవతమ్మ, శ్రీమతి కే. సుగుమణి గారు 'గృహలక్ష్మి'లో వ్రాసిన వ్యాసములను చదువుటవలన గలిగినది. మీ పత్రిక మొదటినుండియు ఉన్నతాదర్శముల నుద్దీపించు భాషాసేవచేయుచు నీ సంవత్సరములో నధిక ఘనతతో వెలయుచున్నదని చెప్పట కెంతయు సంతసించుచున్నాను. గత పదిమాసములలో 'గృహలక్ష్మి'లో ప్రచురింపబడిన సంపాదకీయవ్యాసము లత్యుత్తమప్రతిభతో వెలయుచున్నవనుట అతిశయోక్తి కాదు.

శ్రీ గోనెల నరసింగరావుగారి విమర్శనావ్యాసమును చదివినమీదట నాకు కొన్ని సందేహములు కల్గినవి. ఆ సందేహములకు సదుత్తరములను మీ పత్రికద్వారా పొందగోరి వాటి నిందుతో పంపుచున్నాను. వాటిని మీరు మార్చి 'గృహలక్ష్మి'లోనే ప్రచురించి, శ్రీ నరసింగరావుగారి కందజేసి వారి వ్యాసము నందలి భావగర్భితములగు విషయములను వారు విశదీకరించుట కనకాశమొసంగ నభిలషించుచున్నాను. తెలుగుభాషలో ప్రశస్త పండిత్యముగల శ్రీ నరసింగరావుగారిని ఈ సందేహములకు సమాధానమొసంగ గోరుట వారి విమర్శనావ్యాసమునందలి గుణదోషములను పరిశీలింప నుద్దేశించికాదు. ఆ వ్యాసములో ప్రయోగింపబడిన ప్రత్యేకపదములు నాకు బాగుగ బోధపడనందున అందలి యర్థమును విపులముగ తెలిసికొన నుత్సాహించుటచే నీ జాబును తమకు వ్రాసితిని. పేరెన్నికగన్న మీ పత్రిక జయముతో పరిలుగాక!

బుద్ధిప్రభుత్వము - ప్రేమపెత్తనము అనే వ్యాసాన్ని చూచాను. శ్రీ గోనెల నరసింగరావుగారు ఈవిమర్శను చాలాకూలంకషంగా వ్రాశారు. ఇది డిశంబరుసంచికలో సంపాదకులు వ్రాసిన వ్యాసములోని విషయాల్ని బాగాబోధపర్చింది. కాని నాకుయీ విమర్శ చదివినతరువాత అక్కడక్కడకొన్ని కొత్తసందేహాలుకలిగాయి. ఆసందేహాల్ని తీర్పు కుందామని వ్రాస్తున్నాను. "పసినినుగులయెడ ప్రేమ ముద్దు" యిందులో ముద్దుకు ఒక సంస్కృతపదము దొరకలేదా? "స్త్రీకి వివేకహీనమైనబుద్ధి యన్నప్పడుగాని పురుషునకు ప్రేమహీనమైన బుద్ధియున్నప్పడుగాని" అంటే ఏటి అర్థమేమిటి? వివేకహీనమైనప్రేమ పేరేమిటి? ప్రేమహీనమైనబుద్ధి పేరేమిటి? బుద్ధిప్రేమలు కలసియున్నప్పడు దానిపేరేమి?

బుద్ధికి ప్రేమకు అవినాభావసంబంధమని చదువుకున్న వాళ్లంటారు. ఇందులో సత్యములేదా? ప్రేమలేకుండా బుద్ధివుంటుందా? బుద్ధిలేకుండా ప్రేమవుంటుందా? డిశంబరు సంచికలో సంపాదకులు వ్రాసిన వ్యాసములో "బుద్ధి పర్వతమువంటిది. ప్రేమ సముద్రమువంటిది. ప్రేమఅను ఊరసాగరములో బుద్ధిఅను మేరుపర్వతము తేలుచుండును. బుద్ధి సూర్యునివంటిది. అనగా జ్ఞానమును వెలుగుతో వెలయుచుండునైక్తి ప్రకాశము. ప్రేమ చంద్రునివంటిది, ఆనందమును ఆహ్లాదకరమగుకాంతితో నిండియుండును" దీని అర్థమేమి?

శ్రీ రాజకుమారిగారి సందేహములకు మా కోరికపైన సత్వరమే జవాబువ్రాసి
త్వరలో మాకందజేసిన శ్రీ సరసింగరావుగారి కెంతయు కృతజ్ఞులము. (గృహ సం॥)

స మా ధా న ము

శ్రీయుత గోనెల సరసింగరావుగారు ఎం. ఏ. బి. యల్.

౦

శ్రీ కుమారి రాజకుమారిగారి సందేహములను శ్రద్ధతో జదివితిని. అందలి స్రశ్నలకుఁ దగు రీతి. సమాధానము లీయవలసినదని నన్నుఁ గోరుటచేత నా శక్తిగొలఁది వ్రాయఁ గడంగుచున్నాను. ఈ చిన్నవ్యాసము నామె చదువుకొన్నమీఁద సందేహానివృత్తి కావచ్చునని తలంచుచున్నాను. ఆమె శంకలకీ ప్రత్యుత్తరము వంకలుతీర్చినఁ జాలును. నేను ధన్యుఁడననుకొందును. ఉత్తమోత్తముఁడ ననుకొందును. ఆంధ్రనారీమణులలో నొక్క విదుషీమణియైన నా వ్యాసమును జదివి యందలి విషయమును సమగ్రముగఁ గ్రహించి, సందేహము లున్నయెడలఁ బ్రశ్నల వెలయించి, సమాధానము వాంఛించినందుల కమందానందమొందఁగల్గుదును.

‘ముద్ద’నే తెలుఁగుపదమునకుఁ మనమిదివఱకు జెప్పకున్న సందర్భమునకు సరియైన సంస్కృతపదము లేదనియే జెప్పవచ్చును. ‘చుంబన’ మనఁగ ముద్దని యర్థమువచ్చును. ఈచుంబన మొక్క పక్షినినుఁగలయెడఁ జూపెడు హర్షవిశేషమే యని నొక్కి చెప్పఁగలమా? లేదు. వాత్సల్యములో, ప్రణయములో, భక్తి మార్దవములోకూడ నీ ‘చుంబ’నను నెదుర్కొనవలసి వచ్చుచుండును. కాక, ‘చుంబ’న మనునది ప్రేమయొక్క బాహ్యచిహ్నము. తెలుఁగుభాషలో ‘ముద్ద’నునది పసిపాపలయెడఁ గనుపఱచు ప్రేమయొక్క యంతరజ్యోతి. కావున ‘చుంబన’ మను సంస్కృతపదము ‘ముద్ద’ను తెలుఁగుపదమునకు సరియైనది కాఁజాలదు. ఇక ‘ప్రేమ’ యను పదమును ప్రీతి, ప్రియము, ప్రియత్వము, ప్రీతము, ప్రీత, హర్షము యిత్యాది నామములతోఁ బిలుచుకొనవచ్చును. కాని యీ పదములలో నొక్కటైనను ముక్తసరిగ ‘ముద్ద’ను పదమునకు సరిపోవులేదు. కాబట్టి తెలుఁగుపదమును వాడితిని. కాక, తేటతెల్లముగనున్న తెలుఁగుపదమును వదలుకొని సరియైన యర్థమునకు దూరస్థమైన సంస్కృతపదము నేరుకొనుటకొఱకు శ్రమించుట నవసరమని తలఁచి, ‘ముద్ద’ను తెలుఁగుపదమును ముద్దుముద్దగ నచ్చట ముచ్చటగఁ జెప్పితిని అయినను సంస్కృతపదమే కావలసినచో ‘ప్రియ’ మనుకొనవచ్చును.

‘శ్రీకి విశేషీనమైన ప్రేమ యున్నప్పుడుగాని పురుషునకు ప్రేమహీనమైన బుద్ధి యున్నప్పుడుగాని’ యున్న వాక్యము నిర్ణయమేమియైనను ముందు ‘బుద్ధి’ ‘ప్రేమ’ యను ప్రవృత్తులు మానవతత్వములో నిమిడియున్న రెండు ప్రత్యేక గుణవిశేషములని గ్రహింపవలసియున్నది. ‘బుద్ధికి’, ‘ప్రేమకు’ భేదమున్నది. బుద్ధి మానవుని శిరముతో సంబంధించియున్నది; ప్రేమహృదయముతో సంబంధించియున్నది. శిరము పని శిరస్సును హృదయము పని మనస్సును జేసుకొనుచుండును. ఉదాహరణకు:-బక్కచిక్కిన పేదవాని దిక్కుమాలిన తనమునకుఁ గన్నులు చెమ్మగిల్లును. తరువాత బుద్ధి నిర్ణయించును. (ఆ పేదవాని యాకటిచిచ్చు దిర్చుట కొక కాణియో లేక యర్థణాయో వాని కొసఁగుట యనుకొనుండు.) ఈ సందర్భమునఁ గన్నులకుఁ జెమ్మఁ గలిగించుట ‘గుండ’ పని. ఏలన హృదయము ప్రేమస్థానము గనుక. తదనంతరముపకారమొనరించుటకొక విశ్చయమునకు రప్పించుట ‘తల’ పని ఏలన శిరస్సు బుద్ధిస్థానము గనుక. కావున గుండతోఁ గరఁగి బుద్ధితో నిద్రసంకల్పంఁడగును. అనఁగ హృదయమును శిరమును వేర్వేరు ప్రవృత్తులతోఁ గూడినవని గ్రహింపవలెను.

ఇక 'వివేకహీనమైన ప్రేమ' యనఁగఁ బైనిఁ జేర్కొన్న ద్విగుణములలో నొక్క 'ప్రేమ'కే యగ్ర స్థాన మీయవలసివచ్చును. అచ్చట బుద్ధివికాసము లేకపోవచ్చును. ఒకవేళ యున్నను నయ్యది వెలవెల బారు చుండును. అనఁగఁ ప్రేమకే ప్రాధాన్యమీయవలసివచ్చును గనుక, బుద్ధిమాత్మత యంతగ నుండదు గనుక 'వివేకహీనమైన ప్రేమ' యని వ్రాసుకొంటిని. ఆ ప్రేమ కేవలము జేలతనమును బ్రకటించుచుండును. అందులో బుద్ధిప్రాభవమంతగఁ గన్నట్లుదు. ఈ సందర్భములో ప్రేమ యను ప్రవృత్తికే విశేష ప్రాముఖ్య మీయవలయును. ఈవిధముగ నవగాహనమొనరించుకొనుటయే లెస్స. అంతియకాని వివేకహీనమైన ప్రేమ యన్న బుద్ధిమాలిన ప్రేమయనిగాని, యవకతవక ప్రేమయనిగాని యర్థము చేసుకొనఁగూడదు. అటులనే 'ప్రేమహీనమైన' బుద్ధి యన్నప్పుడు బుద్ధికి ప్రధానస్థానమీయవలసియుండును. అనఁగ నిచ్చట బుద్ధి సము జ్వలముగఁ బ్రకాశించుచుండును. ప్రేమ యంతగఁ గానించదు. ఈ పరిస్థితిలో బుద్ధి విశేషముగను, ప్రేమ కొలదిగనో లేక చుళక్కిగనో నుండును. కావున బుద్ధికే నత్తున్నతస్థాన మీయవలసియుండును. అంతియే కాని 'ప్రేమహీనమైన' బుద్ధియన్న పనికిమాలిన బుద్ధియనిగాని, యల్లరచిల్లర బుద్ధియనిగాని యనుకొనరాదు.

అట్టియెడ 'వివేకహీనమైన ప్రేమ' యనఁగఁ బై చర్చను బురస్కరించుకొని మాట్లాడ నుంకించినప్పు డొక్క ప్రేమకే ప్రాధాన్యమొసంగవలసివచ్చును గావున, వివేకమచ్చోటఁ దత్సమానముగ వికసింపలేదు గావున, జేలతనమనిగాని, యమాయకత్వమనిగాని, మోహమనిగాని వ్యవహరింపవచ్చును. అటులనే 'ప్రేమ హీనమైన బుద్ధి' యనఁగ నొక్కబుద్ధికే యచ్చట ప్రాముఖ్యమీయవలసివచ్చును గనుక, ప్రేమ యను దైవీ ప్రవృత్తి తేజోహీనమయినదని యూహించి 'బుద్ధి' యనిగాని, మేధ, మనీషా, శేముషీ, ధీ, ప్రజ్ఞ, ధివణా, మతి, మున్నగు నానుములతోఁగాని వ్యవహరింపవచ్చును. తెలుఁగుభాషలో నద్దానిని 'తెలి'వని పిలువ వచ్చును.

తరువాతి ప్రశ్న 'బుద్ధి, ప్రేమలు కలసియున్నప్పుడు దాని పేరే'మని. ఈ ప్రశ్నకు సరియైన సమా ధానమిచ్చుటకే నేనింత విస్తరించి వ్రాసినది. ఒక్క ప్రేమ మాత్రమే యున్న నయ్యది జేలతనమనిగాని, యమాయకత్వమనిగాని, మోహమనిగాని యనిపించుకొనుచున్నదని యిదివఱకే యనుకొనియుంటిమి కదా. ఊ|| 'ఆమె. జేల' 'ఆయన యమాయకు'డని వ్యవహరించినప్పుడంత యుత్సాహవంతముగ నుండదు. వీలనన నా వ్యక్తిలో ప్రేమ దివ్యముగఁ బ్రవహించుచున్నను తెలివితేటలు లేవేమో యన్న సందేహము కలుగును. ఆవిధముగనే యొక్క బుద్ధికుశలతయే యున్న నయ్యది 'శేముషి' యనిపించుకొనుచున్నది. ఊ|| 'ఆతఁడు మేధావి', 'అశేష ప్రజ్ఞావిశేషముఁ గలవాఁడు' యన్నప్పుడు శుభాగ్రబుద్ధిఁ గలవాఁడని గ్రహింపవలసి యున్నను ప్రేమ రుధిరము గడ్డకట్టిన 'మనీషఁ' గలవాఁడేమో యన్న సంశయము తలనూపుచుండును. కావున ప్రేమతోఁగూడిన బుద్ధి యున్నప్పుడు, బుద్ధితోఁగూడిన ప్రేమ యున్నప్పుడు 'విజ్ఞాన' మని వ్యవహరింప వలసియుండును. ఈ రెండు ప్రవృత్తులే వ్యక్తియందుఁ గనుగొందుమో యాతఁడే విజ్ఞాఁడు. విజ్ఞానమెచ్చట నుండునో యచ్చటనే పరిపూర్ణ మానవత్వము ప్రత్యక్షమగుచుండును. అట్టి సంపూర్ణ మానవత్వమే, 'సత్యం, శివం, సుంద'రమని గ్రహింపవలసియున్నది.

'బుద్ధి'కి 'ప్రేమ'కు సవిశాభావసంబంధమున్నది లేనిది, యట్టి సంబంధమున్న నెచ్చటనున్నది, లేనినో నెచ్చట లేకపోయినది పై వాక్యములను బూర్తిగ యథముచేసుకున్నయెడల తామే నిర్ణయించుకొనఁ గలరని నమ్ముచున్నాను. కాని 'బుద్ధి' 'ప్రేమ' యనునవి రెండు ప్రత్యేక ప్రవృత్తులన్న చిన్న మాటను

విస్మరింపఁగూడదు. ఈ రెండు ప్రవృత్తులైక్యమైనవాడే విజ్ఞానముద్భవించును. అట్టి విబుధుడే విజ్ఞాఁడు. అట్టి విజ్ఞాఁడు హృదయమార్దవముతో శ్రేయఃపరిభవముతో వెలిగెడు పుణ్యమూర్తియని గ్రహింపవలెను. అట్టి విజ్ఞాన జ్యోతిర్మయమూర్తి శ్రీరామకృష్ణుఁడనుఁడు. అట్టివారే వేటొకఁడనుఁడు. అట్లయిన న్నిక 'బుద్ధి'కి, 'ప్రేమ'కు నవినాభావ సంబంధమున్నట్లేకదా. కాని యట్టి యవినాభావసంబంధమొక్క విజ్ఞాన వంతునిలోనే జూడనగునని తలంచవలెను. మరుఘ్నులలో నీ రెండు ప్రవృత్తులే గోరంత కలసియున్నను వారిని విజ్ఞానవంతులని వ్యవహరించుచుండుము. వారి యా విజ్ఞానలేశమును లోకములూ ప్రస్తుతము 'లౌక్య' మన్న పేరుతో 'చలామణి' యగుచున్నది. అట్టిదానిని విజ్ఞానలేశమునఁడు లేక లౌక్యమునఁడు. అందలి యదార్థమును గ్రహించినఁ జాలును.

'ప్రేమలేకుండా బుద్ధియుంటుందా? బుద్ధిలేకుండా ప్రేమయుంటుందా' యన్న ప్రశ్నకు పైనిచెప్పినదే సరియైన సమాధానము. ప్రేమలేకుండ బుద్ధియుండవచ్చును. ఉ|| రకరకముల మారణయంత్రములను దనధీశక్తిచే దయాదయించేయు బుద్ధిమంతుఁడు. ఆ హృదయములూ ప్రేమలేదనియే జెప్పవచ్చును. ఒక కేళి నే గోరంత యున్నను నయ్యది కొండంతబుద్ధిచే నణగఁగొట్టఁబడి దానిసహజ కోమలత్వమును గోల్పోవును; ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వమును మఱచిపోవును. అవిధముగనే బుద్ధిలేకుండ ప్రేమ యుండవచ్చును. ఉ|| మాతృప్రేమచేగన్న బిడ్డల కజీర్ణముచేయునంతవఱకు నవివేకపు 'తిండి'చే వారి పొట్టల నిండించు వెఱ్ఱిత్తిలి. ఇచ్చట నా మాతృ దేవికేవిధమైన బుద్ధిలేదని యూహింపవచ్చునా? కాదు. ఇచ్చట సామాన్యమైన బుద్ధియున్నను నయ్య దసమానమైన మాతృప్రేమకు లొంగి భంగపడిపోయినదని గ్రహించవలెను.

ఇక డిశంబరు సంచికలో శ్రీ సంపాదకులు వ్రాసిన "బుద్ధి పర్వతమువంటిది ప్రేమ సముద్రమువంటిది ప్రేమ అను క్షీర సాగరములూ బుద్ధి అను మేరుపర్వతము తేలుచుండును. బుద్ధి సూర్యనివంటిది అనగా జ్ఞానమును వెలుగుతో వెలయుచుండు శక్తి శక్తిప్రకాశము. ప్రేమ చంద్రునివంటిది. ఆనందమును ఆహ్లాదకరమగు కాంతితో నిండియుండును" అను వాక్యమునందలి అర్థమేమి?

ప్రేమకృమను వ్యాఖ్యానముచేయక విడచినందులకు నేను నిజముగఁ జింతిల్లుచున్నాను. 'ప్రమాదోధి మతామసి' యని కదా యాశ్చర్యక్తి. బుద్ధిమంతులకే ప్రమాదములు తటస్థించుట సహజమైనప్పుడు నావంటి సామాన్యునివిషయము వేఱుగ నుడువనక్కరలేదు. ఇప్పుడవకాశము గలుగుటచే నాకు తోచినరీతి వ్రాసెదను.

బుద్ధి పర్వతమువంటిదనుటలో సందేహమినుమంతయునులేదు. ఏలననఁగ బుద్ధి పర్వతమువలె నచంచల మైనదగుటచేతనే. పరిపక్వముజెందిన బుద్ధి సీరత్వములూ పర్వతసదృశమే! "కలంచునే సతులమాయల్ ధీరచిత్తంబులన్" అల్లసానివాని యప్పటిమాట. ఇచ్చట ధీరశబ్దమునకు 'బుద్ధియనికదా యర్థము; జెప్పకొన వలయును. అట్టి బుద్ధిమంతులు సతులమాయలకు చలింపరనియేకదా భావము. కాబట్టి బుద్ధిని పర్వతముతో నుపమించుటయేమేలు. ఉ|| బుద్ధుఁడు తన పైదలియందలి ప్రణయమును, తొలిమూలి కాన్మునందలి ముద్దును మఱచి, నిర్ధారణపదము నందుకొనుట కెకాయెకి సర్ధరాత్రమున నేకాకియై పాదచారియై నిశ్చలఁడై పయనించిన యెకిమీడు. ఇది ధీరత్వము. అటులనే సర్ధరాత్రమున పండురేయిందలూ హాయిగఁ బవ్వలించి నిండు జవ్వనముచే నిగనిగ మెఱసిపోవు నిజకాంతచే హృదయము పండిపోవునట్లు శుశ్రూషఁ జేయించుకొనుచు నామెను మఱచి, పరమాత్మతో, దనయాత్మనైక్యముజేసి తన్మయుఁడై యాత్మపారవశ్యము ననుభవించి

నిశ్చలసమాధినిఁ బ్రవేశించి యసమాన ప్రజ్ఞాధురంధరత్వముచే దుర్గిరీక్షముగఁ బ్రకాశించిన విజ్ఞానమూర్తి, శ్రీరామకృష్ణుఁడు. ఇది ధీరత్వము. అశోకుని ప్రజ్ఞావిశేషము శ్రీ హర్షనిధిపజామాహాత్మ్యము, రామతీర్థని ధీచాతుర్యము, వివేకానందుని యసమాన శేషముషీ విభవము, తిలక్ మహాశయుని బుద్ధి విశారదత్వము ధీరత్వమున కుపమానములు. భూధరమువలె నచంచలమైనదగుటచేతనే బుద్ధిని శ్రీ సంపాదకులు పర్వతముతో నుపమించిరి.

ఇక ప్రేమ సముద్రమువంటిదే. ఏలన ప్రేమకు వైశాల్యముహెచ్చు. సముద్రతరంగములవలె ప్రేమ పొంగి పొరలుచుండును. జలాధికముచే నేపిల్లగాలి దుడుకుఁదనమునకైనను సముద్రతరంగము లల్లకల్లాలమగు చుండు లెల్లరకు విశదమే. అట్టియెడ తుపాను చెలరేగినప్పుడుగాని పున్నమచంద్రునిఁ జూచినప్పుడుగాని, భూమి కంపించినప్పుడుగాని నిక నా సంద్రములో నుద్భవించిన నుత్తంగతరంగముల నరికట్ట నెవరికి సాధ్య మగును. అటులనే ప్రేమతరంగములుకూడ నేకొలది గికురింతకైన నల్లకల్లాలమగుచుండుననిన, నిక హృదయ ములో ప్రణయము రేకెత్తినప్పుడుగాని, ప్రేయసుని ముఖచంద్రదర్శన భాగ్య మబ్బినప్పుడుగాని, సంసార ములో ప్రణయకోపము నభినయించినప్పుడుగాని, ప్రేమతరంగము లుత్తంగములై నిశోధింప నలవికానివై యుండుననుట కరతలామలకము కదా ! ప్రేమ సముద్రమువలె నగాధమైనది. అందలి కెరటములు పై కెగ యుంచు గ్రిందఁబడి యగాధ జలధిలో స్రుందుచుండును. ఈ శైశవావస్థలోఁ దలిదండ్రులయందలి భక్తి యావనములోఁ బ్రియునిమీఁద ప్రణయముగ, కామారములో నిజసంతానముమీఁద వాత్సల్యముగ వార్ధక్య ములోఁ బరమాత్మ దేవునిమీఁద దివ్యప్రేమగఁ బ్రవహించుచుండును. కనుకనే ప్రేమ, ప్రవాహముతో నుద్దియని పెద్దలందరు. సకల ప్రవాహముల కాశ్రయము సముద్రము. ప్రేమ పుక్కిలింతలైనపు డద్దానిని సము ద్రముతోఁ బోల్చుటయే సమంజసము. కనుకనే శ్రీ సంపాదకులు ప్రేమను సముద్రముతో నుపమించిరి.

ఇక మేరుపర్వతము, శైవనాచకము; శ్రీరసముద్రముననట్లే—అనఁగ, పర్వతములలో మేరువు శైవ మైనది గనుక నట్టి మేరుపర్వతముతో ధీరత్వము నుపమించుట. అట్లే సాగరములలో శ్రీరసాగర ముత్కృష్టమై నది గనుక నట్టి పాలసంద్రముతో ప్రేమ నుపమించిరని గ్రహించవలెను. తేలుచుండుననుట కేవలము భావము లుక్కిరిబిక్కిరియై తొట్టుబాటుతో నొకదాని నింకొకటి ముందుకుఁ ద్రోయుచుండుటవలన వ్రాసినమాటయే గాని యచ్చట తేలుట యన నీటిలో నొకవలె తేలుటఁగాదని గ్రహించవలెను. బుద్ధి పర్వతమువలె సమున్నతము.

బుద్ధి సూర్యునివంటిదే. ఏలనన బుద్ధిలోఁ బ్రకాశమానమున్నది గనుక ప్రకాశించు గుణమెందుండిన నందు కొంత తైష్యము నిశితత్వము సహజముగ నుండును. ఈ ఇనబింబము. కనుకనే బుద్ధిని సూర్యునితోఁ బోల్చి యుండవచ్చును. ఇక ప్రేమ చంద్రునివంటిదే. కారణము హృదయమే ప్రేమకునికిపట్టు గనుక. హృదయము మృదుదుధురముగ నుండునని వ్రాయుట చర్చితచర్చిణము. ఇచ్చట బుద్ధిలోవలె తైష్యముండదు. వాడియుండదు. చల్లని చంద్రునివలె బ్రసరించుటయే దానికి సహజలక్షణము నిస్సర్వవర్తనమునైయున్నది. నిండు చంద్రుఁడేవిధమున మనసు కాష్టదమునిచ్చునో యట్లే ప్రేమమానసోల్లాస మొసంగును. కనుకనే సితద్యుతితోఁ బ్రేమను పోల్చియుండురు.

From,

Mr. GRANDHI VENKATARAMAIAH, B.A., B.L.,

To,

The Proprietor,

"GRIHALAKSHMI" MADRAS.

Sir,

The success and popularity of any Magazine or Journal depends not upon the matter in so many pages but upon the quality and manner in which it represents the ideals of humanity and the spirit of the Age. Undoubtedly its success will be enhanced by the proper and intelligent selection and publication by its Editor of such articles which inculcate the truths of humanity for the uplift and enlightenment of society at large.

'Grihalakshmi' is the only Telugu Ladies' 'Magazine' which has given a definite shape to the "*Ideals of Womanhood*" and consequently attained popularity throughout India, especially in Andhra Desa. In connection with the 13th birthday celebration of "Grihalakshmi" I wish the journal a long life and success to the present Editor whose services to Telugu Language in general and to "Grihalakshmi" in particular are invaluable.

I once again wish for the wide circulation of this Magazine which is of immense use for the elevation of Womanhood in India.

MADRAS,

14th Feb. 1940.

Yours sincerely,

(Sd.) GRANDHI VENKATARAMAIAH.

‘గృహలక్ష్మి’ 13-వ జన్మదినోత్సవ సందర్భమున శ్రీ గ్రంథి వెంకటరామయ్య
బి. యే. బి. యల్. గారి ఆశీస్సు సందేశము

కాలోచితముగ ప్రజాహృదయమునందు ప్రజ్వలించు భావపుంజమును బాగుగ వెలయించుచు, మానవజీవితాదర్శములను మనోరంజకముగ నేపత్రిక చిత్రింపగలుగునో అయ్యది జయమును ప్రజాభిమానమును బడయగలదు; కాని పెక్కు పుటలను మిక్కుటముగ తుక్కువిషయములతో నింపుటచే నిక్కువమగు మక్కువను ప్రజాహృదయములో నేపత్రికయు నెక్కున జేయజాలదు.

మానవహృదయములో మెరయుచుండు సత్కార్యములను సందీపింపజేసి, సాంఘికాభివృద్ధికి సహాయపడగల విజ్ఞానవికాసమునొసంగు వ్యాసములను కుశాగ్రబుద్ధితో సంపాదకు డెంచుకొని నయ్యవి ప్రచురించినపుడే పత్రిక ప్రజావిశ్వాసమును వశపరచుకొని, విజయముతో వర్ధిల్లగలదు.

స్త్రీధర్మాదర్శములకు రూపరేఖావిలాసములేర్పరచిన స్త్రీల పత్రిక ‘గృహలక్ష్మి’ యొక్కటియే గావున నియ్యది హిందూదేశమంతటిలోను, ముఖ్యముగ నాంధ్రావనిలో నధిక పేరుప్రతిష్ఠలను పొందగల్గినది.

‘గృహలక్ష్మి’ 13-వ జన్మదినోత్సవ సందర్భమున నీ పత్రికాకుమారి యొక్క చిరాయురభివృద్ధిని కోరుచు, ప్రస్తుత సంపాదకోద్యోగిచే ఆంధ్ర భాషకును, ప్రత్యేకముగ ‘గృహలక్ష్మి’పత్రికకును ఒనరింపబడుచున్న అమూల్యసేవల నభినందించుచున్నాను. భారతరక్షణీయుల యభ్యున్నతి కేంతయు తోడ్పడుచున్న ఈ పత్రికయొక్క విశేషవ్యాప్తిత్వము నెక్కుడుగ నభిలషించుచున్నాను.. (ప్రక్కపుటయందలి ఆంగ్లములోని జాబున కనువాదము.)

Matru Mandali, Mysore.

PEDDADA KAMESWARAMMA GARU, B.A.,

“We have been regularly getting ‘Grihalakshmi’ and it is responsible for creating a taste for learning telugu among a number of Canarese Ladies. So indirectly the Journal is rendering a great service to Telugu.”

“మీ గృహలక్ష్మి పత్రిక కన్నడ స్త్రీలలోగూడ తెలుగు భాషయందభిరుచినిగలిగించి ఆంధ్రభాషా వ్యాప్తి కపారమగుసేవ నొనరించుచున్నది.” (శ్రీ పెద్దాడ కామేశ్వరమ్మ బి.ఏ.)

భక్తి

పాయనిభక్తిచే బలుబాధలనుజెంది ప్రహ్లాదుడతులిత పదముజెందె
సకలకష్టములోర్చి సక్కుభక్తినిఁగాదె సాయుజ్యసాఖ్యంబు సరగఁబొందె
నిశ్చలభక్తిగా నిలతపస్సొనరించి ధృవకుమారుఁడుఘన ధృవక్షి తొందె
సతతనారాయణ స్మరణంబుననుగాదె నారదుండమరమాన్త చెలంగె

మహాదేవునందలి మహితభక్తిచెగాదె అలమృతండునిసూనుఁ డాయువందె
శ్రీరామకీర్తనల్ జెలువొందగీర్తించి త్యాగరాజయ్యెను భాగవతుఁడు
రామనామజపంబు నీమంబుగనుజేసి వాల్మీకితొలిజన్మ వడలిపోయె
శ్రీకృష్ణదర్శన నేవానురక్తిచే విదురార్జునాక్రూర విమలయశులు

గోపగోపికద్రాపది గొప్పసతులు
ఘనకుచేలాదిభక్తులు మనమునందు
కృష్ణవరమాత్ముభక్తిని కుదురుపరచి
పూజ్యులై ముక్తులై భువిఁ బుణ్యులైరి.

ఎన్నివిద్యలనేర్చివే రెన్నివిన్న
ఫలితమినుమంతలేదిల భక్తిలేక
తర్కవేదాంత తత్వముల్ తరచిచూడ
కాలయాపనలొగాని కనరుముక్తి.

కమలగర్భునిఁగన్న కాంచనాంబరునేవ మానకనేయుడీ మనుజులార !
ఆగమవేద్యుని నతభక్తిపూజలు మానకనేయుడీ మనుజులార !
శరణాగతత్వర శౌరినామభజన మానకనేయుడీ మనుజులార !
దినకరువంశాబ్ధి ఘనరత్నకీర్తనల్ మానకనేయుడీ మనుజులార !

రామశ్రీరామ రఘురామ రామయనుచు
రంగశ్రీరంగ పండరీ రంగయనుచు
కృష్ణ శ్రీకృష్ణ రాధికా కృష్ణ యనుచు
చూనకనుచింతనేయుడీ మనుజులార !

—శ్రీ ఆచంట సత్యవతస్సు.

ద్రవ్యనిర్మాణం

“వసంత”

ఎంతోముచ్చటపడి మొన్ననేకొన్నానండీ, ముద్దులుమూటకట్టుతున్న గ్లాసు, నిష్కారణంగా పగులకొట్టేరు !

నీవు గ్లాసు ఇస్తున్నావు కాని అది పగిలిపోతుంది సుమా అని ముందుగా చెప్పనే చెప్పేను. నేనేదో పరిహాసంచేస్తున్నట్లు భావించావు.

మరుగుచున్న వేడినీరు గాజుగ్లాసులో పోసినప్పుడు అది బద్దలయితే బాగుందికాని, మధ్యాహ్నం మీరు తెచ్చిన ఆచల్లనీరు—

కాదు. అదీనీరుకాదు. మనంపీల్చేగాలినే అతిచల్లగా చేసినపుడు ఆవి రీసీరుగా మారినట్లు అదిద్రవంగా మారుతుంది. ద్రవించినగాలి కాబట్టి దానిని ‘ద్రవపవనం’ అంటారు.

అదే ఆద్రవపవనం పోసినంతమాత్రాన్ని గ్లాసు ఎలా పగులుతుందనుకొంటానండీ ?

వేడినీరుపోస్తే గాజుపాత్ర ఎందుకుభిన్నమగునో అక్కడ కింక తెలసినట్లు !

ఎన్నోసార్లు ఉడుకునీరు వేక్యూమ్ ఫ్లాస్కులో పోసి బద్దలుకొట్టేను కదండీ !

అయితే అబెందుకు పగులుచున్నవో తెలిసిందా ? ద్రవపవనంకూడా సులభంగా లభ్యమైతే మరికొన్నిఫ్లాస్కులు ముక్కలు చేయడానికిమాత్రం అర్హత లేదూ ?

ఆమాత్రంజ్ఞానముంటే ఇన్నిమాటలు మీచేత అనిపించుకొంటానండీ ? ఆమాత్రం జ్ఞానమున్నా, ఈపుట్టుక లేకపోయినా మీవలెనే హాయిగా ఉద్యోగంచేసి జీవనోపాయం చూసికొనేదాన్ని.

ఉద్యోగంకొరకే జ్ఞానార్జనమన్న భావం పిశాచమట్లు ఆవహించి, మనలనువిప్పిచేసి రసహీనులనుగాచేస్తున్నది. సుఖజీవనానికి, ఆత్మశాంతికి, జన్మతరింపచేసికొనుటకు జ్ఞానం అత్యంతావశ్యకమన్న సత్యం మనము మరచిపోతున్నాము. మానసికవికాసం స్త్రీపురుషల కందరకు సదృశంగాకావలసినదే. ‘విద్యాహీనానశోభంతే నిర్గంధా ఇవకింశుకాః’ అని ఎంతరసవత్తరంగా అన్నారోచూడు.

మమ్మల్ని నిర్గంధకుసుమములుగా తయారుచేసినదిమీరే కదండీ ! బడికిపంపి చదువునేర్పిస్తే మేముకాదన్నామా, రాదన్నామా ? ‘ముదితల్ నేర్వగరాని విద్యకలదే ముద్దార నేర్పించినా ?’

నీవాదమూహింపలేకపోలేదు అయితే, కళాశాలకుపోయి నేర్చుకొన్నదే విద్యకాని యోగ్యమైనగృహలక్ష్యవలె గృహకృత్యములు నిర్వహించుకొనుచు, ఇంట్లోచదువుకొన్నది సార్థకంకాదనా? నేటివిద్యా విధానమెంతమాత్రము జ్ఞానప్రదాయకముకాదు. ఉదరపోషణకు నాలుగురూకలు లభింపచేయుటకన్న నేటివిద్యకు వేరొకప్రయోజనములేదు. పట్టభద్రులైనవారుకూడ కళాశాలవిడిచి ప్రాపంచకరంగంలో ప్రవేశించినతరువాతనే యధార్థముగ మానసికవికాసము పొందుచున్నట్లు గ్రహిస్తున్నారు. దానికేమి మీకాలవకాశంలేక పోయిందికదా అని ఊరుకొనుకుండా ఇంట్లోనేకాస్త కృషిచేసికోరాదు?

ఇంట్లోకృషి? అదిఅసాధ్యమనలేనుగాని, ఇంట్లో విద్యాభ్యాసం సరళంగా ఎలాగు కొనసాగుతుందండీ?

విద్యాభ్యాసంగాదు, మీరుచేయవలసినది జ్ఞానార్జనము. దానికై బడిలో పదతి ప్రకారం ఏర్పాటుగా పాఠాలుచదివినట్లు మీరుచదువనక్కరలేదు. జీవయాత్రలో దినదినం పుంఖానుపుంఖాలుగా వాటిల్లుచుండు విషయాలను అవకాశమైనపుడల్లా విమర్శనా దృష్టితో సమీక్షించి వాటివైజ్ఞానిక వివక్షకనుగొన ప్రయత్నిస్తేచాలును; ముక్కాకలు తీరిన పండితులుకాగలరు. ఎంతస్వల్పవిషయమైనా మహత్తరసత్యములు బుద్ధిగోచరము చేయవచ్చును. సామాన్యసంఘటనలలో అసామాన్యఆదేశాలు కనుగొగలజ్ఞానమే సత్యమైనజ్ఞానము. ఎంతస్వల్పవిషయమైనా మన మేదృక్పథంలో పరిశీలింతుమో తదనుగుణ్యంగా మనకందలి విశిష్టార్థములు ద్యోతించుచుండును.

చెట్టు పట్టుతప్పి భూపతనమొందుచున్న పరిణతఫలంగాంచిన న్యూటను (Newton) ప్రధానమును సార్వత్రికమును అగు గురుత్వాకర్షణ సూత్రంకనుగొన్నాడని ప్రతీతి. ఆరముగ్గినపండ్లు అనాదిగచెట్లనుండి గాలుచుండుటలేదా? వాటినెందరుచూడలేదు? అట్టి పతనఫలదృశ్యము న్యూటనుకొక్కనికే ఆగొప్పసూత్ర రహస్యమును వెల్లడించుటే? నలనలమరుగుతున్న నీటిపాత్రపై పెట్టినమూత ఆవిరివిరివికిగెంతుట ప్రాచీనమానవులు చూడలేదా? ఆస్వల్పవిషయం ఆవిరియంత్ర నిర్మాణభావమును జేమ్సువాట్ (Watt) హృదయమందే ఉత్పన్నంచేయనేల? ఒకటేకారణము. ఆధీమంతులు చూచినవిషయాలను సామాన్యలవలె చూచినట్లేమరచిపోక అట్లవిసంభవించుటకు కారణమేమైఉండునో వితర్కింపవూనుకొన్నారు. తత్ఫలితంగా గొప్పసిద్ధాంతాలుకనుగొన్నారు; వాటినినిత్య వ్యవహారంలో ప్రయోగించి జనోపయోగమగు యంత్రాలునిర్మించి జీవితసౌఖ్యం పెంపొందించేరు.

ఏమైతేనేమి మేముబడిలో విద్యాభ్యాసంచేయుట మీకురుచించదు!

ద్రవ్య నిర్మాణం

రుచించకేమీ? అమ్మాయినిబడికిపంపుటలేదూ? జ్ఞానార్జనం ఇంట్లోనేచేయు విధానంకూడకలదని చెప్పేను. ఇప్పుడునీవు కళాశాలకుపోయి చదువుటకష్టంగాదా! నీవంటి వారెందరో ఆసక్తిపరులున్నారు. విద్యాపఠనం అసాధ్యమని అట్టేఉండకుండా వారు నిత్య జీవితంలో జ్ఞానంసంపాదించు మార్గంగలదనిసూచించేను.

అయితే, ఈ 'పగిలినగ్లాసు' విషయంగాతీసికొని దీనివిజ్ఞానంచెప్పగలరా?

తప్పక. అతివేడిద్రవంగాని, ఎంతోచల్లనిద్రవంగాని పోస్తే గాజుపాత్ర పగులుతుంది. కానిరాగి, వెండి, బంగారము మొదలగు లోహపాత్రలు ముక్కలుకావుకదా? దానికి కారణం పాత్రయొక్కద్రవ్యంలోనుంది. వేడిమికాని, చల్లదనంగాని లోహములలో త్వరగా ప్రవహిస్తవి. వెండికప్పులో వేడికాఫీహేయగానే లోనుండిపైభాగానికి ఆవేడివెంటనే వ్యాపిస్తుంది. గాజు, మట్టిపాత్రలలో అట్లుకాదు. ఎంతవేడికాఫీ గాజుకప్పులోపోసినా కప్పును పెదవితోతాకగలము. అంతవేడిమిపైకిరాలేదు. వేడిమికి అవిమంచివాహకములు కావు. లోభాగంకాఫీఅంత వేడిగానున్నప్పటికి, పైభాగం ఒక్కింతవేచ్చగామాత్రమే ఉంటుంది.

వేడిమికి పదార్థాలు పరిమాణంలో సాధారణంగా పెరుగుతవి. ఉడుకు నీరుపోసిన గాజు గ్లాసుయొక్క అంతర్భాగం ఆ హెచ్చు వేడిమికి అధికంగా ఉరడిస్తుంది; తక్కువ వేడిమిగల బహిర్భాగం తక్కువగానే పెరుగుతుంది. ఒక దశసరిగల గాజులో విశాలమైన ఒకభాగం అధికంగా పెరగడం, దాని ఎదుటిభాగం స్వల్పంగా పెరగడం కారణంగా ఆగాజు పాత్ర పగులువేసి ముక్కలౌతుంది. ఇట్టి విషమావస్థ తటస్థంగాని లోహపాత్రలకు అట్టి ప్రమాదంలేదు.

ఈ సంగతి పూర్వమే చెప్పిఉంటే అరడజను ప్లాస్కులదాకా బద్దలుచేసేవాన్ని కాదుకదండీ! ఉపయోగకరమైన ఇట్టి విషయాలు మాకుగా మేమర్థించి నేర్చుకొనకుండుట మాపొరపాటే; కాని, మీ అంతటమీరే అధ్యాపకత్వంవహించి నేర్పకపోవుట మీది మరీ పొరపాటు. గాలి నీరేవిధంగా అయినదండీ?

నీరంటే త్రాగేనీరుకాదు. వాయువుగాఉన్నగాలి ద్రవం అయింది. నీరుఘనీభవించి మంచు అగుచున్నదికదా. అట్లే గాలి ద్రవిస్తుంది.

అంటే?

విశ్వంలోనున్న ద్రవ్యమంతా మూడురూపములలోనుంది. ఘనరూపము-రాయి, మంచుగడ్డ; ద్రవరూపము-పాదరసము, నీరు; వాయురూపము-గాలి, ఆవిరి; ఏ పదార్థమైనను

ఒక కాలముందు ఏ రూపంలో నుండగలవో నిర్ణయించేవి రెండు విశేషణములు: తాపక్రమం (Temperature) పీడనంతో ఒత్తిడి (Pressure) అందులో తాపక్రమం ప్రధానమైనది. ఘనరూపంలోనున్న పదార్థాన్ని ఉష్ణీకరించిన కొద్దీ సామాన్యంగా అది తొలుతద్రవించి తరువాత వాయువుగా మారుతుంది. మంచు సామాన్యతాపక్రమంలో గడ్డవలె ఉండలేదు. ద్రవించి నీరు అగును. అందుచేతనే నీరు పుష్కలంగా లభిస్తున్నది. నెయ్యి, మైసం మొదలగు పదార్థాలు కొలదివేడిమికి ద్రవిస్తవి. శీతకాలంలో వడ్డిస్తూండగానే నెయ్యి గడ్డకట్టుట మన కనుభవమే. సీసం, అల్యూమినియం, వెండిమొదలగు లోహములు కొన్ని వందల అంశలతాపక్రమాన్ని కాని ద్రవించవు. ద్రవములు వాయువగుటకు అంతకధిక వేడిమి కావలెను. నీరు 100 డిగ్రీలకే మరుగుతుంది. పాదరసం 350 డిగ్రీలకు ద్రవించిన లోహములు 2000 డిగ్రీలపై బడితేగాని వాయువుకావు.

పదార్థాలలో అవస్థాభేదములను వేడిమి ఎట్లు కలిగించగలదండీ?

■ సంబంధం తెలిసికొనుటకు ద్రవ్యంయొక్క లక్షణాలతో, ద్రవ్య నిర్మాణంతో కొద్దిగా పరిచయంజేసికోవాలి. జగత్తులోనున్న ద్రవ్యమంతా 92 మూల పదార్థాలతో ఏర్పడుచున్నదని వైజ్ఞానికులు కనుగొన్నారు. భూమిలోనేకాదు, గ్రహాలలోకాదు, నక్షత్రాలలోకాదు, యంత్రసాహాయ్యంతో దృగ్గోచరమైన ద్రవ్యసముచ్ఛయమంతటిలోను 92 మూలపదార్థాలను మించిన వేరొక మూలపదార్థం ఇంతవరకు బయల్పడలేదు. వీటి సమ్మేళనముతోనే తదితర యోగములు (Compounds) ఏర్పడుచున్నవి. ఇక వీటి లక్షణాలు సంగ్రహంగా విచారిద్దాము.

ఏ రూపంలోనున్నా ద్రవాన్ని భారం (Weight) పరిమాణం (Volume) ఉండి తీరుతవి. ఘన పదార్థాలకి నియతాకారం ఉన్నది. ఎంత ఒత్తిడికైనా అవి సంకోచించవు. వాటి పరిమాణంమారదు. ద్రవములకు నియతాకారంలేదు. ఏపాత్రలోనుంటే దాని ఆకారమే వహిస్తవి. పాత్రలో పరిమాణంమారదు. కాని, ఘనపదార్థములంత ఒత్తిడి భరించలేవు. వాయువులకు ఆకారమా లేదు, పరిమాణమా లేదు. కొంతవాయువు ఎంత పరిమాణంగల ఆవరణములోనైనా పూర్తిగా వ్యాపించి స్థలమంతా ఆక్రమిస్తవి. ఒత్తిడి నేమాత్రము భరించలేవు.

ద్రవములు వాటిమట్టం కనుగొనునని సిద్ధాంతము. ద్రవానికి ప్రవహించేగుణము, గాలికి వీచేగుణము, శక్తికి ప్రసరించేగుణము స్వతస్సిద్ధము. వాటికి నియమం, పద్ధతిలేక పోలేదు. మొరక ప్రదేశంనుండి మట్టపు ప్రదేశానికే ద్రవంపారుతుంది. అతిపీడన స్థలంనుండి స్వల్పపీడన స్థలానికే వాయువు వీస్తుంది.

శ్రీ రమణగురుస్తవము

నిరుపమ, నిస్సంగ, నిష్క్రియా, సంత
నిష్కళంక, విమల, నిర్వికార, ఘన
నిత్య, నిరంజన, నిర్వికల్ప, పర
బ్రహ్మమే-తాస్వరూపమృతతరించి
నట్టి శ్రీ జగద్గురుడా ! ప్రణామమ్ము !

౨

ఆకాశపద్యత, సత్యము, నిరాలంబ
మమలము, నిశ్శబ్ద, మత్యుచ్ఛ, మఖల
మతిపూర్ణ మాద్యంతమానరహితము
పూజ్య మార్యావర్తమున మహాఋషులు
పొంది తరించిన పూతమాపదము
స్థిరము, జ్ఞాతృ, జ్ఞ, జ్ఞేయశూన్యమగు
శుద్ధ బ్రహ్మజ్ఞానజ్యోతి ! మదీయ
సద్గురుమూర్తికి ! సతము నమోస్తు !

౩

సంతతనిశ్చల సహజసమాధి
నిష్ఠాగరిష్ఠులై, నిత్యముక్తులయి
భౌతికవాసనల్ వాసి సతంబు
ఆత్మోపరతులై, దయామయులునయి
సన్నానసమదిలోక సంగ్రహార్థముగ
భవదాశ్రితులనెల్ల భవసాగరమును
తరియింపఁబూను శుద్ధజ్ఞానమూర్తి !
మద్గురుస్వామి ! నమస్కారము ! ప్రభు !

౪

ఎన్నిజన్మములుపోయెనో ! యగణ్యతను,
నేటికి మీపాద నీరజ దివ్య
సేవా పరమభాగ్యసిద్ధి నందితిని,

చిరకృత సుకృతవిశేషముచేత
ఈజన్మ, మీదేహ, మీసేవ యింక
ఈ సర్వమును భవదీయకైంకర్య
మున వినియోగించి నను, ధన్యజ్ఞేయ
ప్రార్థింతు గురుదేవ ! ప్రాంజలివగుచు.

౫

ఎవని కరుణచేత నేగె సజ్ఞాన,
మెవని సన్నిధి ప్రసాదించెను ముక్తి,
ఎవ్వని సహచర్య మీభవబంధ
తాపత్రయములూడ్చి దరిజూపి బ్రోచె,
ఎవని ధ్యానామృతార్ణవ వీచి గంటి
నిత్య చిన్మయమహా నిర్వాణ పీఠి
ఏవాని పాదాబ్జ సేవానిరస్త
పరమభాగ్యమున జీవన్ముక్తిపదము
నందునా సచ్చిదానందరస ప
రబ్రహ్మమునకు మహానుభావునకు
నాపూజ్య రమణదేవా ! ప్రణామమ్ము !

౬

దివ్యసంపదలై న దీనత్వమైన
మహాసీయమైన సామాన్యమేయైన
సంస్మృతిజిక్కిన జ్ఞానినైమనిన
నాకేల లక్ష్మ్యమ్ము ! నాకన్యమేల !
ప్రభు ! భవత్సేవాపరత్వమ్ముగాక !

౭

దరిఁజేర్చినావో ! ఏకరుణావిభూతి
విడువకుమయ్య ! ఏవేళలఁగాని
అవ్యాజ కృపఁబూని యాదరింపుమ్ము

అన్యథానాస్తి శరణ్యంత్యేమేవ,
మాంపాహి సర్వము, మమదేవదేవ !

౮

అంతులేనట్టి మాయాకల్పిత బహు
జన్మ, జరా, మృత్యు, సంసార, క్లేశ
తాపజాలమునుండి కాపాడి మనిచి

ఆత్మసందర్శన మందిచ్చినట్టి
పరమపావనమూర్తి ! భవదీయ దివ్య
పాదసేవికనయివరగి తత్పాద
జలజ పరాగలేశము సదా శిరము
ననుదాల్చు భాగ్యమ్యున ననుగ్రహించు
భవవిదారణ గురువర్య ! నమోస్తు !

ఏమహాపుణ్యమో, ఏయోగబలమో,
ఏవరమహిమమో ఏమిభాగ్యమ్యో,
ఇనుమయస్కాంతమ్మ నెనసినకరణి
నీపాదములఁజేరి నేధన్యనైతి !

౧౦

అసమానదుర్లభ మవ్యయానంద
బ్రహ్మ సాక్షాత్కారపదము ప్రాప్తిచి
ఎదితెలిసినలేదో ! ఇకనన్యమెరుగ
నట్టి సజ్జానము నతికృప నొసఁగి
సర్వోత్తమగతి ప్రసాదించి బ్రోచు
మా జగత్పూజ్యదేవా ప్రణామమ్ము !

—శ్రీ పాణికా కనకమ్మ.

శ్రీ రమణలీల (వష్టిపూర్వత్వవోపహారము)

రచయిత :- కృష్ణకాండీన్యడడు, ప్రచురణకర్త :- శ్రీ నిరంజనానందస్వామి. సర్వాధికారి, శ్రీ రమణా
శ్రమము, తిరువళ్ళూరు. వెల :- రూ 1.8-0. ఇందులో 500 పేజీలును వివిధపటములును గలవు.

మూర్తీభవించిన ఆత్మవిజ్ఞానమేయనబరగి శ్రీ సచ్చిదానందపరబ్రహ్మ సాక్షాత్కారమును చేసికొని
సిద్ధపురుషులలో నుప్రసిద్ధుడై భువి విలసిల్లుచు సంతత శ్రీ అరుణాచలేశ్వర సాన్నిధ్యశాంతినుభాషిస్తుండె,
ఆశ్రీతులకాధ్యాత్మికజ్ఞానప్రదుడై అక్షీణమోక్షలక్ష్మీనింహాసనారూఢుడై అవధూతలకు నాదర్శమార్గదర్శకుడై
అంచిత అవతారమూర్తి వైభవోపేతుడై, జీవన్ముక్తులలో సగ్రగఃస్వయ్యై దివ్యమహిమతో తేజరిల్లుచున్న
శ్రీ రమణమహర్షి భారత ఋషిపుంగవులలో ప్రఖ్యాతపురుషుడైన పుణ్యస్వరూపుడనుటకు సందియములేదు.

శ్రీ రమణమహర్షి తపోధనసంపదను వెలయించుచున్న నీ సద్గ్రంథములో (1) మానుషలీలాఖండము
(2) యోగలీలాఖండము (3) అచలతాండవఖండము (4) ఆశ్రమవాసఖండము (5) వర్ణనాఖండము (6) అవతార
ఖండమునను, ఆరుభాగములున్నవి.

ఈ యారుఖండములును వివిధప్రకరణములుగ విభజింపబడినవి. శ్రీ మహర్షి యొక్క జీవితము నామూ
లాగ్రముగ చెల్లుచు, నందలి అద్భుత లీలలను జ్ఞానప్రబోధకములగు విషయములతో, సవిస్తరముగ వ్రాసి
ఈ గ్రంథమునుమహారమును శ్రీ రమణాద్విల్వలాససార్వభౌమునకు వష్టిపూర్తిమహోత్సవ కౌముద్య సమర్పించిన
గ్రంథకర్తజీవితమంతయు ధన్యవంతము. ఈ పుస్తకముచిత్రగ్రంథమాలలో నొక దివ్యకుసుమము. (గృ|| స||)

స్వరకంఠ గ్రంథాలక్ష్మీ స్వరకంఠ గ్రంథాలక్ష్మీ

శ్రీయశ్

చవన్, చవన్, చవన్

1955

శ్రీయశ్

చవన్, చవన్, చవన్

1955

శ్రీయశ్, శ్రీయశ్, శ్రీయశ్

శ్రీయశ్

చవన్, చవన్, చవన్

1955

గృహలక్ష్మీ స్వర్ణకంకణ గృహీతలు

శ్రీమతి

కవితలక పులవర్తి కమలావతీదేవిగారు
1937

చిత్రకళావిశారద

శ్రీమతి

రత్నాల కమలాబాయిగారు
1939

సతి

శ్రీమతి బాలాంత్రపు శేషమ్మగారు
1939

గృహలక్ష్మీ జయంతి మహోత్సవము

కవితలక, కవితావికారద, విద్వాన్ శ్రీమతి కాంచనవల్లి కనకాంబగారి

గృహలక్ష్మీ స్వర్ణకంకణ ప్రదానోపన్యాసము

సతీమతల్లులకు, సభాసదులకు, సభాధ్యక్షపదవి నలంకరించిన దుర్గాంబగారికి సతులు నుతులు సమర్పింతు. గృహలక్ష్మికి జయంబగు. గృహలక్ష్మీ కంకణ విరాజితులగు నారీమణులకు విజయంబగు. సంగీతసాహిత్యములు రెండును స్త్రీలపాలిటివే! స్త్రీలు పురుషులు గూడ తల్లులచేతఁ బెంచఁబడువారలేకదా! యోగక్షేమములు విచారించవలసినవారు తండ్రిలై నను “అడ్డాలనాటినుండి గడ్డాలువచ్చువరకు” చంటిపిల్లల ప్రాయమునుండి జవరాండ్రగువఱకు స్త్రీ పురుషు లిరువురుగూడ తల్లులచేతఁ బెంచఁబడి, సద్గుణములు, సద్బుద్ధులు, సచ్చీలములుగలవారగుచున్నారు. కావున స్త్రీరత్నములు జాతినిర్మాణమున గొప్ప బాధ్యతగలవారగుచున్నారు. జాతికి మూలమగు స్త్రీ పురుషుల కుత్సత్తిస్థానము గృహమగుటచే గృహము పవిత్రముగా నుండవలయును. ఆ గృహమున లక్ష్మీ గృహిణి. లక్ష్మీ అత్తగారయి సంగీతసాహిత్యములుగల సరస్వతీఁ గోడలి నేలుకొనవలసిన యధికారము కలదిగా నుండవలయును.

గృహలక్ష్మికి, భర్త, అత్తమామలు, గురువులు, పూజ్యులు. శిశువులు, సతిధులు, సభ్యాగతులు, భిక్షకులు, సన్యాసులు, పేదసాదలు, పోష్యులు. సంగీతసాహిత్యములుపాస్యములు. శీలమలంకారము. ఆచారము ప్రథమధర్మము. సంప్రదాయము రక్షణీయము.

గృహలక్ష్మి కాంధ్రభాషద్రవిడభాషయు స్వభాషలు; చెన్నపురి, రాజధాని. రాష్ట్ర విభజనలో తగాదాలుండుగాక. వారు, చెన్నపట్టణమే మాదికాదన్నచో తంజావూరు వరకు మేమడుగవలసినవారమగుదుమని యాంధ్రులందురు.

తిరువతి వేంకటేశ్వరగన కరవము నేర్పింప ద్రావిడులు పట్టుబట్టినచో, వేంకటేశ్వరు నకుఁ, బూరి జగన్నాధునకుగూడ తెలుగు జెప్పఁదెలుగువారు కడంగుదురు. తగాదాలు, పాలుపంపులు, సవెట్లున్నను సన్నిహితులమగుటఁజేసి సంప్రదాయమొకటియగుటచే, సంగీత మొకటియగుటచే, దేశభాష యెట్లున్నను సంస్కృతమొక్కటి, కళలొక్కటియగుటచే, పేదశాస్త్రములొక్కటియగుటచే, విద్యాదృష్టితో నాంధ్ర ద్రావిడులకు సంపూర్ణ సానుభూతియు, సాహర్దము నుండవలసియున్నదని మా ‘గృహలక్ష్మి’ ప్రతిపాదించుచున్నది.

ఉ. వేదము శాస్త్రముగ్ గళలు వేత్తలు తీర్థము సంస్కృతంబు ని

మృదినికిఁ సమంబగుట మేలగు ద్రావిడు లాంధ్రులేకమై

వేదికఁగూడి సత్కళలవృద్ధికినై కృషిసల్పుడేటి క్షి

భేదము వాదముగ్ శ్వవచవృత్తికి నై మది భేదమక్కటా !

ఉ. వాదము భేదము మఱచి పండితులెల్లరు గర్వభూమిలో
మోదముతో స్వధర్మమును ముఖ్యముగా నిడికొంచు మించి ని
ష్ఠేదపదంబు గాంచుటయే కీర్తికరంబగు. మున్ను పెద్దలా
మాదిరి భారతావనికి మంగళముల్ సమకూర్చి రన్నిటా.

కేసరిగారికి మాకు సింహపురము (నెల్లూరు) స్వస్థలము. చెన్నపురము వ్యవహార
సాసమగుటచే కేసరిగారి గృహలక్ష్మి మందిరమున నింటి యాడపడుచుదనము వహించి
సతీమణులకు సజ్జనులకు స్వాగతంబొసంగు సధికారము సహజముగా గలిగియున్నాను. అది
నా భాగ్యమని సంతసించును.

ఆంధ్ర ద్రావిడసంబంధము చిరకాలమునుండి వచ్చుచున్నది. “మృచ్చిలికేహేందిర
ద్రావిడి పరిచిత్ జెండాడు చందంబునా” గృహలక్ష్మి ద్రవిడాంగనలతో గలిసి బంతు
లాడుకొనుచున్నట్లు కృష్ణరాయలు వర్ణించినాడు.

“పనుపాడి పాగడపుపాదంబొప్ప చెంగల్వడిగ్గియనీరచ్చుతమజ్జనార్థముకటిం
గీలించి దివ్యప్రబంధయుగాన్యల్ ద్రవిడాంగనల్ సడుతురుద్వానంబులో త్రోవల”
అని తన యాముక్తమాల్యదలో రాయలు ద్రవిడాంగనల భక్తిప్రవత్తులను వర్ణించినాడు.
“కంచి యటవతలసమామ్రాఖడ్గలతల”ని శ్రీనాథుడు ద్రవిడాంగనల శృంగారమును
వర్ణించినాడు.

శతాధిక గ్రంథకర్త-తపస్వి కలియుగవశిష్ఠుండని ప్రసిద్ధిపహించిన యప్పయ్య
దీక్షితులు “ఆంధ్రత్వమాంధ్రభాషాచ ప్రాభాకర పరిశ్రమః! ప్రాయేణయాజుషీశాఖా
నాల్పస్య తపసః ఫలమ్ ||” అనెను. ఆంధ్రుడై పుట్టుట నాంధ్రభాష నేర్చియుండుట
పూర్వజన్మమున మహత్తరమగు తపస్సువలననే లభించును గాని సామాన్యముగా లభింప
వని యనినాడు.

మా గృహలక్ష్మి ద్రావిడాంధ్రములందు సమముగాఁ బ్రచారమునలుపుటయు,
ద్రవిడాంధ్ర విదుషీమణుల సమముగా శౌరవించుటయు నుభయులకు నుండవలసిన స్నేహ
సంబంధ బాంధవము నిరూపించుచున్నది. ఇరుగుపొరుగు కాపురములైనపుడు సరిహద్దు
లోండ్లారులు దాటిన సవరించుకొనవలసివచ్చునే గాని లేనిచో కార్యములయందు, ఖడ్గ
ములయందు, నిచ్చి పుచ్చుకొనుటయందు, విందులయందు, వినోదములయందు బొంది
పొసగుట కలదుగదా !

జయంతినందర్పమున శ్రీమతి రాధామణిగారికొక స్వర్ణ కంకణము—శ్రీమతి చేబోలు
సరస్వతీదేవిగారికొక స్వర్ణ కంకణము గృహలక్ష్మి యొసంగుట పరమానందకరము. ఆరవ
మున జక్కని సాహిత్యముకలిగి గ్రంథములు వ్యాసములు వ్రాయుటకాక సంగీతమున
యధార్థముగాఁ బ్రవీణురాలై తనకు, వినువారికిఁ దత్కాలమున ప్రహ్లాదము గలుగఁ

గృహలక్ష్మీ జయంతి మహోత్సవము

జేయజాలు కవయిత్రీమణి కవికోకిల రాధామణి సమ్మానమునొందుట యెంతయుఁ దగి యున్నది. గుణమెరిగి గౌరవించుటయు పిలిచి పెద్దజేసి గౌరవించుటయునివి కృతయుగ లక్షణములని చెప్పుదురు. ఆ లక్షణములు సహజముగా మన కేసరిగారియందే కానిపించు చున్నవి.

- గీ. కోటదుర్గంబు దుర్గాంబకోట సభకు వాణులకు వీణలకు మణిస్వర్ణములకు
నర్చయును బ్రోవుగలుగుట యబ్బరంబె లక్ష్మీ గృహలక్ష్మీగానాంధ్రులనుభజింప.
- క. భూసురుఁడు వైద్యవిద్యాభాసురుఁడు త్రిలింగభూమి ఫలభూతుం డ
క్రేసరుఁడు దానముల నీ కేసరి కీసరికి సాటికిఁ గలరె యొద్దుల్.
- క. భాషా యోషామణికిఁ భాషలు సమకూర్చుజాలు నుతచరితలనుఁ
భాషల నర్పించుట సంతోషము కేసరికి బుధనుతుఁ డతఁడగుగదా.
- క. నల్లలితశైలి మల్లెలొ మొల్లెలొయను నీదు వద్దెముతె పూవులుగాఁ
గొల్లగఁ గొలిచితి నీతావల్లభు నుజనాభిమెచ్చ వాసనహెచ్చుఁ.
- ఉ. భూసుర సేవ నీకు సురభూజముగా ఫలియించెఁ గావ్యముల్
చేసితి సత్కవుల్ వినుతిజేసిరికన్ దొరసానిబిడ్డలే
డాసిరి శిష్యురాండుగ దృఢంబగు నీవతిభక్తి నీకు నీ
వేసరి, యున్నె సద్గుణము లిక్కలి నొక్కెడనో సరస్వతీ.
- చ. కవికులమందు సత్పదము గాంచి సరస్వతి వాహనంబవై,
భువి కవికోకిలోక్తమగు పుణ్యచరిత్రము తేటతెల్లనన్
జపులాదవన్ రచించి, కవిచంద్రుల చంద్రిక లీనమాచు 'స
త్కవి కలహంసి'వన్ బిరుదుగాంచితి మించితిగా సరస్వతీ.
- మ. గృహిణీ ధర్మములాచరించుటను గీర్తిం జెందినావీవు మా
గృహలక్ష్మీకన్ నడిపింప సాయపడ నెంతేయొప్పుఁ, గావ్యంబుచే
గృహలక్ష్మీ బహుమానమందితివి నీవృత్తంబు సామర్థ్యమున్
స్పృహణీయంబులు నాంధ్రభామినులకున్ మేల్బొందివో కాంతరో!
- క. కవికోకిల రాధామణి సువర్ణకంకణముతోడ శోభవహించున్
జపులాదవన్ గవితఁజెప్పుచు బ్రవీణయై పాటఁబాడ రాలగంగఁ.

శ్రీమతి చేబ్రోలు సరస్వతీదేవిగారి ఉపన్యాసము

సోదరీమణులారా ! గృహలక్ష్మీమణులారా !

శ్లో॥ ఈశ్వరః సర్వభూతానాం హృద్దేశేర్జనతివృత్తిః ।

బ్రాహ్మయక్షో సర్వభూతాని యంత్రతారూఢానిమాయయా ॥

అను గీతాప్రమాణవాక్యమనుపరించి సకల చరాచర వస్తుజాలంబుల కంతర్యా మియై జన్మతగాడు బొమ్మల నాడించురీతిగా సర్వభూతంబులలోఁ గారణభూతుండయి వెలుంగు స్వతంత్ర స్వప్రకాశ సత్యసుఖస్వరూపమైన జగన్నాటకసూత్రధారుఁడు ఈవిశాల విశ్వమును లీలావిఠోదార్థమై యాడించుచున్నాడు. ఆ సచ్చిదానందస్వరూపుఁడగు పరమాత్ముని యనుగ్రహము లేనిచోఁ గార్యరూపులగు మానవులొక గడ్డిపోచనైనఁ గదల్చు లేరుగదా ! అట్టి నిగ్రహానుగ్రహదక్షుండగు పరమేశ్వరునకిట్టి మహాత్సవసమయమున భక్తిపూర్వక నమస్కారములొసంగుట నా విధి.

“నిరాశ్రయాః సశోభంతే పండితా వనితాలతాః” అనిగదా రూఢివాక్కు.

బాల్యమున మాతండ్రిగారు చక్కని విద్యనేర్పించి కొంత పండిత్యము గలుగఁ జేసిరి. వివాహానంతరము దానిని పెంచి నానాటికి వృద్ధిగావించి మెఱుగుఁబుదిద్ది నా కిట్టి సదవకాశమునంగుచు విద్యాపోషకత్వమున కెన్నెన్నియో మార్గములను జూపుచు వారి కలవడిన యపారమగు ఆంగ్ల జ్యోతిషవిద్యలయందు నన్నును బ్రవీణగఁ జేయుచు స్వయం గురువై, భర్తయై, దైవమై నన్ను కనిపెట్టుచున్న నా భర్తగా రీసత్కారమునకు బ్రథమ ప్రధానపాత్రులు. అట్టి పూజ్యుండగు నా భర్తగారికి నా హృదయపూర్వక సాష్టాంగ నమశ్చతంబులు. నాకు విద్యాగురువులనేకులుండినను, సంస్కృత జ్ఞానాభివృద్ధికిఁ దగినంత దోహదమిచ్చి, చక్కని సాహిత్యజ్ఞాన ములవడఁజేసి కావ్యనాటకాలంకార గ్రంథసార మెఱుంగఁ గాఁగల సద్బోధలఁ గావించిన శ్రీమాన్ కంధాడై కృష్ణమాచార్యగురువర్యులకు నా ప్రథమవందనము.

నా కవిత్వ ప్రారంభమునకును అభివృద్ధికిని హేతువు శ్రీ జటప్రోలు సంస్థానాధీశ్వరి యగు శ్రీ సురభి వేంకటరత్నమాంబికాధర్మ కల్పవల్లిమతల్లిగారు. వారి అనుగ్రహ శ్రీ విశేషముననే వారి సంస్థాన విద్వాంసులగు బ్రహ్మశ్రీ వాజపేయయాజుల రామసుబ్బారాయఁడుగారివద్ద కవితాకళ సభ్యసించుటయేకాక వారు స్థాపించిన స్నేహాలతా కవితాసంఘమున కుపాధ్యక్షురాలవై వారి నిరంతర మిత్రలేఖకా ప్రోత్సాహముననే సరస్వతీరామాయణాది కృతులను రచింపఁగలిగితిని. కావున శ్రీ మహారాజ్ఞ మతల్లిగారికిని, రామసుబ్బారాయ గురువర్యులకును నా భక్తిపూర్వక నమస్కారములు.

గృహలక్ష్మీ జయంతి మహోత్సవము

తత్సంస్థానాధీశ్వరి పుత్రికారత్నమై, చదువుల సరస్వతియై, చక్కని కవయిత్రియై యొప్పురుచున్న శ్రీ ఇనుగంటి రాజ్ఞీ సరస్వతీదేవిగారి కటాక్ష శ్రీలకుగూడఁ బాత్రురాల నగుటచే వారికిని నా హృదయపూర్వకాభి నందనములు.

శ్రీ వేంకటగిరి సంస్థానముననున్న సమయమునఁ గన్నతల్లికన్న మిన్నఁగఁగాచి గురుపదమిచ్చి పోషించిన శ్రీ సౌభాగ్యవతి ఇనుగంటి రాజ్యలక్ష్మమ్మగారి (వేమ, ఆ జన్మాంతము మఱువరానిది. ఆవల వారి పుత్రికామణియగు శ్రీ సౌభాగ్యవతి శ్రీ మీరాపూర్ రాణి భూదేవమ్మగారి యంతఃపుర బాలికలకు విద్యగఱపుచు రమారమి పండ్లెండు సంవత్సరములు వారి సత్కృత్యాదోహదమున సకల సౌకర్యములఁ గాంచి, సరస్వతీ రామాయణమును సాహిత్యలోకమున కందఁజేయు భాగ్యమునుగూడఁ గాంచుటంజేసి ధర్మస్వరూపులగు శ్రీ భూదేవమ్మగారి నేనమయాననైనను దలఁచుకొనుచు నా సంపూర్ణ కృతజ్ఞతను వెల్లడించుకొనుచునే యుందును.

ఆ యీ భాగ్యవిశేషముననే నేటిసభలో నిలుచు సుకృతమునుగాంచఁ గల్గితిని. నేటి యీ గృహలక్ష్మీ కంకణసన్నానమునకు ముఖ్యకారణము, లలితకళోపాసకులును, ధన్వంతరీయంశ సంభూతులును, స్త్రీవిద్యావిజ్ఞానప్రబోధ దీక్షాప్రతులునునగు డాక్టర్ శ్రీయుత కేసరిగారి యవ్యాజవాత్సల్యాతి రేఖయేగాని వేతొండుగాదు. ఆమహాశయునకు ఆకళాపరిపూర్ణ నిధానమూర్తికి నా అభివందనములు.

నేటిమన సభ కగ్రాసనాధిపత్యము వహించియున్న శ్రీమతి గుమ్మడిదల దుర్గాబాయమ్మగారి దేశసేవాధురంధరత్వము, స్వార్థత్యాగము, కార్యనిర్వహణదీక్ష, విద్యాప్రాభవము ప్రస్తుతింపఁదగినది. శ్రీ జనోద్ధరణమునకును ఆంధ్రరాష్ట్ర స్వాతంత్ర సౌభాగ్యమునకు వీరు సర్వశక్తులుధారబోసి పూర్ణోత్సాహముతో కృషిసల్పుటయేగాక ప్రతిపనితారత్నమును తనవలెనే త్యాగమూర్తియై సర్వతోముఖ ప్రజ్ఞతో నిరాడంబరముగా కృషిసలుపవలయునని ఆశించియున్నారు. కావుననే సారస్వతసేవలో తొలిమెట్టులో నున్న నన్ను గొప్పగాపాగడి జర్నలిజంలోకూడ నారితేరినదాననని ప్రోత్సాహించి శక్తికి మించిన భారము నాపై మోపియున్నారు. ఇది వీరిసదాశయము. కానిండు; దీనికి డాక్టర్ శ్రీయుత కేసరిగారును నాకు సదవకాశముగల్పించి పోషించుచున్నారు. ఇట్టి నిశ్చలసేవా పరాయణుల యాశీర్వచనములు వ్యర్థములగునా? వీరి యద్యమము సఫలీకృతముగావించి సేవజేయుటకై నాకు శక్తి సామర్థ్యములఁ బ్రసాదింపఁ బరమేశ్వరుని వేడుచున్నాను.

“విద్వానేవవిజానాతి విద్యజ్ఞసపరిశ్రమం” అను వాక్యసారముగ శ్రీ తిరుమల శ్రీనివాస త్రిలింగమహా విద్యాపీఠమునకు ధర్మాధికారిణియై, కవి సార్వభౌములకు సత్కారము జేయఁజాలిన మనసోదరీమణి కవితలక, కవితావిశారద, కాంచనపల్లి

కనకమ్మగారు జీవయాత్రాది మహాప్రబంధముల రచించినవారు గావున సరస్వతీరామాయణము నామూలాగ్రముగాఁజదివి సారముగ్రహించి అందులో నుత్తరకాండమును 1938 సం॥ Madras University లో పఠనీయగ్రంథముగఁ జెట్టించి వారికి నాయందుగల యాదరాతిశయముల వెలిబుచ్చిరి. అంతయేగాక నేఁడీసభ కేతెంచి సరస్వతీరామాయణములో నచ్చటచ్చట కొన్ని పద్యములను విమర్శించి సభవారి కాష్టాదము గలుగఁజేయుటయేగాక నాపై కూర్మిపెంపున 'కవికలహంసి'యను బిరుదమునుకూడ ప్రసాదించి ధన్యఁగావించినందులకు వీరికి నాహృదయపూర్వక కృతజ్ఞత వెల్లడించుచున్నాను.

ఈసభ సలంకరించిన నాసోదరీమణులందఱును విజ్ఞానధన్యులే. కావున నేను క్రొత్తఁజేసి చెప్పఁదగిన విశేషధర్మమేమియులేదు. నేడు నన్నొక పెద్దఁజేసి గౌరవించిన నాతోడి సోదరీమణులకు నావందనములు. ఒక్కొక్కరికొక్కొక్కతఁ యందభిరుచియు నభిమానమును గలుగుట నై జము. అందుచే మనమందఱుమును నొకరికొకరు 'గృహలక్ష్మి' కటాక్షమున నెలకొకసారి పత్రికారూపమునఁ జూచుకొనుచు, డాక్టరు కేసరిగారి అనుగ్రహమున వత్సరమున కొకసారి కలిసికొనుచు వివిధములగు మనభావములను నేకముజేసి యేకాకారమును గల్పించి, యేకీభవించుచు, భాషాభివృద్ధికిని, మన సంఘాభివృద్ధికిని, దానమనదేశ సాభాగ్యవర్ధనమునకును ననువగుమార్గములను వెదకికొనుచు-తనువుగాంచిన ఫలమును భాషాసేవచే నందు ముఖ్యముగ మనయున్నతాభివృద్ధి కాదర్శకమగు గృహలక్ష్మి సేవచే యాత్మవిజ్ఞానసిద్ధినిఁగాంచు తత్వగ్రంథములం జదివికొనుచు, రచించుచు,

"Getting and spending we lay waste our powers
Little we see in Nature that is Ours"

అను Wordsworth మహాంగ్లకవిచెప్పిన వేదవాక్యమనుక్షణము సంస్మరించుకొనుచు, ప్రకృతిలోఁబుట్టి, ప్రకృతిలోఁబెరిగి, ప్రకృతిలో లీనముగానున్న మనము ప్రకృతి సాభాగ్య తత్వమింపుకై నను నెఱుంగకున్న జన్మమేరీతి సార్థకముగాఁగలదని చింతించుచు, పవిత్ర వంతముగ జేయఁజాలు జీవయాత్ర సఫలమింపుటయే మనముఖ్య కర్తవ్యమని నా ఆశ యము. వేయేల? జీవయాత్ర సీవిధముగ సాగించుకోగలిగిన వారి జన్మయే జన్మ.

"Banish evil words and strife
Keep thy heart a temple holy
Love the lovely and the lowly
Thus shall eachday be a jewel
Stung upon thy thread of life."

నిశ్చలత్వము, విశ్వమానవప్రేమ, దయాసత్వశౌచ నిష్ఠాగరిష్ఠత్వము, మానవులకు పెట్టనిభూషణంబులు. అవిగాంచిన వారిబ్రతుకే బ్రతుకు. అవిగాంచినవారికి నకలార్థంబుల రచితనుండు. అన్నిసుగుణసంపదలతో సలరారుచున్న మన గృహలక్ష్మి యొకటే నేడు

గృహలక్ష్మీ జమంతి మహోత్సవము

మనకండ్లకు బ్రత్యక్షముగాఁ గనఁబడుచున్నది. కావున కవితారూపమున నా ఆశయములను గానముజేసి గృహలక్ష్మికి కాన్కబెట్టి విరతు.

మ. పదిరెండేడులు నిండినిండకయ శ్రీభాషావధూటీకృపణ
గుదురై నేర్చితివమ్మ సర్వకళలకా గూలంకషప్రజ్ఞతో
మదిలోనెక్కొను ప్రేమతత్వములచే మర్యాద పాటింపుచుకా
సుదతి లోకకళాప్రబోధమునకై శోభింతు క్రాంగ్రాతృగణ
మ. తలక్రిందయ్యెను గాలమిప్పుఁ దగువిద్యల్ నేర్వమింజేసి కాం
తలు ; సత్కీర్తి కొఱంతయయ్యె సహజస్థైర్యంబు ధైర్యంబులుకా
పెలితీకా జెందెనటంచు నీవెఱిగి సద్విద్యావిధానంబులో
సులభోపాయము జూపినావుగద నీ సుజ్ఞానమేపాటిదో !

క. గురువరు నాదేశంబటు

శిరమున ధరియింతు నీదు చిఱుకధలు మనో
వారములు ; బాలికలెంతో

మరిపెముతోఁ జదువుచుండు ముద్దలరారకా.

ఉ. కొందఱు గద్యమేచదువఁ గోర్కెవహింతురు పండితాభిలోఁ
గొందఱు పద్యసారములఁ గ్రోలి సుఖింతురు ; నైజమేకదా !
యందఱి యాశయంబులకు సర్మిలి సమ్మతిఁగూర్చి రెంటిలో
సుందరమైన పోకడలఁ జూపుదువెప్పుడు నూతనంబుగకా.

ఆ. వె. పుట్టికొక్కబుద్ధి పుట్టును ధరలోన
జహ్వాకొక్కరుచియుఁ జెలగుచుండు
సర్వజనుల కోర్కె సఫలంబుజేయుఁగా
వివిధభావసరణి వెడలుదీపు.

ఉ. కేసరి ముద్దుబిడ్డ ! కవి కేసరులెందఱో నీదుపుష్పికై
వ్యాసములిచ్చుచుండ ననవద్య సువిద్యలకెల్ల రాణివై
వాసియు వన్నెయుంబడసి వారిజనేత్రలచేతి చిల్కవై
భాసిలుచుంటివిప్పటికి వర్ధిలుమమ్మ చిరాయురున్నతికా !

క. ధాత్రింగల సుచరిత్రల చిత్రంబులు నీకువంత చెలువము గూర్పకా
నేత్రోత్సవదాయకమై మిత్రులకుకా మేలుఁజేసి ఖించితివమ్మా !

ఉ. కేసరి కూర్మిబిడ్డవయి కీర్తిగడించుట లొక్కయెత్తు, శ్రీ
కేసరి నామధేయమును గీర్తననేయఁగ వాడవాడలకా
మాసము దాటకుండఁ జని భామలకెల్లను దెల్లుభాసలో
నాన జనింపఁజేతువు దయానిధివోచు శుభప్రదాయినీ !

- మ. గృహలక్ష్మీ! గయకొమ్ము నాదు వినతుల్ గీర్తింతు నిన్నెప్పుడు
మహితంబైన నువర్ణకంకణము నా నామాక్షర శ్రీలతో
రహిఁగల్పించెడు దాని నాకరమునఁ రాణింపఁగాఁజేసితి
వహహా! నెచ్చెలివన్న నీకెతగు సుమ్మా! మిత్రచింతామణి!
- ఉ. శాంత సమత్వ తత్వములు సత్యనిరూఢియు దైవభక్తియు
జింతలఁజిక్కు మానవుల సేమముగోరి కృపార్ద్ర దృష్టితో
వంతలబాపిబ్రోచుట స్వభావము కేసరి! నీకిలఁ యశో
వంతుఁడవీవ; వ్రేల్చుడచువారలు నీయెడలేరు చూడఁగఁ!
- క. పనితల విద్యోన్మత్తికై మనమున స్వార్థంబువీడి మానవసేవా
ప్రణవోపాసనఁజేయుచు ఘనయశమార్జించినట్టి ఘనుడవు కావా?
- సీ. ఏకుటీరము శాంతి కాకరంబైయుండు నదిసీకు సతత విహారభువన
మేకుటీరము బుధానీకసంవాసమా నదిసీకు దోబూచులాడు నదన
మేకుటీరము విద్యకిచ్చు ప్రధానంబు నదిసీకుఁ గై నేయు వేశ్యమరయ
నేకుటీరముపేరు లోకవిశ్రుతమయ్యె నదిసీకు మరబామ్మలాటగీము
- గీ. చలఁగి భారతి యెచ్చోట చిందులాడు నెచటఁ గేసరి సత్కృపాదృష్టియెనఁగు
నట్టి నిలయంబు నీకాటపట్టుగాఁగ వర్షశతములు జీవించి ఖరలుమమ్మ!
- క. జయజయ గృహలక్ష్మీ సఖి!
జయజయ లలితాంధ్ర మధుర సారస్వతమా!
జయజయ లలనారత్నమ!
జయజయ విద్యావబోధ! జయకల్యాణి!

జ్వర పరిశోధననుండి తెలుపబడిన విషయము

స్వస్థతజెందుటకు ఆహారము ముఖ్యముగా తోడ్పడును. మానవులకు జ్వరమునుండి గలుగు ఫలిత మునుగురించి డాక్టర్లు కొన్ని విషయములను వెల్లడించినారు. ఉష్ణము హెచ్చుట, కంటిమీద తీక్ష్ణమైన తనసొప్పి, ప్రారంభమున కొంచెము చలివేసి తరువాత దేహము వణకునట్లుచేయుట, ఇవే జ్వరలక్షణములు. దీనికి కారణము జ్వరమునందలి విషము సరములలో, మాంసకండరము లలో అతివేగముగా ప్రాకుటచేత, అందువల్ల జ్వరసిడితుడు మిక్కిలి అలసి నిర్బలడగును.

కడుపు బలహీనముగానుండుటచే, సాధారణ ఆహారముకూడా జీర్ణమగుటకు కష్టముగానున్న ప్పడు, అలసిన అవయవములకు బలమును తిరిగి చేకూర్చుటకు అనునదే గొప్పవిషయము. హార్మోన్స్ చాలకాలము ఉపయోగింపబడి, ఇది తగుమైన ఆహారమనియు, జీర్ణశక్తికి ఏలాటి హాని కలుగజేయదనియు, సత్తువ నిచ్చునదియు రుజువుపరుపబడినది. ఇది హోగమునుండి తేరడ జెందుకాలమును తగ్గించును. ఈజీశమందలి గొప్ప ఆస్పత్రులలో నెల్లజ్వరబాధితులకు ఈ ఆహారమును ఇచ్చుటకు ఏర్పాటుచేసినారు.

Congratulatory messages to “Grihalakshmi”

“Let me on the 13th birthday of your journal express my hearty congratulations for the yeoman services rendered by the journal to the Andhra Desa, particularly to our womenfolk.....I recommend this magazine with great pleasure as an ornament that should adorn every house.”

V. A. B. SASTRI, B.A., L.L.B.

“There is little exaggeration if I say that “Grihalakshmi” as a journal is unique and has justly carved out for itself a niche in the temple of fame. As a regular reader I have found it not merely of absorbing interest but profoundly instructive to every reader.....By its inherent merits it has become almost indispensable for every Indian household and no wonder if in the light of its wide popularity it has successfully enlisted the interests of its readers even in parts where the predominant language happens to be Canarese.

I wish every success to the journal.”

Y. R. P. GOUD, M.A.

‘గృహలక్ష్మి’ పత్రికాభిమానుల ఆశీస్సు సందేశ వాక్యములు

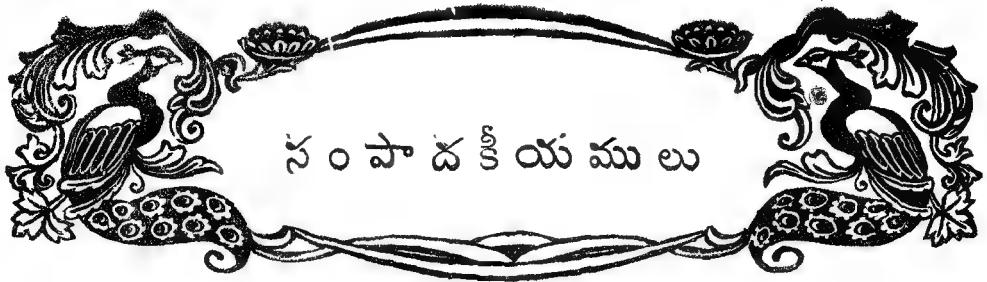
“ఆంధ్రదేశమునకంతకు, ముఖ్యముగా ఆంధ్రమహిళామండలికి అపారమగు సేవనుచేసిన ‘గృహలక్ష్మి’ యొక్క పదమూడవ జన్మదినోత్సవ సందర్భమున నీ పత్రికయొక్క ఘనతనెంతయు నభినందించుచున్నాను. ఈ పత్రిక ప్రతి ఆంధ్రగృహమునందును ఒక అలంకారముగ నలరారునని అమితోత్సాహముతో నాశించుచున్నాను.”

వి. ఎ. బి. శాస్త్రి, బి. యె. ఎల్. ఎల్. బి.

“యశోవైభవాలయములలో విశేషశోభతో వెలయుచున్న ‘గృహలక్ష్మి’ పాఠకుల కెల్లరకును బహు ప్రమోదముతోగూడిన జ్ఞానప్రబోధమును గావించుచున్నదనుట అతిశయోక్తికాదు.

స్వభావసిద్ధమగు సుగుణసంపదతో నొప్పొచ్చుచున్న ఈ పత్రిక ప్రజాదరముతో ప్రబలవిజయమునొందుచు, కన్నడము మాతృభాషగనున్న ప్రదేశములలోగూడ తెలుగుభాషావిజ్ఞానమును వ్యాపింపజేయుచున్నది. ఈ పత్రిక సర్వవిధముల విజయవంతమై వర్ధిల్లుగాక!”

వై. ఆర్. పి. గౌడ్ యం. ఏ.

సంపాదకీయములు

ఏ కాంత సాన్నిధ్యసౌఖ్యము ఏకాంత శాంతిసౌఖ్యమున కెనవచ్చును ?

ఏ సాధీమణియొక్క సహజనుండరరూపము వల్కుల ధారణముచే నయితము చెలువున మించునో, ఏ సతీమణియొక్క సతీలసంపద సంఘములో పవిత్రభావప్రసూన ములను వెదజల్లజాలునో, ఏ మానసిమణియొక్క మంజులాలపములు శ్రోతల మానస ములను చూఱగొనగల్గునో, ఏ సుందరీరత్నముయొక్క చూపు మనోరమ చల్లని సౌమ్య దృష్టిని బ్రసరింపజేయునో, ఏ నుదతి, జీవితములో సాంపునింపు లలితకళారాధన మహిమచే సంసారమునకు శోభ నొడగూర్చునో, ఏ మానవతి తన మృదుమధురభావములచే చేతో మోదమును ఆంతరంగికానందమును ప్రసాదింపగల్గునో, ఏకాంత నిజకాంతుని సంసార జీవితములో తరింపజేయునో, ఆకాంత శాంతిస్వరూపిణి యనబరగును. ఆయమ జగద్వంది తయై మాతృదేవతయై, ప్రకృతివైభవమును తన వ్యక్తిలో ప్రత్యక్షమొనరించును.

ఏకాంతమునే యెల్లపుడన్వేషింప నభిలషించుచు, ప్రకృతివైభవముతో నైక్యము పెందగోరుచు, తత్కానందము నెల్లవేళల ననుభవింప నుత్సాహించు యోగింద్ర హృత్పుట ములలో గననగు ఏకాంత శాంతిసౌఖ్యమున కెనవచ్చు ప్రశాంతభావప్రకాశమును పైన పేర్కొనబడిన సల్లక్షణములతో గూడిన పడతియొక్క దివ్యసందర్శనభాగ్యముచే గల్గును.

ఇట్టి యుత్తమసతి నెందైన జూడగలమా ? ప్రస్తుతప్రపంచములో సట్టి దివ్యాదర్శ ములను ప్రత్యక్షముగ గనుట సందేహము. కాని దుస్సాధ్యముకాదు. పూర్వులు మానవ కోటియొక్క పురోభివృద్ధికై పురాణములలో సట్టి దివ్యనుందరీరత్నముల చరిత్రలను లోక మునకు ప్రసాదించియున్నారు.

పురాణమహిమార్ణవములో పుట్టి, ప్రపంచప్రఖ్యాత ధర్మవిలసితమగు హిందూ మతభవనములో పెరిగి, పుణ్యవంతమగు భారతమాత హృదయపీఠికపై తేజరిల్లి, అదర్శ నారీశిరోరత్నమై, ఆచంద్రతారార్క విలసితమగు సత్కీర్తివైభవమును విస్తరింపజేసిన శ్రీ సీతామహాదేవి యిందులకు దివ్యదృష్టాంతమై చిదాకాశమున వెల్లుచున్నది.

‘రామునివంటి శూరుడు లేడు, సీతవంటి సతిలేదు’ అన్న సామెతను చిన్నపుడు ప్రాథమిక పద్యాతరగతి గ్రంథములలో నందరును సామాన్యముగ జదివియేయుందురు.

కాని శ్రీ వివేకానందస్వామి చెప్పినటుల రామునివంటి శూరులును, దివ్యపురుషులును ధరలో జన్మింపవచ్చును. సీతవంటి సతిమాత్రము భువిలో మరి పుట్టజోదు.

అట్టియెడ సీతవంటి సాధ్వీమతల్లిని జూచు భాగ్యమెట్లాదవును? శ్రీమద్రామాయణమును పఠించి సీతామాతనుగూర్చిన వర్ణనములన్నిటిని చిత్రమున జేర్చికొని, ఊహ యను కలమును (కుంచను) చేబూని భావము లనురంగులతో హృదయఫలకముపై చిత్రించు కొనగల్గుచో శ్రీ సీతామహాలక్ష్మియొక్క దివ్యశుభాకారమును సాక్షాత్కరింపజేసికొన గలుగుము.

ఆ సావనమూర్తియొక్క దివ్యచిత్రమును జూచు మనోనేత్రమునకు జ్ఞానోదయ మగును. ఏకాంతమునందు ధ్యానమహిమచే, శ్రీ సచ్చిదానంద బ్రహ్మముయొక్క దివ్య స్వరూపమును సందర్శించి, సంయమింపదు లేదివ్యశాంతిసౌఖ్యము ననుభవింపగల్గు చున్నారో అట్టి శాంతిసుఖమును శ్రీ సీతాసతీమణియొక్క మంగళస్వరూపమును సాక్షాత్కరింపజేసికొనిన సంసారులును అనుభవింపగలుగుదురనుటకు సందియములేదు.

ఏకాంతములోనున్న ఆనందానుభవము ఏ కాంత సందర్శనభాగ్యముచే లభించునో ఆకాంతయే శ్రీ సీతామహాలక్ష్మి. మోహప్రపంచము కనిపెంచిన కాంతాకనకములలో నీ దివ్యదృశ్యములు గోచరింపవు. కాని జ్ఞానకాంతాసాంగత్యముచే, యోగవిభూతి మహిమనుపొంది భౌతికప్రపంచమును కనకముక్తికాంతా సాన్నిధ్యములో ఏకాంత సాంగత్యసాధనసత్ఫలితమగు శాశ్వతశాంతి సౌఖ్యమును సంపూర్ణముగ ననుభవింపనగును. సంఘములో స్త్రీలకు పురుషులతో సమానత్వ మేర్పడవలెను.

స్వర్ణీయ డాక్టరు యు. అభయాంబల్ స్మారక చిహ్నముగ నేర్పాటుచేయబడిన ఉపన్యాసములలో రెండవదియు కడపటిదియునగు ఉపన్యాసమును గౌ. యస్. శ్రీనివాస శాస్త్రిగారు గత జనవరి 31-వ తేదీని మైసూరులో నొసంగియుండిరి. ఉపన్యాసకులు ఉవిదలకు సంఘములో సమానగౌరవ సభ్యత్వములుండవలెనని వాక్రుచ్చుచు వారి యభివృద్ధికై వలయు వివిధహక్కులను గూర్చి విపులముగ దెల్పిరి.

వారి ఉపన్యాసములోని ముఖ్యసారాంశమొక్క వాక్యములో చక్కగ దెలుప బడినది. "Better harmony and peace could be established in Indian homes if man and woman had learnt to regard each other as equals and honoured companions, as sharers of each other's confidences and ruling over their family affairs in common" భార్యాభర్తలనోన్యప్రేమను వెల్లడించుకొనుచు, సమాన గౌరవభావములతో చలెంగుచు, సంసార విషయములను సమానబాధ్యతలతో నిర్వ

హిందువు శాంతియు సుఖమును సంపూర్ణముగ ననుభవింపగలుగుదురనుటలో నెంతయు సత్యమున్నది.

వనితలను వంటఁగింటి కుండేళ్లనుజేసి, వారికి స్వేచ్ఛయనునది సర్వవిషయముల లోను నిరాకరించి, పడకటింటి భామలుగ పరిగణించి, భోగములకే వారిని బ్రహ్మపుడ మిలో వుట్టించెనని భావించి, సంతానమునుగనుటయే వారిజీవిత పరమావధియని సిద్ధాంతికరించి, వారి శారీరకమానసిక, ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధి నవరోధించి, కీలుబొమ్మలవలె వారిని గణనచేసి, స్వార్థపరాయణులై, భోగలాలసులై, పలువిధముల వారిని పీడింప బాల్పడుచున్న పురుషుల చార్జస్యము సంపూర్తిగ నశించినకాని సంఘముయొక్క డ్డేమమును, మానవజాతియొక్క పురోభివృద్ధియు నమకూరవు.

స్త్రీ పురుషులలో ఒకరు హెచ్చని కాని ఒకరు హీనమని కాని సృష్టిలో భేదము లేర్పడియుండలేదు. పురాణములలోని స్త్రీ పురుషుల జీవితాదర్శములలో నట్టి యంతరము లేంతమాత్రమును గోచరింపవు.

సంఘములో కాలక్రమమున గలిగిన పలుమార్పులచే నిట్టి క్షీణదశ సంప్రాప్తించినది. విద్యాబుద్ధులు విపరీతములై పరిణమించుటచే న్వజాతి గౌరవమర్యాదలు నమసి పోయినవి. స్త్రీలు విద్యాపరిశ్రమకుబూని, పురుషుల అహంభావము నడంచినగాని సంఘములో సమానత్వమేర్పడదు. పురుషులు బుద్ధిని విడనాడుటచేతను, స్త్రీలు పవిత్రచేమాదర్శములను బాటుటచేతను ఉభయులును పతితులై, అన్యోన్యనురాగమును విడనాడి, దురభిమానముతో త్రుల్లిపడుచు, వరస్పరసంఘర్షణమునకు పాల్పడి, సంఘమునకును దేశమునకును చేటును గూర్చుచున్నారు.

ఆదర్శములడుగంటుటచే, అహంకారమధికమై, స్వార్థపరత్వముప్రబలి, స్వధర్మములను, స్వగౌరవమర్యాదలను అతిక్రమించి యెవరి యిచ్చవచ్చినరీతిని వారు నడచుచు సంఘముయొక్క కట్టుబాట్లను త్రెంచుకొనుచు, స్వేచ్ఛతో సంచరింపజూచుటచే, సంసార బాధ్యతలు క్షీణించి, భిన్నభావములు చెలరేగిపోయి తుదకు శాసననిర్మాణముచే సంఘమును చక్కజేయవలసిన హీనస్థితిగతులుకూడ ఏర్పడియుండు తెంతయుశోచనీయము.

మతవిజ్ఞానము దేశములో ఎప్పుడు క్షీణించినదో అప్పుడే సంఘముయొక్క డ్డేమమునకు హాని వాటిల్లినది. స్త్రీ పురుషులు సమానగౌరవప్రపత్తులతో మెలగుటకై మానవ జాత్యభివృద్ధి కాధారభూతములును మూలసూత్రములును అగు మతవిజ్ఞానాదర్శములు పునరుద్ధరింపబడవలెను.

గృహలక్ష్మీ జయంతి మహోత్సవము

శ్రీ గోనల నరసింగరావు యం.పి. బి.యల్. గారి ఉపన్యాసము

అభ్యక్షురాలా, సోదరీ సోదరులారా !

నేడు చాల నుదినము. 'గృహలక్ష్మీ' బాలకు పన్నెండేండ్లు శుభప్రదముగ, ముదావహముగ గడచినవని నిరూపించుదినము. ముద్దులుగేరు 'గృహలక్ష్మీ' నేడు నునుసిగ్గుదొంతరలతో, మందహాసచంద్రికలతో, సుందరవదనారవిందముతో, గడకన్నుల మ్రొక్కులతో, నూత్నయావన మర్యాదలతో గనుల కింపునింపు నుదినము. చిఱుగజ్జల మోతలకుఁ జిందులుతోక్కు 'గృహలక్ష్మీ' బాల నేడు మురళిరవళించి యాంధ్ర జాతీయ రక్తనాళములు పులకరించునట్లు దివ్యగానము చేసుకొను చానయైనది. మాటలందు, పాటలందు, తెలివితేటలందు, మృదులత్వము, మధురత్వము, మంజులత్వ ములవరించుకొనుచున్నది. దేశసేవ, సంఘసేవ, భాషాసేవ, కళాసేవ, విశేషించి స్వీయ జాతీయసేవ, నిరుపమధృతితో, నిర్మలమతితో నిర్భరానందముతో జేసుకొనుచున్నది. ముగ్ధయయ్య నాంధ్రత్వము, యమలత్వము, యమృతత్వము, యఖండత్వము, యద్వి తీయత్వము, యనురాగతత్వము, యతాకికమైన ప్రేమతత్వము, యనూనమైన సతీత్వము, యసమానమైన మాతృత్వముఁ బొందించు ముద్దుముచ్చటలాడుకొనుచున్నది. మూడు పదియేడుల జీవికింతటి ప్రజ్ఞ, యింతటి విజ్ఞాన మెట్లలవడినది ? సుధాభావప్రపంచములో సదా విహరించు శ్రీ కేశరిగారి వలననేయని సమాధాన మీయవలసియున్నది. వారి హృదయాన్నత్యము, యశాదార్యము, యశాచిత్తము వారి యనుగుంగూతురగు 'గృహలక్ష్మీ' వారసత్వపుహక్కుగఁ దెచ్చుకొన్నది ; సందేహములేదు.

ఇక నీ 'గృహలక్ష్మీ' కస్య నింతవఱకు ముద్దులాడి, ముచ్చటచెప్పి, మురిపెము గూర్చిన ముదితలలో ముఖ్యులు శ్రీమతులు, కనుపర్తి వరలక్ష్మమ్మ, కవితలక కాంచనపల్లి కనకాంబ, చిలకపాటి సీతాంబ, బాలాంత్రపు శేషమ్మ, దివాకర్ల శారదామణి, ఆచంట సత్యవతమ్మ, గంటి కృష్ణవేణమ్మ, కామరాజు మైత్రేయి, తెలికిచర్ల వసుంధరాదేవి, డి. అనసూయాదేవి, కె. సుగుణమణి, పాకల రాజామణమ్మ, అడపా సుగుణమణి, సామవేదుల చిరంజీవమ్మ, పట్టి శేషాంబ, సి. వి. రమణమ్మ మొదలగువారు. వివిధ చిత్రములతో 'గృహలక్ష్మీ' కలికిదేహము నలంకరించి తెలుఁగుదనమును, కలా కమ్మఁ దనమును దశదిశలను వెలిగించి, యాంధ్రావనిని బులకరింపజేసిన శ్రీ రత్నాల కమలా బాయి గృహలక్ష్మీకొక చక్కని యక్క ; పెట్టనినగ ; కట్టనికోట.

ఇట్టి విదుషీమణు లనుక్షణము, 'గృహలక్ష్మీ'ని తీయనిదృక్కులతో పాయని యసురక్తితో నాదరించుటవలన, గృహలక్ష్మీ చక్కని దేశభిమానముతో, చిక్కని

యాంధ్రజాతీయతతో నున్నత భాషాజ్ఞానముతో, నుజ్జ్వల కళాకాంతులతో, సుత్తమ సతీత్వ గౌరవముతో, మాతృత్వ మర్యాదలతో, నీతివంతముగ నియమబద్ధముగ, నిజ పోషణ గావించుకొనుచున్నందున నేడు మనయందటి యభిమానములనుఁ జూడఁగొని, యభినందనముల నందుకొని కనులకు విందై, చెవులకు పసందై యలరారుచున్నది.

ఇట్టి యాదర్శ పత్రికాపుత్రికయైన 'గృహలక్ష్మి' కీర్ష్యుఁడు బ్రహ్మయు వాసంగి యాశీర్వాదించుచుగాక !

ఆ శీ స్సు

ప్రత్యేకపత్రికా ప్రచురణగోరెడి పౌలతులు ముదమంద బుట్టినావు
గద్యపద్యాత్మక గంభీరరచనల తీయనిభావాలు తెలిపినావు
సహజసుందరములొ సత్కళాప్రతిభలు సొంపునింపులు గుల్క జూపినావు
విద్యావతులనెంచి విభవాన బంగారుకడియాలు కేలను దొడిగినావు

పదియురెండేమల చిటుత ప్రాయముననె
మోదమొనగూర్చె స్తుత్యమే నీదుచరిత
మేలు 'గృహలక్ష్మి' యిటులనే మెలగినతము
జన్మవాసరములు పెక్కు జరుపుకొనుము

—శ్రీ కనువర్తి వరలక్ష్మయ్య.

శ్రీమతి చేబోలు సరస్వతీదేవీ ప్రశంస

- చ. లలితపదార్థభావ రసలాలితమై రమణీయ సత్కళా
విలసితమై, సమంచిత సవీనవదోన్నత శైలియు క్తమై,
యలరి సరస్వతీ రచితమై, వనితాజన కీర్తిగూర్చు రీ
తుల తులకించు రాముకథతో సరివచ్చునె యన్యకావ్యముల్.
- ఉ. శైలి పదాలు భావము రసంబు కథారచనావిధానమున్
చాలగ తీర్చిదిద్ది సరసంబుగ రామచరిత్ర వ్రాసి యాం
ధ్రాళికి మేలుజేసిన మహామహిమాన్విత పుణ్యమూర్తి చే
బోలు సరస్వతీ వనితబోల్కవయిత్రులు ధాత్రిగల్గిరే.
- ఉ. తీయని తేటమాటల గుదించిరసంబులు సోనలూర రా
మాయణమ వ్యయార్థమయమై యలరార సదా సరస్వతీ
తోయములం జరించు సవతోయజనేత్ర సరస్వతీసతిన్
బాయని కూర్మినోముత సపారదయస్కగవంతుడెప్పుడున్.

గృహలక్ష్మీ జయంతి మహోత్సవము

- క. మొల్లవలె రామచరితము
సల్లలితపు భక్తివాసి సజ్జనసుతులన్
కొల్లగ గాంచితి వభినవ
మొల్లా నినుసత్కరింప మోదముగలిగెన్.
- గీ. ఆంధ్రజనయిత్రి గునమునందలరునట్టి
విదుషిరత్నాల మాలకు వెలుగుదెచ్చు
మేటి రత్నంబ వీవంచు జాటవచ్చు
నిఖిలసాహిత్యరచనల నిపుణువగుట.

—శ్రీ దేశిరాజు భారతీదేవి.

అను మోదము

- చ. అరసితి త్వత్ప్రబంధము నహాయనిపించె కవిత్వధోరణీ
గరిమ మనోజ్ఞ భావముల కల్పనయున్ రసపోషణంబు పా
మరులకుగూడ సర్థమగు మంజుపదగ్రధనంబు నాకు నం
బరమొనరించె నీ కొనగవచ్చు; సువర్ణపుకంకణంబికన్.
- ఉ. శ్రీలు జెలంగునట్టి రఘుసింహునిగాధ; ననూనశేముషీ
లీల; రచించినావు మృదురీతి ప్రబంధముగా సెబాను! చే
బ్రోలు సరస్వతమ్మ! యికబొమ్ము సువర్ణపుకంకణంబు నీ
శేల ధరించు మిందులకు 'కిమ్మని' ప్రశ్నయొనర్పడెవ్వడున్.
- ఉ. రాయలు దాటిపోయె నపురా! యతడున్న భవత్ప్రణీత రా
మాయణ సత్ప్రబంధమునకమ్మ! సరస్వతి! యగ్రహార మే
దో! యొకటిచ్చియుండు ఫలమున్నె గతించినదానినెన్న గా
నీ! యిపుడియ్యబోవు తపనీయపు కంకణమందు తగ్గునే?
- శా. 'కే. యన్. కేసరి బాబ'టన్న గృహలక్ష్మీపత్రికా సాపకుం
డాయుర్వేదవిశారదుండు వర 'లోధా' భిఖ్య దివ్యోపధ
ధ్యేయుం డాంధ్రసహోదరీ కవనసందేశ ప్రహృష్టాత్ము డ
మ్మా! యీలాటి సుహృద్వర్ణనకు జేయంజెల్లు కారజ్ఞమున్.
- శ్లో. జీయాత్ సరస్వతీదేవీ మంగళా శాసనైస్సతాం
యస్యై 'కేసరిణా'దత్తం కానకం కంకణంనవం.

—శ్రీ గుడిమెళ్ళ రామానుజాచార్యులు.

శ్రీ సరస్వతీ ప్రశంస

రమ్యమై యొప్పునట్టి శ్రీ-రామచరిత
కబ్బుమొనరించి యెనలేని ఘనతగాంచ
సార్థమాపేరుదగె సరస్వతివనంగ
ధరణి బంగారమునకబ్బు తావియటుల.

ఉ. మొల్ల రచించె రామకథ ముద్దులుమూటలుగట్ట, ధోరణికో
మొల్లముగాగ నీవిపుడమోఘు వచోర చనాచమత్కృతికొ
సల్లలితాంధ్రకావ్యముగ నల్పియశమ్ము భృశమ్ముగామహికో
గొల్లగ గొంటివమ్మ! కయికోమ్మభినందనముల్ సరస్వతీ!

సీ. ఆంధ్రభారతకర్త నతిప్రీతి మన్నించె
రాజరాజనరేంద్ర రాజమాలి
తెలుగు సత్కవుల నెంతేప్రియమ్మునగాంచి
పట్టుపాభవముగూర్చె వాసిరెడ్డి
వసుచరిత్రాది దివ్యప్రబంధముల కా
శ్రయమిచ్చె శ్రీ కృష్ణరాయవిభుడు
రహి నలంకారశాస్త్రముల సత్కృతుల సం
భావించె నరసభూపాలుడెలమి
అట్టివారలకుద్దియై ఆంధ్రసుకవి
కల్పభూజంబనాపేర్చి గాంచునట్టి
ఘనుడు కేశరి మన్నించి గారవింప
రహిమనోజ్ఞ సువర్ణ విభాజితవయి
వరలు మాంధ్రసరస్వతీ చిరతరముగ.

—శ్రీ చిలకపాటి సీతాంబ.

గురు వాక్యము

ఉ. కుమ్మరిమొల్లమేల్ సాగసుగుల్కెడు శ్రీరఘురామగాధ స
ర్వమ్మును వ్రాసినందులకుఁ బ్రాప్తములయ్యె యశోలతాంతముల్.
సమ్మదమొప్పురీతి సరసంబగుఘక్కిని నీవుగూడఁ గా
వ్యమ్ముననేడు కాండలును వ్రాసితివట్టులె శ్రీ సరస్వతీ.

గృహలక్ష్మీ జయంతి మహోత్సవము

గీ. పేరుమోసినవారిలోఁ బెద్దవారు
గూడ నీరామచరితంబుఁ గోర్కిదీలుఁ
గొంచెమోగొప్పయో పతియించినార
లన్నవేటుగా నీక్తిరి నెన్నవేల ?

గీ. నిన్నుఁబోలిన శిష్యురాలున్నయెడల
గురువునకువచ్చు సత్కీర్తిసరయవశమే ?
రెండువంశమ్ములకుఁగూడ నిండుక్తిరి
ధనముఁగూర్చితి నీవంటితనయగలదె ?

ఉ. నేటికి సార్థకంబులయె నీవిలనోచిన నోములన్ని ; యీ
నాటికి నీప్రభావము ఘనంబని కేసరి మెచ్చుకొంచు బా
హుముగాఁగఁ గంకణము నందెడుభాగ్యముగూడ నిచ్చె నిం
నేటికిఁ బెక్కుమాట లభివృద్ధికి నీ 'గృహలక్ష్మీ' యుండఁగన్.

చ. గురుని ఋణంబుదీర్చితి వకుంతభక్తికి మెచ్చుకొంటి నీ
పరమపతివ్రతా సుగుణభాసితధర్మము స్త్రీకులంబునం
దొరవడియానటుల్ దనరుచుండె నికేమియు లోటులేదు శ్రీ
హరి కరుణావిశేషమున నందుదుపీవు చిరాయురర్దముల్.

—వాజిపేయయాజుల రామసుబ్బారాయఁడు.

అభినందనాశీర్వాదములు

క. శ్రీరామాయణమాదిగ భూరికృతుల్ పెక్కు లాండ్రమునఁ గూరిచి స
ద్గారవ భాగ్యముఁగను సతి నారీమండలికి భూషణంబనరాదే ?

క. ఘనకవితానైపుణిచేఁ దననామము సార్థకమగు ధన్యచరిత్రక
మన చేబ్రోలు సరస్వతిఁ గొనియాడఁగలండె యెంత కోవిదుడైనన్.

ఉ. కోడలిపేరుదాల్చెనని కొంచెము మచ్చరమేనిలేక లో
పీడక యబ్బురంబయిన వ్రేమములో నీరిపెంచుచున్న వూఁ
బోడిని సుబ్బరాయకవిపుంగవ వూజ్యని శిష్యురాలి నే
పోడిమి సత్కరించినను బోలకయున్నె రసజ్ఞులొననన్.

క. 'ఘోషా'యను శృంఖలచే యోషామణి బద్ధజేయ పురువిద్యాభ్యుక్
భాషాసేవికజేయ మనీషియ లోకోపకార నియతుండనఁగన్.

క. గృహలక్ష్మీ కంకణమగు 'గృహలక్ష్మీ'కిఁ బోషకుడగు 'కేసరి'చేతన్
గృహలక్ష్మీ కంకణముఁగను గృహలక్ష్మీ సరస్వతికిగు స్థలభంబుల్.

—శ్రీ జనమంచి సీతారామస్వామి.

- మ. నినుఁ జేబ్రోలు సరస్వతీసతిని వాణిరూపిణికి లోకమా
న్యను రామాయణ గద్యపద్యరచనా నైపుణ్యమునకు స్ఫుర్ణకం
కణ సత్కారమునకు సపర్యసలుపంగా నెంచె ధన్యాత్మయై
మనుఁగాతకు గృహలక్ష్మి పత్రిక సతీ మర్యాదకుఁ స్థానమై.
- సీ. అభ్యసించితి సంస్కృతాంఘాదివిద్యలు కవితస్వారస్య సంగ్రహముజేసి
బోధించితివి రాజపుంగవ సంతానమునకు విద్యలనెల్ల మూటగట్టి
రచించితివి కావ్యరత్నంబు రామాయణంబు కావ్యజ్ఞులొనందమొంద
నిలిపితి వైజయంతినిఁగావ్య కన్యకాప్రాణమా జటప్రోలురాజ్యమందు
- గీ. మహితలోకోన్నతత్యసంపాదకంబు
కవిజనాదరయిత హేమ కంకణంబు
గాంచితివి శేఁడు గృహలక్ష్మి కరుణఁజేసి
సాధుసాధు సరస్వతీ ! జయమునీకు.
- సీ. జటప్రోలురాజ్య రక్షాదక్ష వేంకటరత్నమాంబా కృపారసముబడసి
మిర్రాపురీప్రజా మేదురాదరమూను భూదేవి కరుణ సభ్యదయమొంది
సురభి లక్ష్మారాయ సోదరీమణి రాజ్యలక్ష్మి కటాక్షలాలసముగాంచి
ఇనుగంటి వంశపావని సరస్వతి దొరసాని చందనచర్మ సలుపఁజెలఁగి
- గీ. పద్మనాయక కొలము పావనముజేయు
వలఁతిఁ జేబ్రోలు శ్రీ సరస్వతిని స్ఫుర్ణ
కంకణాలంకృతకజేయఁ గలిగితివు
ఏమి గృహలక్ష్మి పత్రికా నీమహంబు ?
- మ. దెసలకు బూవులుపూయఁ గీర్తిలత యుత్తేజంబు పుణ్యాంగనా
రసద్యక్ష్కొణములకు నటింప నుజనుల్ రాపొమ్మనకు సాటివా
రిసమీపంబున నున్నతిక గనుము ధాత్రిక బ్రతికా ! మద్దు లిం
పెసఁగక గూర్పుచు నాఁడునాఁటికిని సాదృశ్యంబు దృశ్యంబుగక.
- మ. సరి 'లోధా' సవకల్పకంబు సుదతీ సారస్వరూపంబు బా
పురె లక్ష్మిపద పత్రికాకలన మామోదంబు లోకోన్నతి
సిరతాధాయక శక్తియు క్షులకు ధాత్రిక సాటివారే ? కే
సరి ! వైద్యాగణి ! కొమ్ముమామక నమస్కారంబుతోరంబుగక.
- సీ. స్వాంతమందున సెంత సంతోష మొందునో
మనుమసిద్ధి త్వదుద్యమంబుగనిన
సుల్లమందున సెంత మబ్బిపోవునో ?
కృష్ణరాయలు నీ చరిత్రంబు వినిన
చేతమందున సెంత ప్రీతిఁజెందునో ? యాప్ర
తాపర్షదండ నీడు తలఁపు వినిన

గృహలక్ష్మీ జయంతి మహోత్సవము

గీ. నిండు పదుమూడు వర్షాలు నిండకున్న
సుభయభాషా సరస్వతి నుదరించె
నీదు పుత్రిక 'గృహలక్ష్మీ' లేదుసాటి
కొల్లఁగొనుమయ్య కేసరీ ! గొనములెల్ల.

—విద్వాన్ శ్రీ కేశవవంతుల వేంకటనరసింహశాస్త్రి.

ఉ. బాలుగఁదేసెసోనలొగిజాలొన్న రామకథా ప్రబంధముక
బాలురుపండితుల్దనియు భంగిరచించి నువర్ణకంకణ
శ్రీలకుఁదానకంబయినచేతికి సార్థకతఁఘటించె జే
బ్రోలు సరస్వతమ్మ ! యింకబొందదె మాగృహలక్ష్మీ మన్ననల్.

సీ. ఈమెనుండికవిత్వేందిరా పరిచర్యతనియకసల్పిన ధన్యురాలు
ఈమెనుండి రఘురామచారిత్రంబు నొప్పారఁగూర్చిన యోగ్యురాలు
ఈమెనుండి యాంగ్లహిందీత్రిలింగ భాషలనేర్పఁబడసిన సరసురాలు
ఈమెనుండి కవితామండలీమండప స్తోభమైన విద్వాంసురాలు

గీ. రాణివాసంబువిడువని రమణిగాన
మూర్తితోమీకుఁ బరిచయంబునుబొనర్చు
ఈమె మనయాంధ్రకేసరీ కృతనువర్ణ
కంకణముదాల్చునున్న విఖ్యాతురాలు.

ఉ. అంకిలిలేని ధారచెలువారఁగనీయమ స్వర్ణకింకిణీ
కంకణఘల్ ఘులారవము గ్రాలఁగదక్షిణ హస్తమెత్తి ముం
దింకరచింపుఁగాత పరమేశ్వరతుంగజటాటవీసరత్
కంకణసంకులాభనదిఁగాదను భంగిఁగవిత్యపదతుల్.

గీ. బాల్యమాది సరస్వతీపాదయోగము
నర్చనముజేసికొన్న పుణ్యమునఁజేసి
శ్రీ సరస్వతి విక్రమ సింహనగర
కేసరీదత్త కంకణోద్భాసినయయ్యె.

మ. గృహలక్ష్మీమణులార ! నేడు గృహలక్ష్మీ నిత్యసౌభాగ్య ధూ
ర్వహుఁడొకేసరి స్వర్ణకంకణముచే భాసిల్లఁగాఁజేసెనే
మహిళారత్నము నాసరస్వతికి రామస్వామిచారిత్ర ధూ
ర్వహాకాశీకుసుమ ప్రదానమున సౌభాగ్యంబు గాంక్షింపరే.

—శ్రీ శేషాద్రిరమణకవులు, శతావధానులు.

శ్రీ. శ్రీ చేబ్రోల్ కులసమారామవాసంత్యా నామతోరథః
సరస్వత్యా మహాకావ్యం జీయాదా చంద్రతారకం.

మ. చిరసత్త్వీరి నిధానుడైన గృహలక్ష్మీపత్రికాస్వామి కే
సరి నీ యోగ్యతయెంచి కంకణముతో సత్కారముజేయుటే
సరి ! శ్రీలోకము గౌరవించెనని భాషాసేవలకజేసెనం
చరుసంజాందితి దొడ్డవాడతడటం చానందముకొనెల్పితికొ.

ఉ. కేసరి సత్కరింపగమకించియొసంగిన కంకణంబు నీ
కేసరి ! యాంధ్రభాష చిలుపెంతయునొంద రసంబుతగ్గ నీ
కే, సరిమాచి కావ్యము రచించితి ! కీరితియెల్లదక్కె నీ
కే ! సరివారిలో గణనకెక్కితివీవు సరస్వతీసతీ.

ఉ. మెల్లపు మల్లెగుత్తులటు ముద్దగు పద్మచయంబుచేర్చి యా
మెల్ల రచించె దొడ్డకృతి ముందు శతాబ్దమునందు ; నీవుమక
మెల్లలు జాజులోయన మనోహరశబ్దములొప్పు గావ్యముల్
మెల్లమిగూర్చి మేటియశముకొ గయికొంటి సరస్వతీసతీ.

మ. మురువౌ మువ్వల ముద్దుబంగరు కలమ్ముకొబట్టి సత్కావ్యముల్
మెఱయక నీవు రచించువేళ గృహలక్ష్మీస్వామి యర్పించు భా
స్వరజాంబూనద కంకణంబది 'ర్పుణంర్పుణం ర్పుణా'మోఘ మం
జారవంబుల్ మనయాంధ్రభూమి వెలయించుకొగాత నీచేతులకొ.

గీ. పుత్రపౌత్రులతోడఁ గాపురము పూల
తోటవలె సంపదలఁ దులఁదూగుఁగాక !
గురుఁడు రామసుబ్బారావు కొఱతలేక
యాత్మ గృహలక్ష్మితో సౌఖ్యమందుఁగాక !

—కవిసింహ శ్రీ డి. రాజకేఖర శతావధాని.

చ. సిరి యిలు కెంపునింపరససింధుర మాగృహలక్ష్మీ శారదా
కరకరకంకణావళుల కాంతులనిత్యము గౌరవింపకే
సరిబుధలోకసన్నత వికాలయశోదధి కేసరీంద్రుకే
సరి యలజానకీరమణు సత్కృతికెందు సరస్వతీతగుణ.

ఉ. శారద శారదా భ్రవీరజాసమకేతన మెత్తి శాంతి పా
లేరనుమాలవాతగతులేలేడి చంద్రకలాచ్ఛపొతమం
దోరగ సాగిపోయి తరియూచినమేరకు దాటిపోయినీ
కీరితికిన్నెరన్నిలుపు కిన్నెరలనని పొంగిపోయితికొ.

విద్యాక శ్రీ సరివల్లె విశ్వనాథశాస్త్రి ఎం.వ.

గృహలక్ష్మీ జయంతి మహోత్సవము

శ్లో. శ్రీ మద్రాజమహేంద్ర పత్తనగతో మల్లాదివంశోద్భవో
విప్రఃకోపి కవిప్రియోగణపతిర్నామ్నా విశమ్భాదరాత్
తుభ్యంసంప్రతిదీయమానమథ సంతృప్తః స్వయంకంకణం
శ్రీ చేబ్రోలు సరస్వతీతి కరవాయాశిఃపరం శ్రేయసే.

శ్లో. శ్రీ రామాయణగుంభనోదితయశశ్శ్వేతీకృతాశాంతరాం
శ్రీ చేబ్రోలు సరస్వతీం కవిమణీం శ్రీ నూజివీడుస్థితాం
మచ్చిప్యస్యచ నుబ్బరాయవిబుధ స్వాంతేవసంతీంహరిః
పాయాచ్ఛీగృహలక్ష్మీ కంకణవతీంశ్రేయోభిరాయుష్కృతీం.

—శ్రీ మల్లాది గణపతిశాస్త్రి.

- క. కేశరియన నిజముగనర కేశరియేయనుచు నిన్నుఁగీర్తింపంగా
భాసిల్లుము ధారుణినీ చేసెడు సత్కృషిఫలంబు జెందెడురీతికా.
- క. అతిలోకము వైదేహీ పతిచరితమువ్రాసినట్టి భాగ్యవతి సర
స్వతికీ యుత్సవమున సమ్మతిఁ గంకణమొసఁగనీకు మాన్యతగాదే ?
- క. ధన్యవుగా గృహలక్ష్మీ ! మాన్యఁడుకేశరి సతంబుమన్నింపనసా
మాన్యపథంబునఁ దరుణుల ధన్యలంగాఁజేయు మార్గదర్శినివగుటకా.

—శ్రీ గంధం వేంకటసరసింహాచార్యులు.

చ. సిరికిరవైన యీ తెనుఁగునీమను మొల్ల రచించె మున్ను నేఁ
డరయ సరస్వతీసతి నయంబుగఁగూర్చెఁ దెనుంగుబాసలూ
సరసముగా రఘూద్వహుని సచ్చరితంబు బుధుల్ నుతింపఁగా
గరితలపాండితీగరిమ గారవమొప్పు నుతింపఁజెల్లదే ?

శా. అమ్మా ! యాంధ్రకవిత్వధీగరిమ నిత్యంబిమ్ములకా సత్కృతుల్
సమ్మాదింపఁగ రాఘవేశ్వరుకథకా సంస్తోత్రపాత్రంబుగా
నిమ్మాడ్కికా రచియింప నీకెతగు నిన్నేరీతి వర్ణింతుఁ గై
కొమ్మా ! కొమ్మలమిన్న ! కంకణము నీకుంగూర్చుఁ గల్యాణముల్.

క. పలుకుం దొయ్యలిసత్కృత లలిత వచోరచనఁగలవిలాపినివగుటకా
బలుకులజెలిపేరను నినుఁబిలుచుట యనితలఁతు మదినిఁ బెంపునదల్లీ !

—డాక్టరు ద్విభావ్యం సత్యనారాయణ.

సీ. చేబ్రోలువంశాన జెటప్రోలు రాజ్యముకజేరియే సతిగాంచె భూరియశము
తనపేరుసారకమును జేయనేసతి శారదవైవ్రాసె శతకమొకటి
ఆధ్యాత్మికంబుగ నాత్మోపదేశంబు నేసతీతిలకంబు వ్రాసిమించె
న్నేహలతాఖ్యమై చెన్నొందునుకవితా సంఘానకేసతి సభ్యురాలు

- గీ. కొల్లపురిజేరి సంఘసద్గురునియాన రామచరితంబువాసెనేరామ జగతి
నా సరస్వతీదేవికిఁ గేసరి గృహలక్ష్మి కంకణమిప్పడలంకరించె.
- చ. సరసకవిత్యమారసిన సారసలోచన లెందఁలెందలో
వరనుకృతంపుమార్గమునఁ బ్రాకట కీర్తిగడించెరుందులూ
నురుచిరమొల్ల కీడగుచు నుందరమా రఘురాముగాధ నాం
ధ్రరచనలందమర్చిన సరస్వతి చూడఁగృతార్థురాలంగా.
- మ. పలుచందంబుల సాహితీగరిమమున్ బ్రాచీనఘక్కిన్ నిజా
పులకున్ లేఖలలోనిమిడ్చి పరితృప్తుండై సఖుల్ వ్రాయు లే
ఖలలోఁబద్యములున్న సంతసమునన్ గైకొలు గావింపఁగాఁ
దలఁతున్ నేహలతాకవిత్యసమితిన్ సాపించు సుబ్రాయనిన్.
- క. అట్టి గురుమా ర్థికడఁదా నిట్టలమగు శ్రద్ధతోడనేరిచి యెంతే
బట్టుగఁ గూర్చుచుఁగవనము పట్టెన్ గంకణముగురుని ప్రజ్ఞజాటన్.
- మ. మహిళాలోకము నుద్ధరింతునని సన్మానంబులన్ బ్రతికన్
మహానీయుండవడిద రితిపయిసంభావించి యేటేట నీ
గృహలక్ష్మి బ్రహమానకంకణము నీఁగేరించె నా కేసరిన్
నుహ్మదాఘంబుల దీవనల్ నిరులఁడేల్పున్ నిత్యసౌఖ్యంబునన్.

—శ్రీ డాక్టరు పి. టి. జగన్నాథరావు.

లక్ష్మీ శారదా నవరత్నహారము

- చ. ప్రవిమలభక్తి యుక్తమయి భాసురభావమనోజ్ఞ పాకమై
కవిజనమోదసంభరిత గణ్యమునై మృదుశబ్దజాలమై
భువినలరించు వాగ్విభవభూషిత నీదు 'సరస్వతి' కృతి
స్తవము సరస్వతీసతినిఁ దద్దయు నృత్యమొనర్పఁ జేయదే !
- చ. గురుతర భావపూరితము గోవిద సంచయ విస్మయంబునై
సరసకవిత్య తత్పరససాగరమై పరమార్థ బోధమై
నురుచిర దివ్యవైఖరుల శోభెలు నీదగు 'నాత్మబోధ' యి
దరణిని మెప్పుఁగాంచెఁ గవితావనితా వినుతాత్మభూషయై.
- మ. కవితామాధురిఁ జిల్లుచున్ విబుధలోకవ్రాత సంస్తుత్యమై
నవనీతాంచితభావసంపదలతో నవ్యాగమప్రాధిలో
భవనానందకరమ్మునై వరలుతన్ బుణ్యానుసంధాత్రియై
రవిచంద్రాదులు వెలునందను కనీ 'రామాయణం' వీభువిన్.

గృహలక్ష్మీ జయంతి మహోత్సవము

గీ. సరసకవినంచ యాలాప చతురిమంబు
పలుకు జవరాలి వాఙ్మయ కలకలంబు
విమల విద్వదలంకార విలసితంబు
వర్ష వర్షము నీవిచ్చు వైజయంతి.

సీ. సలుపుచుండువుగదా పలుకుఁ దొయ్యలిసేవ మహిళామణులభాగ్య మహిమఁదెలుపఁ
గూర్చుచుండువుగదా కోమలాకృతులెన్నో కమనీయ కావ్యశృంగారమెసఁగఁ
బ్రకటించెదవుగదా పండితుల్ మెచ్చఁగాఁ బ్రతివర్షమునునీదు వైజయంతి
జరుపుచుండువుగదా సమాధర్మచరణంబు కులసతీ ధర్మంబు వెలయుచుండ

గీ. సాహితీకన్యకాదెంచు సాధ్వీవీవ
ధర్మమార్గంబునక బొల్పు తరుణివీవ
ధీవికాల సరస్వతీ దేవివీవ
స్వర్ణకంకణమొందఁగా జూణివీవ.

చ. మృదుమధురంపుశబ్ద రసమిశ్రిత శైలిఁజెలంగి వాక్సతీ
హృదయసమాగతాచ్ఛతర హృద్యము భావసమన్వితంబునై
ముదమునవల్లకిరవము మ్రోగినభంగినిమ్రోగి బాపు రే
సదమలరీతిఁ దెల్పుఁగద చక్కని నీ కవితావిలాసముల్.

చ. చిరసౌభాగ్యచిరాయువుల్ గలిగి సుక్రీలక విరాజిల్లు మా
యరయణ శారదవైజయంతివన సుద్యల్లీల నెవ్వేళలక
జరకీర్తిక బ్రకటింపఁగల్గు గృహలక్ష్మీ కంకణంబందు ము
ర్వరఁ జేబ్రోలు సరస్వతీసతి! జయధ్వానంబులేపారఁగక.

చ. సరససుబోధ తత్వమయి సజ్జన సన్నతికై నిధానమై
పరమపథంబునై మహిత భావసమన్వితమార్గదర్శమై
దొరలి ప్రమోదమై పలుకుఁ దొయ్యలిచేతికి భూషణంబునై
ధరనుతిఁగాంచు నీదు కవితావ్రతతీమణియెల్ల కాలముక.

చ. కోమలభావయుక్తపదగుంధన కోవిదకాణవౌట హృ
త్సీమ దృఢావబద్ధ సరసీరుహసంభవు రాణివౌట వా
గ్రామకృపానులబ్ధ కవీరంజకమంజులవాణివౌట శ్రీ
రామకటాక్ష భాగ్యము తిరంబుగ నాయువునిచ్చి ప్రోచుతనో.

—శ్రీమతి గిడుగు లక్ష్మీకాంతం.

నవరత్నమాలిక

శ్లో. శ్రీ మన్మహానంద రసాయనాసారామాయణీరమ్య కథావ్యధాయితీం
మానసీమానవ మానసీయాం సరస్వతీంపాతు సరస్వతీత్వాం.

- ఉ. శ్రీ మహానీయవైభవవిశిష్ట కళాకవితావితానసా
రామ్యతరామతారక కథామలకోమల కామలీకమై
కామితవస్తు సంఘటనకారణమై భవతారణైకతే
జోమయకావ్యరత్న పరిశుద్ధ సమృద్ధికి స్వర్ణకంకణ
శ్రీ మహితద్యుతుల్ దొరక స్వీకృతహస్తవణీకృతంబులై.
- సీ. భ్రమరహితాకార పద్మగర్భముబోలి భ్రమరహితాకార ఫణితిమెరయ
ముక్తాస్పదంబైన ముదితాస్తనముభాతి ముక్తాస్పదంబైనముదమొసంగ
చింతాకలాసంగ శ్రీ మహేశ్వరీరీతి చింతాకళాసంగ శ్రీ తలిర్ప
నవకోటి గుణశుభోన్నతధనుర్ద్యుతిభంగి నవకోటి గుణశుభోన్నతివహించ
- గీ. రాముడొక్క కథానుధారసముగ్రోలి మెచ్చిపెడిచేకట్లు మీకిచ్చుటెంత?
కుశలవనుతాస్తిమున్ను చేకూర్చినట్లై కుశల వనుతాస్తి మీకుఁ జేకూర్చుటగాత.
- గీ. కోట నరకేసరింద్రుడను నాటినట్టి యాంధ్రవిదుషీమణి గౌరవార్థహేమ
కంకణమిది నీకరము నలంకరించె నార! మనగృహలక్ష్మీ కటాక్షమమ్మ.
- చ. వనితలు విద్యనేర్చుకొని భారతసారతపఃఫలంబులై
కనుపడకింటిలో నివ్రుగగప్పిన నిష్పలబోలిడాని నా
రనుచుండదీయ కీర్తులు బయల్పడఁగా గృహలక్ష్మీ కంకణం
బు నొసఁగనియ్యదే తెలుఁగుభూమికి “నోబెలుప్రేజ్” తల్లికో.
- మ. చికిలింబెక్కునిగారపుంమెరుగువానికొరాసిగావోసి పై
డికి వేసారకజొమ్మఁ గట్టఁగలమోడికొజూపి మిన్నంటునం
తకుఁ ద్రోపాడుచు సంజఁబర్చులిడు జల్తార్వన్నె క్రొమ్మబుట్టం
చుకుగుల్కుల్ గరపించుమీపలుకు లిచ్చోనందెఁ బెండేరముకా.
- చ. గుణములతాణమై నుకవికోటికి ముద్దులమూటయైరుచుల్
తొణికిసలాడుకైతేదలదూచితివమ్మో! రామనుబ్బరా
న్మణిగురుఁడిచ్చు దీవనలమానితవై యపరంజితన్న కం
కణమిఁకమీదటకా గొలదికాలములూఁ దమకందుఁగావుతకా.
- క. చరితార్థమై రసాలఫ
లరసాస్పదమగుచుఁ గల్పలలికాకృతితో
పరిమళమునల్లెనలనిడి
తిరముగవర్ధిలు సరస్వతీహరికృపచేకా.

గృహలక్ష్మీ జయంతి మహోత్సవము

THY WORTH ACROSTIC—SARASWATI

Say then! wherefore except in spring
All 'Kokils' tongue—tad cease to sing?
Rustling chorus the trees keep on
And drop their flutes in cold season.
See there! The trembling Starry team
Will never maintain a steady stream
Albeit! thy pen of glowing birth
Thwarts them—This Jewel's dazzling mirth
In golden tongues proclaims thy worth.

—శ్రీ అచ్యుతాని వేంకటాచలపతిరావు.

సీ. రామాయణంబు నీ నామాంకితముఁజేసి ఘనతఁగాంచినకావ్య కర్తృవగుట
కవిరాజ కవిసింహ కవిసార్యభాముల కింపుఁగూర్చినకవ యిత్రవగుట
సౌభాగ్యలక్ష్మి నుసంతానలక్ష్మి విజ్ఞానలక్ష్మి లంగలు చానవగుట
వినయసౌశీల్య వివేకసన్తార్థమే లక్షణలక్ష్మిత లలనవగుట

గీ. నరయ గృహలక్ష్మి నీకు జోహారులిచ్చి
స్వాగతమొసంగె ఘనతరాప్రాయమొసంగ
హైమకంకణ మిడఁగనట్లగుట నీడు
ప్రతిభఁ జెప్పంగఁదరమె? సరస్వతమ్మ.

మ. కవితన్ గ్రాంధికపద్ధతిన్ నడుపఁగాఁ గష్టించి నుబ్రావ స
త్కవిదీక్షన్ వహించి సంఘమును సంస్థాపించె నైజామునం
దు, వదాన్యంబగు కొల్లవూర్నగరమందున్ గీర్తి పెంపొందఁగాఁ
గవులన్ బ్రోచెడి రత్నమాంబిక కటాక్ష శ్రీలఁ బోషింపఁగన్.

గీ. అట్టి సంఘంబునందుపాధ్యక్షురాల
వీవు నాకును సభ్యత్వ మింతయుండె
స్వర్ణకంకణ బహుమాన భాగ్యమబ్బె
నీకటంచన మురిపెంబు నాకుఁగాదె?

సీ. సకలాంధ్ర సజ్జనుల్ సన్నుతంపఁగనేడు సాటిబోటులమీరఁ జాలినావు
రసవత్తరంబుగ రాముగాధరచించి మేటికీరితిఁగాంచి మించితీవు
స్వకృతపద్యములెంత సారవంతములైన గర్వరేఖనొకింత గాంచవీవు
తియ్యని పల్కుల నెయ్యంబుఁ జిల్కుచు బుధజనాశీస్సులఁ బొందితీవు

గీ. దేశికుండగు సుబ్రాయ దీవనలను
విరివిగాఁ గాంచినందుకీవిధముగాఁగ
క్రీర్తి నార్జించి గురుకాంక్ష పూర్తిసేయ
జ్ఞేకొనుమ కంకణము యశ శ్రీ జెలంగ.

—శ్రీ కందాలై సంపత్కుమారాచార్యులు.

క. కేసరి బహుమానము నీ కేసరియని చెప్పవచ్చు బృద్ధీస్థలిలో
శ్రీసంఘమిట్లు నీచే వాసిలగల నేర్పుకూర్పుఁ బడయుటకతనన్.

—శ్రీ యం. రామకృష్ణారావు.

Personal Secretary, Jetprole.

క. గృహలక్ష్మీ సంపాదకు బహుమతిగా నీవు నొక్క బంగరు కడియం
బహువో పడయుదటంచని బహుదినములకీసువార్త పడెత్తవణములకా.

క. బిడ్డ! సరస్వతి! యిది చెవిపడ్డది మన్మనముపోయి ప్రమదాంబుధిలో
పడ్డది; యెన్నాళ్లులకును నొడ్డెక్కదు నేనికేమి యెనురుపవలయుకా.

మ. మదియోజించియె వ్రాయనేనదియె యిమ్మాడ్కిక విచారించి వ్రా
యుదమేదో భవదంధ్రేఁ గేసరి స్వకీయోద్యోగ ముద్యోగమై
పొదలం గంకణభూషణగొడ్డు సమయంబుకా గూర్చియన్నకా గుణా
స్పద! యీ రీతిసుట్టిలేనేమి యింక నేవ్రాయకా దలంపునుదుకా?

క. రామాయణ రమణీయత భూమికా బ్రాకుటయు రసిక పురుషప్రజముల
నీ మృదు కవితామాధురి వేమాణుం జాణికాస్క పెట్టగడంగెకా.

ఉ. కావున నొక్క కేసరియె కాదొక పెడికడెంబెకాదు నీ
కీవిధమెల్లరుకా సరసులిత్తురు సొత్తుల నోసరస్వతీ
జేవి! సరస్వతింబలె నుతింతురు నీ కవితారసంబె యీ
భూపలయంబునందగును బోయింక స్తవ్యము పూరుమాళికెకా.

క. గృహలక్ష్మీ సంపాదకుఁ డహరికుండు యమునబోలె నా గృహలక్ష్మీ
సహితముగా విహితముగా నహరహముకా బ్రోవంగలడి కాత్మజ! మనమా!

పె. సతిని లక్ష్మీనట్ల నుతనికా సరస్వతి రామసుబ్బరాయఁ డోము గురుండు
ఇరువురకును మీకు నిక్కట్టులే లేవు పో, యింకా సరస్వతీ! యిటుంటి.

క. నీ పోష్యవర్గమందలిపై పరంగెడి గాన నింక నా గృహలక్ష్మీకా
రేపులు మాపులు గనుచును నీ పితృపాదుండు ముదము నింపెడుగాతకా.

—శ్రీ జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రిగారు.

ఎడిటర్, ఆభినవసరస్వతి.

గృహలక్ష్మీ జయంతి మహోత్సవము

- కా. శ్రీ మద్వాణి పరిగ్రహించె గృహలక్ష్మీ కంకణంబుకొయళ
 శ్రీమత్కైసరి ప్రాజ్యమాధనముచే శ్రీమత్రిలింగక్షమా
 రామారత్నము మొల్లయల్లినటులే రామాయణంబల్లి యు
 ద్దామఖ్యాతి సరస్వతమ్మగొనె యాంధ్రబ్రాహ్మివాద్గేవియై
- గీ. రామకథవాసియున్న కారణముచేత నాంధ్రకవితా సరస్వతి యనుబిరుదము
 రమణులందుఁ జేబ్రోలు సరస్వతమ్మ పడయవలెనని సత్కవిపలుకరాడే !
- గీ. ధారుణీంద్రుల సతులహృత్పద్మములను మధురకవితాభిమానపు మందిరముల
 చేసి కవిపోషకత్వంబు శ్రీలకు నిడు తెలుఁగుతల్లి సరస్వతీదేవియగుత.
- శ్రీ డా. ధూపాలి వేంకటసుబ్రహ్మణ్య సోమయాజులు.

స్వర్ణ కంకణ మహోత్సవాభినందన పంచరత్నములు

- ఉ. శ్రీవిభుఁజెప్ప నుత్తమచరిత్రల నెంతయు సగ్రగణ్యమై
 పావనమైన రామకథ బండితపర్యలు మెచ్చునట్లు భా
 మపనితాప్రసాదమున శాశ్వతకీర్తి కలాపముల్ బ్రహ్మ
 దావమామై దిశాంతములనందగ ధన్యతగాంచితక్కో.
- నీ. అతులితభక్తి నచ్చుతు పదాబ్జముల నాత్మసేవఱుండునట్టి ఘనఁడు
 ఉరుగుణోన్నతకీర్తి నిరవద్యకేముషీ నిధిమనజనకుఁ డెవ్విధినితాంత
 ప్రీయమారఁగా ముద్దు బేర సరస్వతి యని బిల్వ జాలెనాఁడది యమోఘ
 మగురీతిదగి నేర్పుమయి సార్థకాభిధానముఁదాల్చి మేల్గొంచినావు బుభులు
- గీ. మేలుమేలని వినుతింక మెఱసిమించి
 ఆంధ్రభాషామతల్లి నత్యాదరమున
 నేవజేఁడి భాగ్య సంసిదియొదవ
 గంటివెంతయు భవతారకమ్ముగంటి.
- ఉ. ధారుణి సత్కవీంద్రజనతా హృదయాంబుజ నవ్యసీమఁదా
 గోరి చులంకరించిన నుకోవిదవందిత నాంధ్రదేవతక
 ఆరయ భావబంధురసమంచిత నూ కి నుధానుమంబులక
 వారకగొల్చికొంటివనపద్యయశః ఫలమార్య సత్కృతిక.
- క. ఆతతసారస్వత విఖ్యాతపు నేవక బుధాభికప్రతిమంజౌ
 కాతుకముగూర్చి కాంచన కాతుకమందితివి కవులు గణానింపంగక.
- కా. ఆనందంబు ఘటిలె నెలరకు నేత్రామోద మొప్పారగా
 నీనాఁడిట్టి మహోత్సవంబు దమితో నీక్షింప నీకుకొ కృపక
 శ్రీనాథుండనమానవైభవ తుభ్రణేఁబుల్ సదాశోగ్య స
 న్మానాన్నత్యములకొ చిరాయువు నితా న్తమ్ముం బ్రసాదించుతక.

—శ్రీ విద్వాన్ ఆకుల గారీదేవి.

ఆశీస్సు

- సీ. ఆంధ్రలోకమున కత్యానందమెసగంగ రాణించి పుత్రికా - రాజీవగును
గృహలక్ష్మికిని సాటి - గృహలక్ష్మియే యని గృహిణులెల్లరుగేహ - గేహములను
వేసోళ్ల వినుతింప - వింతవింతల బలు విషయచయమ్ముల - విందొనర్చి
కనక కంకణములు - కనకంపుపతకముల్ బలుయోగ్యతాపత్ర - ములు బిరుదులు
- గీ. బుధులకర్పించి బహుమాన పూర్వకముగ పదమలమ్ముగు కీర్తి సం - పదలు మెఱయ
వినుతికెక్కిన నీదు పే - ర్మిని వచింప దరమె జగదేకవిశుత ! ధన్యచరిత !
- ఉ. ఇంపుదలర్పించి దేనియిల నీపడఁగింపగఁ జాలుమాటలకొ
సొంపగు నీతులుకొ కళలశోభిలు చిత్రతతుల్ ధురీణతా
సంపదనింపఁగాఁ దగిరసజ్ఞలు మెచ్చెడి సత్కవిత్వపుం
బెంపనవద్యవైద్యవిధి బెద్దలు పిన్నలు మెచ్చునట్లుగా.
- క. లలితకళా విజ్ఞానము నులలిత సాహిత్యగరిమ శోభిల్లెడి మం
జుల సంగీతవిధానము బలువింతల విషయచయముఁ బాకపుకళయుకొ.
- గీ. దేశదేశపువార్తలు దెలియజేసి కటికినీకటిలో దీప కళికవోరె
భవమునడఁగించు సద్గురు వరునిమాడ్కి పెలుఁగుచున్నావు వెలఁదుల పెడఁగుమాన్చి.
- ఉ. మానితకీర్తి 'కేసరి' కుమారికవై మఱి భాగ్యరాశివై
మానవతీమృగంబు మది నమందవికాసమునంద వారికొ
మానక నీ హితంబధిక మాత్రమగణ్యము నద్వితీయముకొ
మానిని ! మాధవుండభిల మంగళముల్మహి నీ కొసంగుతకొ
- గీ. పూతచారిత్ర ! నీకీర్తి భువిసమస్త దిక్కులకుఁ బ్రాచక నోడక నింక దివికిఁ
దివిరియొగ్రప్రాచక సున్నది తీవ్రగతినిఁ దేజరిల్ల సరస్వతీదేవి పుత్రి
కాధికారత్వమును దాల్చు కారణమున బలిరె ! నీ భాగ్యమేమని పలుకవచ్చు
నమ్మ గృహలక్ష్మి ! యిమ్మెయి నెమ్మితోడ వరుస మా దీవెనలనంది - వఱలుమమ్మ
ధరను మేల్పొంది యాచంద్ర - తారకముగ.

—శ్రీ విద్వాన్ ఆకుల గౌరీదేవి.

సువర్ణ కంకణ దానాభినందనము

గీత మాలిక

రాల్చెఁగంకణమాంధ్ర సరస్వతీయని; కంకణ రుణత్పుతులవాసె గబ్బములు స
రస్వతము; యాఁగెనాంధ్ర సరస్వతీకనుఁ నోయిఁగంకణముకొ జ్యోత్స్నగామసాఁగె
మఱి సరస్వతి చేబ్రోలివరుస మెఱయకేసరి ప్రదత్తము దిగంతకీర్తిదాయి
భర్తకంకణం బొగివన్నె వాసిఁగాంచె “కేసరి! కీర్తి యిద్దినీకేసరి” యని
ఆంధ్ర మహిళాంధ్ర భారతీ వ్యాకులత్వ మత్తగజ కేసరి! యని మహితులెన్న

—శ్రీ దోమా వేంకటస్వామిగుప్త.